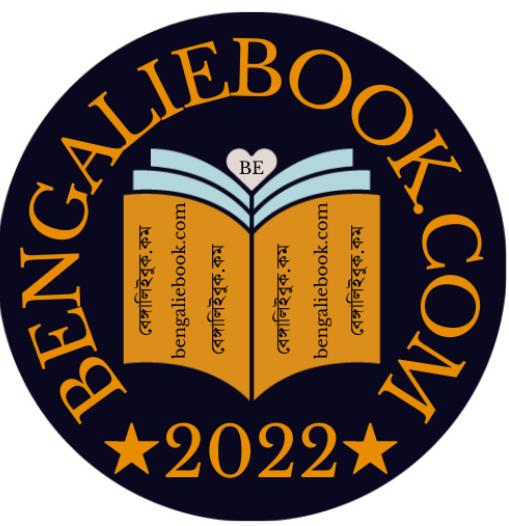

মৃগাম্বী

শ্রম্যন আহমেদ

। শ্রম্য সমগ্র ।

ସୂଚିପତ୍ର

ମୟୁରାକ୍ଷମୀ ୧	2
ମୟୁରାକ୍ଷମୀ ୨	16
ମୟୁରାକ୍ଷମୀ ୩	40
ମୟୁରାକ୍ଷମୀ ୪	53
ମୟୁରାକ୍ଷମୀ ୫	58
ମୟୁରାକ୍ଷମୀ ୬	75
ମୟୁରାକ୍ଷମୀ ୭	89
ମୟୁରାକ୍ଷମୀ ୮	96

ମୁଖ୍ୟନ ଓହମେଦ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷୀ ୧

ଏଁ ଛେଲେ ଏଁ ।

ଆମି ବିରକ୍ତ ହୟେ ତାକାଳାମ । ଆମାର ମୁଖଭରତି ଦାଡ଼ିଗୋଁଫ । ଗାୟେ ଚକଚକେ ହଲୁଦ ପାଞ୍ଜାବି । ପର ପର ତିନଟା ପାନ ଖେଯେଛି ବଲେ ଠୋଁଟ ଏବଂ ଦାଁତ ଲାଲ ହୟେ ଆଛେ । ହାତେ ସିଗାରେଟ । ଆମାକେ ‘ଏଁ ଛେଲେ’ ବଲେ ଡାକାର କୋନୋଇ କାରଣ ନେଇ । ସିନି ଡାକଛେନ ତିନି ମଧ୍ୟବୟଙ୍କା ଏକ ଜନ ମହିଳା । ଚୋଖେ ସୋନାଲି ଫ୍ରେମେର ଚଶମା । ତାଁର ସଙ୍ଗେ ଆମାର ଏକଟି ବ୍ୟାପାରେ ମିଳ ଆଛେ । ତିନିଓ ପାନ ଖାଚେନ । ଆମି ବଲଲାମ, ଆମାକେ କିଛୁ ବଲଛେନ?

ତୋମାର ନାମ କି ଟୁଟୁଲ?

ଆମି ଜବାବ ନା ଦିଯେ କିଛୁକ୍ଷଣ ଚୁପଚାପ ଦାଁଡିଯେ ରହିଲାମ । ଏଇ ମହିଳାକେ ଆମି ଆଗେ କଥନୋ ଦେଖି ନି । ଅର୍ଥାତ ତିନି ଏମନ ଆଗ୍ରହ ନିଯେ ତାକିଯେ ଆଛେନ ଯେନ ଆମି ସଦି ବଲି ‘ହଁ ଆମାର ନାମ ଟୁଟୁଲ’ ତାହଲେ ଛୁଟେ ଏସେ ଆମାର ହାତ ଧରବେନ ।

କଥା ବଲଛ ନା କେନ? ତୋମାର ନାମ କି ଟୁଟୁଲ?

ଆମି ଏକଟୁ ହାସଲାମ ।

ହାସଲାମ ଏଇ ଆଶାୟେ ଯେନ ତିନି ଧରତେ ପାରେନ ଆମି ଟୁଟୁଲ ନା । ହାସିତେ ଖୁବ ସହଜେଇ ମାନୁଷକେ ଚେନା ଯାଯ । ସବ ମାନୁଷ ଏକଇ ଭଙ୍ଗିତେ କାଁଦେ, କିନ୍ତୁ ହାସାର ସମୟ ଏକେକ ଜନ ଏକେକ ରକମ କରେ ହାସେ । ଆମାର ହାସି ନିଶ୍ଚଯଇ ଐ ଟୁଟୁଲେର ହାସିର ମତ ନା ।

ଆଶର୍ଯ୍ୟେର ବ୍ୟାପାର ଏଇ ଭଦ୍ରମହିଳା ଆମାର ହାସିତେ ଆରୋ ପ୍ରତାରିତ ହଲେନ । ଚୋଖମୁଖ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ କରେ ବଲଲେଲ, ଓମା ଟୁଟୁଲଇ ତୋ ।

ଭାବଛିଲାମ ତିନି ଆମାର ଦିକେ ଛୁଟେ ଆସବେନ, ତା ନା କରେ ଛୁଟେ ଗେଲେନ ରାସ୍ତାର ଓପାଶେ ପାର୍କ-କରା ଗାଡ଼ିର ଦିକେ । ଆମି ଶୁଣଲାମ ତିନି ବଲଛେନ, ତୋକେ ବଲି ନି ଓ ଟୁଟୁଲ! ତୁହି ତୋ ବିଶ୍ୱାସ କରଲି ନା । ଓର ହାଁଟା ଦେଖେଇ ଆମି ଧରେ ଫେଲେଛି । କେମନ ଦୁଲେ ଦୁଲେ ହାଁଟିଛେ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମିଶ୍ର । ଫିଲ୍ମ ସମ୍ପଦ

ଡ୍ରାଇଭାର ଗାଡ଼ି ସୁରିଯେ ରାତାର ଓପାଶେ ନିଯେ ଏଲ । ଡ୍ରାଇଭାରେର ପାଶେର ସିଟଟା ଖାଲି । ଭଦ୍ରମହିଳା ଆମାର ଦିକେ ତାକିଯେ ବଲଲେନ, ଟୁଟୁଲ ଉଠେ ଆୟ । ଆମି ଉଠେ ପଡ଼ିଲାମ । ବାଇରେ ଚୈତ୍ର ମାସେର ବାଁଝାଁ ରୋଦ । ଆମାକେ ସେତେ ହବେ ଫାର୍ମଗେଟ । ବାସେ ଉଠଲେଇ ମାନୁଷେର ଗାୟେର ଗନ୍ଧେ ଆମାର ବମି ଆସେ । କାଜେଇ ସେତେ ହବେ ହେଁଟେ ହେଁଟେ । ଖାନିକଟା ଲିଫଟ ପାଓୟା ଗେଲେ ମନ୍ଦ କୀ! ଆମି ତୋ ଜୋର କରେ ଗାଡ଼ିତେ ଚେପେ ବସି ନି! ତାହାଡ଼ା...
ଆମାର ଚିନ୍ତାର ସୁତା କେଟେ ଗେଲ । ଭଦ୍ରମହିଳାର ପାଶେ ବସେ-ଥାକା ମେଯେଟି ବଲଲ, ମା, ଏ ଟୁଟୁଲ ଭାଇ ନୟ ।

ଆମି ଘାଡ଼ ସୁରିଯେ ମେଯେଟିର ଦିକେ ତାକିଯେ ଠିକ ଆଗେର ଭଙ୍ଗିତେ ହାସିଲାମ । ସେ ହାସି ଦିଯେ ମେଯେର ମାକେ ପ୍ରତାରିତ କରେଛିଲାମ, ସେଇ ହାସିତେ ମେଯେଟିକେ ପ୍ରତାରିତ କରାର ଚେଷ୍ଟା । ମେଯେ ପ୍ରତାରିତ ହଲୋ ନା । ଏହି ଯୁଗେର ମେଯେଦେର ପ୍ରତାରିତ କରା ଖୁବ କଠିନ । ମେଯେଟି ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର ଆଗେର ଚେଯେଓ କଠିନ ଗଲାଯ ବଲଲ, ମା, ତୁମି କାକେ ତୁଳଛ? ଏ ଟୁଟୁଲ ଭାଇ ନୟ । ହତେଇ ପାରେ ନା । ଅ ଅନ୍ୟ କେଉଁ ।

ଡ୍ରାଇଭାର ବାରବାର ସନ୍ଦେହଜନକ ଚୋଥେ ଆମାର ଦିକେ ତାକାଚେ । ଆମି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଠାଙ୍ଗା ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ସାମନେ ଚୋଥ ରେଖେ ଗାଡ଼ି ଚାଲାଓ, ଏୟାକସିଡେନ୍ଟ ହବେ ।

ଡ୍ରାଇଭାର ଆମାର ଗଲା ଏବଂ କଥା ଶୁଣେ ହତଭ୍ବ ହେଁ ଗେଲ । ସମ୍ଭବତ ତାକେ କେଉଁ ତୁମି କରେ ବଲେ ନା । ଆମାର ମତୋ ସାଜପୋଷାକେର ମାନୁଷ ଅବଲୀଲାଯ ତାକେ ତୁମି ବଲଛେ ଏଟା ତାର ପକ୍ଷେ ହଜମ କରା କଠିନ ।

ମେଯେର ମା ବଲଲେନ, ଆଚଛା ତୁମି ଟୁଟୁଲ ନା?
ନା ।

ମେଯେଟି କଠିନ ଗଲାଯ ବଲଲ, ତାହଲେ ଟୁଟୁଲ ସେଜେ ଗାଡ଼ିତେ ଉଠେ ବସଲେନ ସେ?
ଟୁଟୁଲ ସେଜେ ଗାଡ଼ିତେ ଉଠିତେ ଯାବ କେନ? ଆପନାର ମା ଉଠିତେ ବଲଲେନ । ଉଠିଲାମ ।
ମେଯେଟି ତୀର ଗଲାଯ ବଲଲ, ଡ୍ରାଇଭାର ସାହେବ, ଗାଡ଼ି ଥାମାନ ତୋ । ଇନାକେ ନାମିଯେ ଦିନ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାମୁଦ୍ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷଣୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଯା ଭେବେଛିଲାମ ତାଇ, ଏଇ ଡ୍ରାଇଭାରକେ ସବାଇ ଆପନି କରେ ବଲେ । ଡ୍ରାଇଭାର ମନେ ମନେ ହ୍ୟତୋ ଏ ରକମ ଭକ୍ତମେର ଅପେକ୍ଷ କରଛିଲ । ସେ ପ୍ରାୟ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଗାଡ଼ି ଥାମିଯେ ଫେଲିଲ । ବଡ଼ ସାହେବଦେର ମତ ଭଞ୍ଜିତେ ବଲିଲ, ନାମେନ ।

ଗାଡ଼ି ଥେକେ ଜୋର କରେ ନାମିଯେ ଦେବେ-ଏଟା ସହ୍ୟ କରା ବେଶ କଠିନ । ତବେ ଏ ଜାତୀୟ ଅପମାନ ସହ୍ୟ କରା ଆମର ଅଭ୍ୟାସ ଆଛେ । ଆମାକେ ଏବଂ ମଜିଦକେ ଏକବାର ଏକ ବିଯେବାଡ଼ି ଥେକେ ବେର କରେ ଦିଯେଛିଲ । କନେର ଏକ ଆତ୍ମୀୟ ଚିବିଯେ ଚିବିଯେ ବଲେଛିଲ, ଜାନେନ ଆମରା ଆପନାକେ ପୁଲିଶେ ହ୍ୟାଣ୍ଡୋଭାର କରତେ ପାରି! ଭଦ୍ରବେଶୀ ଜୋଚରକେ କିଭାବେ ଠାଣ୍ଡା କରତେ ହ୍ୟ ଆମି ଜାନି ।

ମେହି ଅପମାନେର ତୁଳନାୟ ଗାଡ଼ି ଥେକେ ବେର କରେ ଦେଯା ତୋ କିଛୁଇ ନା ।

ଡ୍ରାଇଭାର ରୁକ୍ଷ ଗଲାୟ ବଲିଲ, ବ୍ରାଦାର ନାମୁନ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟର ଚେଯେ ବାଲି ଗରମ ଏକେଇ ବଲେ । ଆମି ଡ୍ରାଇଭାରକେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ମେଯେଟିର ଦିକେ ତାକିଯେ ବଲିଲାମ, ଆମି ଫାର୍ମଗେଟେ ଯାବ । ଏଥାନେ କୋନଣ ଏକ ଜାୟଗାୟ ନାମିଯେ ଦିଲେଇ ହବେ ।

ଆମରା ଫାର୍ମଗେଟେର ଦିକେ ଯାଚି ନା ।

କୋନ୍ ଦିକେ ଯାବେନ?

ତା ଦିଯେ ଆପନାର କୀ ଦରକାର-ନାମୁନ ବଲାଛି ।

ନା ନାମଲେ କୀ କରବେନ?

ଆମି ଏଇବାର ଭଦ୍ରମହିଳାର ଦିକେ ତାକିଯେ ହାସଲାମ । ଆମାର ମନେ କ୍ଷୀଣ ଆଶା ଭଦ୍ରମହିଳା ବଲବେନ-ଏହି ଛେଲେ ଯେଥାନେ ଯେତେ ଚାଯ ସେଥାନେ ନାମିଯେ ଦିଲେଇ ହ୍ୟ । ଏତ କଥାର ଦରକାର କୀ? ଭଦ୍ରମହିଳା ତା କରଲେନ ନା । ତିନି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ବୋଧ କରଛେନ । ଅପରାଧୀ ଭଞ୍ଜିତେ ମେଯେର ଦିକେ ତାକାଚ୍ଛେନ । ସନ୍ତବତ ତିନି ମେଯେକେ ଭୟ ପାନ । ଆଜକାଳ ଅଧିକାଂଶ ମାଯେରାଇ ମେଯେଦେର ଭୟ ପାଯ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଆହୁମେଦ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷଣୀ । ଶିଖ ସମଗ୍ର

ଡ୍ରାଇଭାର ବଲଲ, ନାମତେ ବଲଛେ ନାମେନ ନା ।

ଆମି ହୁଂକାର ଦିଯେ ଉଠିଲାମ, ଚୁପ ବ୍ୟାଟା ଫାଜିଲ । ଏକ ଚଢ଼ ଦିଯେ ଚୋଯାଲ ଭେଣେ ଦେବ । ଆମାକେ ଚିନିସ? ଚିନିସ ତୁଇ ଆମାକେ?

ଡ୍ରାଇଭାରେର ଚୋଖ-ମୁଖ ଶୁକିଯେ ଗେଲ । ବଡ଼ଲୋକେର ଡ୍ରାଇଭାର ଏବଂ ଦାରୋଘାନ ଏରା ଖୁବ ଭିତ୍ତୁ ପ୍ରକୃତିର ହୟ, ସାମାନ୍ୟ ଧରାଧରିକିତେଇ ଏଦେର ପିଲେ ଚମକେ ଯାଯ ।

ଆମାର କାଁଧେ ଏକଟା ଶାନ୍ତିନିକେତନି ବ୍ୟାଗ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଞ୍ଜୀର ଭଞ୍ଜିତେ ବ୍ୟାଗେ ହାତ ଢୁକିଯେ ଛୋଟ ନୋଟବହିଟା ଚେପେ ଧରିଲାମ । ଭାବଟା ଏ ରକମ ଯେନ କୋନୋ ଭୟାବହ ଅନ୍ତ୍ର ଆମାର ହାତେ । ଆମି ଡ୍ରାଇଭାରେର ଦିକେ ତାକିଯେ ଶୀତଳ ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ଏଇ ବ୍ୟାଟା ଗାଡ଼ି ସ୍ଟାର୍ଟ ଦେ । ଆଜ ଆମି ତୋର ବାପେର ନାମ ଭୁଲିଯେ ଦେବ ।

ଡ୍ରାଇଭାର ସାଥେ ସାଥେ ଗାଡ଼ି ସ୍ଟାର୍ଟ ଦିଲ । ଏଇ ବ୍ୟାଟା ଦେଖି ଭିତ୍ତୁର ଯମ । ବାର ବାର ଆମାର ବ୍ୟାଗଟାର ଦିକେ ତାକାଚେ । ଆମି ବଲଲାମ, ସାମନେର ଦିକେ ତାକିଯେ ଗାଡ଼ି ଚାଲା ହାରାମଜାଦା । ଏୟାକସିଡେନ୍ଟ କରବି ।

ଆମି ଏବାର ପେଛନେର ଦିକେ ତାକାଲାମ । କଡ଼ା ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ଆଦର କରେ ଗାଡ଼ିତେ ତୁଲେ ପଥେ ନାମିଯେ ଦେଯା ଏଟା କୋନ୍ ଧରନେର ଭଦ୍ରତା?

ଭଦ୍ରମହିଳା ବା ତାର ମେଯେ ଦୁଇ ଜନେଇ କେଉଠି କୋନୋ କଥା ବଲଲ ନା । ଭୟ ଶୁଦ୍ଧ ଡ୍ରାଇଭାର ଏକା ପାଯ ନି-ଏରା ଦୁଇ ଜନେ ପେଯେଛେ । ମେଯେଟାକେ ଶୁରୁତେ ତେମନ ସୁନ୍ଦର ମନେ ହୟ ନି, ଏଥନ ଦେଖିତେ ବେଶ ଭାଲୋ ଲାଗଛେ । ଗାଡ଼ି-ଚଡ଼ା ମେଯେଗୁଲୋ ସବସମୟ ଏତ ସୁନ୍ଦର ହୟ କେନ? ତରେ ଏଇ ମେଯେଟାର ଗାୟେର ରଙ୍ଗ ଆରେକଟୁ ଫରସା ହଲେ ଭାଲୋ ହତ । ଚୋଖ ଅବଶିୟ ସୁନ୍ଦର । ଏମନେ ହତେ ପାରେ, ଭୟ ପାଓୟାର ଜନ୍ୟେ ସୁନ୍ଦର ଲାଗଛେ । ଭୀତ ହରିଣୀର ଚୋଖ ଯେମନ ସୁନ୍ଦର ହୟ, ଭୀତ ତରଣୀର ଚୋଖଓ ବୋଧହୟ ସୁନ୍ଦର ହୟ । ଭୟ ପେଲେଇ ହୟତୋବା ଚୋଖ ସୁନ୍ଦର ହୟେ ଯାଯ ।

ଆମି ସିଗାରେଟ ଧରାତେ ଧରାତେ ବଲଲାମ, ଗାଡ଼ିତେ ଖାନିକଟା ସୁରବ । ଜାସଟ ଇଉନିଭାର୍ଟିଟି ଏଲାକାଯ ଏକଟା ଚକ୍ରର ଦିଯେ ତାରପର ଯାବ ଫାର୍ମଗେଟ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଓହିମେଦ । ମୁଖ୍ୟାଙ୍କ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

କେଉଁ କୋନୋ କଥା ବଲିଲ ନା ।

ଆମି ବଲିଲାମ, ଗାଡ଼ିତେ କୋନ ଗାନ ଶୋନାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନେଇ? ଡ୍ରାଇଭାର କ୍ୟାସେଟ ଦାଓ ତୋ । ଡ୍ରାଇଭାର କ୍ୟାସେଟ ଚାଲୁ କରେ ଦିଲ । ଭେବେଛିଲାମ କୋନୋ ଇଂରେଜି ଗାନ ବୋଧହୟ ବାଜିବେ । ତାନା-ନଜରଳ ଗୀତି ।

ହାୟ ମଦିନାବାସୀ ପ୍ରେମେ ଧର ହାତ ମମ

ଡକ୍ଟର ଅଞ୍ଜଲି ଘୋଷେର ଗାୟା । ଏଇ ଗାନଟା ଆମାର ପଚନ୍ଦ, ରୂପାଦେର ବାସାୟ ଶୁଣେଛି । ଗାନଟାଯ ଆଲାଦା ଏକଧରନେର ମଜା ଆଛେ । କେମନ ଜାନି କାଓୟାଲି କାଓୟାଲି ଭାବ ।

ଗାଡ଼ି ଆଚମକା ବ୍ରେକ କଷେ ଥେମେ ଗେଲ । ଆମି କିଛୁ ବୁଝିବାର ଆଗେଇ ଡ୍ରାଇଭାର ଛଟ କରେ ନେମେ ଗେଲ । ତାକେ ଯତଟା ନିର୍ବୋଧ ମନେ କରା ହେଯିଛି ଦେଖା ଯାଚେ ସେ ତତ ନିର୍ବୋଧ ନୟ । ସେ ଗାଡ଼ି ଥାମିଯେଛେ ମୋଟରସାଇକେଲେ ବସେ-ଥାକା ଏକ ଜନ ପୁଲିଶ-ସାର୍ଜେନ୍ଟେର ଗା ଘେଁବେ । ଚୋଥ ବଡ଼ ବଡ଼ କରେ କୀସବ ବଲାଚେ । ଅଞ୍ଜଲି ଘୋଷେର ଗାନେର କାରଣେ ତାର କଥା ବୋକା ଯାଚେ ନା ।

ପୁଲିଶ-ସାର୍ଜେନ୍ଟ ଆମାର ଜାନାଲାର କାଚେ ଏସେ ବଲିଲ, ନାମୁନ ତୋ ।

ଆମି ନାମଲାମ ।

ଦେଖି ବ୍ୟାଗେ କୀ ଆଛେ?

ଆମି ଦେଖାଲାମ ।

ଏକଟା ନୋଟବହି । ଦୁଇଟା ବଲପଯେନ୍ଟ, ଶିଶ ଭାଙ୍ଗା ପେନସିଲ । ପାଁଚ ଟାକା ଦିଯେ କେନା ଏକ ପ୍ୟାକେଟ ଚିପ୍‌ସି ।

ପୁଲିଶ-ସାର୍ଜେନ୍ଟ ଭଦ୍ରମହିଲାର ଦିକେ ତାକିଯେ ବଲିଲେନ, ଆପନି କି ଏର ବିରଳବେ କୋନୋ ଫରମ୍ୟାଲ କମପ୍ଲେଇନ କରତେ ଚାନ?

ଭଦ୍ରମହିଲା ତାଁର ମେଯେର ଦିକେ ତାକାଲେନ । ମେଯେଟି ବଲିଲ, ଅବଶ୍ୟକ ଚାଇ । ଆମି ଜାସ୍ଟିସ ଏମ. ସୋବାହାନ ସାହେବେର ମେଯେ । ଏଇ ଲୋକ ଆମାଦେର ଭୟ ଦେଖାଚିଲ । ମାନ୍ତାନି କରାଚିଲ । ଆପନାଦେର କମପ୍ଲେଇନ ଥାନାଯ କରତେ ହବେ । ରମନା ଥାନାଯ ଚଲେ ଯାନ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମିଶ୍ର । ଫିଲ୍ମ ସମଗ୍ରୀ

ଏଥନ ତୋ ସେତେ ପାରବ ନା । ଏଥନ ଆମରା ଏକଟା କାଜେ ଯାଚି ।
କାଜ ସେରେ ଆସୁନ । ଆମି ଏକେ ରମନା ଥାନାଯ ହ୍ୟାଙ୍ଗୋଭାର କରେ ଦେବ । ଆସାମିର ନାମ ଜାଣେନ
ତୋ?
ନା ।

ପୁଲିଶ-ସାର୍ଜେନ୍ଟ ଆମାର ଦିକେ ତାକିଯେ ବଲଲ, ଏହି ତୋର ନାମ କୀ?
ଆମି ସ୍ତର୍ଭିତ ହୁଏ ଗେଲାମ । ଯେ ଶୁରୁତେ ଆମାକେ ଆପନି ବଲଛେ, ଏଥନ ସୁନ୍ଦର ଏକଟା ମେଯେର
ସାମନେ ତୁଇ କରେ ବଲଛେ!

ଏହି ତୋର ନାମ ବଲ ।

ଆମି ଉଦାସ ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ଆମାର ନାମ ଟୁଟୁଲ ।

ପୁଲିଶ-ସାର୍ଜେନ୍ଟ ଭଦ୍ରମହିଳାର ଦିକେ ବଲଲ, ଭୁଲ ନାମ ଦିଚ୍ଛେ-ଯାଇ ହୋକ ଏହି ନାମେଇ ବୁକିଂ
ହବେ । ହରାମଜାଦାରା ଇଦାନିଂ ସେଯାନା ହୁଏଛେ, କିଛୁତେଇ କାରେଷ୍ଟ ନାମ ବଲବେ ନା । ଠିକାନା ତୋ
ବଲବେଇ ନା ।

ବିଶାଳ କାଳୋ ଗାଡ଼ି ଛଁଶ କରେ ବେର ହୁଏ ଗେଲ । ଫାର୍ମଗେଟ ଯାଓଯା ଆମାର ବିଶେଷ ଦରକାର-
ଇନ୍ଦିରା ରୋଡେ ଆମାର ବଡ଼ଫୁଫୁର ବାସାୟ ଦୁପୁରେର ଖାଓଯାର କଥା । ସେଇ ଖାଓଯା ମାଥାଯ ଉଠଲ ।
ସାର୍ଜେନ୍ଟ ଆମାକେ ଛାଡ଼ବେ ନା । ରମନା ଥାନାଯ ଚାଲାନ କରବେ ବଲାଇ ବାହ୍ଲ୍ୟ । ଜାସ୍ଟିସେର ନାମ
ଶୁଣେଛେ । ବଡ଼ କାରୋର ନାମ ଶୁଣଲେ ଏଦେର ଛଁଶ ଥାକେ ନା ।

ଆମି ଏକ ପ୍ୟାକେଟ ସିଗାରେଟ କିନେ ଫେଲଲାମ । ହାଜତେ ଥାକତେ ହଲେ ସଙ୍ଗେ ସିଗାରେଟ ଥାକା
ଭାଲୋ । ଆମାର ଧାରଣା ଛିଲ ସାର୍ଜେନ୍ଟ ତାଁର ମୋଟରସାଇକେଲେର ପେଛନେ ଆମାକେ ବସିଯେ ଥାନାଯ
ନିଯେ ଯାବେ । ତା କରଲ ନା । ଆଜକାଳ ପୁଲିଶ ଖୁବ ଆଧୁନିକ ହୁଏଛେ । ପକେଟ ଥିବା ଓ୍ୟାକିଟିକି
ବେର କରେ କି ବଲତେଇ ପୁଲିଶେର ଜିପ ଏସେ ଉପସ୍ଥିତ । ଅବିକଳ ହିନ୍ଦି ମୁଭି ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଜେର ବୋକାମିତେ ଦାଓଯାତ ଖାବାର ବଦଲେ ଥାନାଯ ଯାଚି । ମେଜାଜ ଖାରାପ ହେତୁର
କଥା । ଆଶର୍ଯ୍ୟେର ବ୍ୟାପାର ଖାରାପ ହଚେ ନା । ବରଂ ମଜା ଲାଗଛେ । ଅଞ୍ଜଳି ଘୋଷେର ଗାନେର ପୁରୋଟା

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ଫିଲ୍ମ ସମ୍ପଦ

ଶୋନା ହଲୋ ନା ଏଇଜନ୍ୟେ ଏକଟୁ ଆଫସୋସ ହଛେ । ‘ହାୟ ମଦିନାବାସୀ’ ବଲେ ଚମତ୍କାର ଟାନ ଦିଚ୍ଛିଲ ।

ଥାନାର ଓସି ସାହେବେର ଚେହାରା ଖୁବ ଭାଲୋ ।

ମେଜାଜଓ ବେଶ ଭାଲୋ । ଚେଇନ ସ୍ମୋକାର । କ୍ରମାଗତ ବେନସନ ଅୟାନ୍ ହେସେଜ ଟେନେ ଯାଚେ । ବାଜାରେ ଏଥନ ସତ୍ତର ଟାକା କରେ ପ୍ୟାକେଟ ଯାଚେ । ଦିନେ ତିନ ପ୍ୟାକେଟ କରେ ହଲେ ମାସେ କତ ହ୍ୟ ? ଦୁଶୋ ଦଶ ଗୁଣ ତିରିଶ । ଛ ହାଜାର ତ୍ରିଶ । ଏକଜନ ଓସି ସାହେବ ବେତନ ପାନ କତ, ଏକଫାଁକେ ଜେନେ ନିତେ ହବେ ।

ଓସି ସାହେବ ଶୁରୁତେ ପ୍ରଶ୍ନ କରେନ ଭାବବାଚ୍ୟେ । ଶୁରୁର କର୍ଯେକଟି ପ୍ରଶ୍ନେ ଜେନେ ନିତେ ଚେଷ୍ଟା କରେନ ଆସାମି କୋନ୍ ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥାଯ ଆଛେ । ତାର ଉପର ନିର୍ଭର କରେ ଆପନି, ତୁମି ବା ତୁଇ ବ୍ୟବହତ ହ୍ୟ ।

ଓସି ସାହେବ ବଲଲେନ, କୀ ନାମ ?

ଚୌଧୁରୀ ଖାଲେକୁଜ୍ଜାମାନ । ଡାକନାମ ଟୁଟୁଲ ।

କୀ କରା ହ୍ୟ ?

ସାଂବାଦିକତା କରି ।

କୋନ୍ ପତ୍ରିକାଯ ?

ବିଶେଷ କୋନ ପତ୍ରିକାର ସଙ୍ଗେ ଜଡ଼ିତ ନଇ । ଫିଲ୍ୟାନ୍ ସାଂବାଦିକତା । ଯେଥାନେ ସୁଯୋଗ ପାଇ ତୁକେ ପଡ଼ି । ଟୁଟୁଲ ଚୌଧୁରୀ ଏଇ ନାମେ ଲେଖା ଛାପା ହ୍ୟ । ହ୍ୟତୋ ଆପନାର ଚୋଖେ ପଡ଼େଛେ । ପୁଲିଶେର ଉପର ଏକଟା ଫିଚାର କରେଛିଲାମ ।

କୀ ଫିଚାର ?

ପ୍ରମାଣନ ଓଅମ୍ବେଦ । ମୁହଁରାଙ୍କୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ମଗ

ଫିଚାରେ ଶିରୋନାମ ହଛେ—ଏକଜନ ପୁଲିଶ-ସାର୍ଜନ୍ଟେର ଦିନ-ରାତି । ସକାଳ ଥେକେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଁକେ କୀ କରତେ ହୟ ତାଇ ଛିଲ ବିଷୟ । ଅବଶ୍ୟ ଏକଫାଁକେ ଖୁବ ଡ୍ୟାମେଜିଂ କରେକଟା ଲାଇନ ଢୁକିଯେ ଦିଯେଛିଲାମ ।

ଯେମନ?

ବଲେଛିଲାମ ଏହି ପୁଲିଶ-ସାର୍ଜନ୍ଟ ତାଁର ଏକଟି କରମୁଖର ଦିନେ ତିନ ପ୍ୟାକେଟ ବେନସନ ଅଣ୍ଡ ହେସେଜ ପାନ କରେନ । ତିନି ଜାନିଯେଛେନ ଟେନଶନ ଦୂର କରତେ ଏଟା ତାଁର ପ୍ରୟୋଜନ । ଅବଶ୍ୟଇ ତିନି ଖୁବ ଟେନଶନେର ଜୀବନୟାପନ କରେନ । ଏହି ବାଜାରେ ଦିନେ ତିନ ପ୍ୟାକେଟ କରେ ବେନସନ ଖେଳେ ମାସେ ଦୁଇ ହାଜାର ତିନଶୋ ଟାକା ପ୍ରୟୋଜନ । ଆମାଦେର ଜିଜ୍ଞାସ୍ୟ ତାଁର ବେତନ କତ? ଓସି ସାହେବ ଭୁରୁ କୁଁଚକେ ଆମାର ଦିକେ ତାକାଲେନ । ଆମି ହାସିମୁଖେ ବଲଲାମ, ତବେ ଶେଷେର ଲାଇନ ତିନଟା ଛାପା ହୟ ନି । ଏଡ଼ିଟର ସାହେବ କେଟେ ଦିଯେଛେନ । ପୁଲିଶେର ବିରଳଦେ କେଉ କିଛୁ ଛାପାତେ ଚାଯ ନା ।

ଓସି ସାହେବ ଶୁକନୋ ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଆପନାର ବିରଳଦେ ଅଭିଯୋଗ କୀ?

ଆମି ସ୍ଵତ୍ତିର ନିଶ୍ଚାସ ଫେଲଲାମ । ଯାକ ଆପନି କରେ ବଲଛେ । ସାମାଜିକ ସ୍ଵୀକୃତି ପାଓଯା ଗେଲ । ଏଥିନ ଚାଇଲେ ଏକ କାପ ଚାଓ ଚଲେ ଆସତେ ପାରେ । ପୁଲିଶେରା ଉଁଚୁଦରେର ଆସାମିଦେର ଭାଲୋ ଖାତିର କରେ । ଚା ସିଗାରେଟ ଖାଓଯାଯ ।

ଆପନି ପ୍ରଶ୍ନେର ଜବାବ ଦିଚ୍ଛେନ ନା । ଆପନାର ବିରଳଦେ ଅଭିଯୋଗ କୀ?

ଅଭିଯୋଗ ସେ କୀ ତା ଆମି ନିଜେଇ ଜାନି ନା । ଓରା ଅଭିଯୋଗ କରଲେ ତାରପର ଜାନା ଯାବେ । ନାରୀ ଅପହରଣେର ଅଭିଯୋଗ ହତେ ପାରେ ।

ନାରୀ ଅପହରଣ?

ଜି । ଜାସ୍ଟିସ ସାହେବେର ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ କନ୍ୟାକେ ନିଯେ ଓଦେର ଗାଡ଼ିତେଇ ପାଲାତେ ଚେଷ୍ଟା କରଛିଲାମ । ମାଛେର ତେଲେ ମାଛ ଭାଜା ବଲତେ ପାରେନ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଓসি ସାହେବ ଥମଥମେ ଗଲାଯ ବଲଗେନ, ଆପନି କି ଆମାର ସଙ୍ଗ ରସିକତା କରାର ଚେଷ୍ଟା କରଛେ? ଦୟା କରେ କରବେନ ନା । ଆମି ଆପନାର ଚେଯେଓ ବେଶି ରସିକ, କାଜେଇ ଅସୁବିଧା ହବେ । ଜି ଆଚ୍ଛା ରସିକତା କରବ ନା ।
ଆପନି କୋନାର ଦିକେର ଐ ବେଞ୍ଚିତେ ବସେ ଥାକୁନ ।
ହାଜତେ ପାଠାଚେନ ନା?

ଫାଇନାଲ ଅଭିଯୋଗ ଆସୁକ ତାରପର ପାଠାବ । ହାଜତ ତୋ ପାଲିଯେ ଯାଚେ ନା । ଏକ କାପ ଚାକି ପେତେ ପାରି?

ଓସି ସାହେବ ଗନ୍ଧୀରମୁଖେ ଆମାର ବ୍ୟାଗେର ଜିନିସପତ୍ର ଦେଖିତେ ଲାଗଗେନ । ନୋଟବଇୟେର ପାତା ଓଳଟାଚେନ । ଆମି ବଲଲାମ, ଓଟା ଆମାର କବିତାର ଖାତା । ମାଝେମଧ୍ୟେ କବିତା ଲିଖି । ତାଁର ମୁଖେର କାଠିନ୍ୟ ତାତେ ଏକଟୁଓ କମଳ ନା । କବି ଶୁଣେ ମେଯେରା ଖାନିକଟା ଦ୍ରବୀଭୂତ ହୟ । ପୁଲିଶ କଥନୋ ହୟ ନା । ପୁଲିଶେର ସଙ୍ଗେ କବିତାର ନିଶ୍ଚଯଇ ବଡ଼ ଧରନେର କୋନୋ ବିରୋଧ ଆଛେ । ଚୁପଚାପ ବସେ ଥାକା ଅନେକେର ଜନ୍ୟଇ ଖୁବ କଷ୍ଟକର । ଆମାର ଜନ୍ୟ ଡାଲ-ଭାତ । ଶୁଦ୍ଧ ହେଲାନ ଦେବାର ଏକଟୁ ଜାଯଗା ପେଲେ ଆରାମ କରେ ଶରୀରଟା ଛେଡ଼େ ଦିଯେ ସନ୍ତାର ପର ସନ୍ତା ବସେ ଥାକତେ ପାରି । ବେଞ୍ଚିତେ ହେଲାନ ଦେଯାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥାକେ ନା ବଲେ ଏକଟୁ ଅସୁବିଧା ହଚ୍ଛେ, ତବେ ସେଇ ଅସୁବିଧାଓ ଅସହନୀୟ ନୟ । ଏଇ ରକମ ପରିଷ୍ଠିତିତେ ଆମି ଆମାର ନଦୀଟା ବେର କରେ ଫେଲି । ତଥନ ଅସୁବିଧା ହୟ ନା ।

ନଦୀ ବେର କରାର ବ୍ୟାପାରଟା ସନ୍ତବତ ଆପନାଦେର କାହେ ପରିଷକାର ହୟ ନି । ଏକଟୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରଲେଇ ପରିଷକାର ହବେ ।

ଛୋଟବେଳାର କଥା । କ୍ଲାସ ସିଙ୍କ୍ରେ ପଡ଼ି । ଜିଓଗ୍ରାଫି ପଡ଼ାନ ମଫିଜ ସ୍ୟାର । ତିନି କ୍ଲାସେ ଢୁକଲେ ଚେଯାର-ଟେବିଲଙ୍ଗୁଲୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୟେ କାଁପେ । ସ୍ୟାର ମାନୁଷଟା ଛୋଟଖାଟୋ, କିନ୍ତୁ ହାତେର ଥାବାଟା ବିଶାଲ । ଆମାଦେର ଧାରଣା ଛାତ୍ରଦେର ଗାଲେ ଚଡ଼ ବସାବାର ଜନ୍ୟେ ଆଲ୍ଲାହତାଲା ସ୍ପେଶାଲଭାବେ ସ୍ୟାରେର ଏଇ ହାତ ତୈରୀ କରେ ଦିଯେଛେନ । ସ୍ୟାରେର ଚଡ଼େରେ ନାନାନ ନାମ ଛିଲ-ରାମ ଚଡ଼, ଶ୍ୟାମ

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଆହୁମେଦ । ମୟୂରାଙ୍ଗୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଚଡ଼, ଯଦୁ ଚଡ଼, ମଧୁ ଚଡ଼ । ଏର ମଧ୍ୟେ ସବଚେ କଠିନ ଚଡ଼ ହଛେ ରାମ ଚଡ଼, ସବଚେ ନରମଟା ହଛେ ମଧୁ ଚଡ଼ ।

ସ୍ୟାର ସେଦିନ ପଡ଼ାଚେନ-ବାଂଲାଦେଶେର ନଦ-ନଦୀ । କ୍ଲାସେ ଚୁକେଇ ଆମାର ଦିକେ ଆଙ୍ଗଳ ବାଡ଼ିଯେ ବଲଲେନ, ଏହି ଏକଟା ନଦୀର ନାମ ବଲ ତୋ । ଚଟ କରେ ବଲ ।

ମଫିଜ ସ୍ୟାର କୋଣୋ ପ୍ରଶ୍ନ କରଲେ କିଛୁକ୍ଷଣେର ଜନ୍ୟେ ଆମାର ମାଥାଟା ପୁରୋପୁରି ଫାଁକା ହୟେ ଯାଯ । କାନ ଭୋଁ ଭୋଁ କରତେ ଥାକେ । ମନେ ହୟ ମାଥାର ଖୁଲିର ଭେତର ଜମେ ଥାକା କିଛୁ ବାତାସ କାନେର ପରଦା ଫାଟିଯେ ବେର ହୟେ ଯାଚେ ।

କୀ ବ୍ୟାପାର ଚୁପ କରେ ଆଛିସ କେନ? ନାମ ବଲ ।

ଆମି କ୍ଷୀଣସ୍ଵରେ ବଲଲାମ, ଆଡ଼ିଯାଲ ଖାଁ ।

ସ୍ୟାର ଏଗିଯେ ଏସେ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଚଡ଼ ବସିଯେ ଦିଲେନ । ଖୁବ ସନ୍ତବ ରାମ ଚଡ଼ । ଭଂକାର ଦିଯେ ବଲଲେନ, ଏତ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ନାମ ଥାକତେ ତୋର ମନେ ଏଲ ଆଡ଼ିଯାଲ ଖା? ସବସମୟ ଫାଜଲାମି? କାନେ ଧରେ ଦାଁଡ଼ିଯେ ଥାକ ।

ଆମି କାନେ ଧରେ ସାରାଟା କ୍ଲାସ ଦାଁଡ଼ିଯେ ରହିଲାମ । ସନ୍ତା ପଡ଼ାର ମିନିଟ ପାଁଚେକ ଆଗେ ପଡ଼ାନୋ ଶେଷ କରେ ସ୍ୟାର ଚେଯାରେ ଗିଯେ ବସଲେନ । ଆମାର ଦିକେ ତାକିଯେ ବଲଲେନ, କାହେ ଆଯ ।

ଆରେକଟି ଚଡ଼ ଖାବାର ଜନ୍ୟେ ଆମି ଭୟେ ଭୟେ ସ୍ୟାରେର କାହେ ଏଗିଯେ ଗେଲାମ । ତିନି ବିଷଫଳ ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଏଖନୋ କାନେ ଧରେ ଆଛିସ କେନ? ହାତ ନାମା ।

ଆମି ହାତ ନାମାଲାମ । ସ୍ୟାର କ୍ଷମା ଚାଓୟାର ଭଞ୍ଜିତେ ବଲଲେନ, ତୋକେ ଶାସ୍ତି ଚେଯାଟା ଅନ୍ୟାଯ ହୟେଛେ, ଖୁବହି ଅନ୍ୟାଯ । ତୋକେ ନଦୀର ନାମ ବଲତେ ବଲେଛି, ତୁଇ ବଲେଛିଲ । ଆଯ ଆରୋ କାହେ ଆଯ, ତୋକେ ଆଦର କରେ ଦେଇ ।

ସ୍ୟାର ଏମନ ଭଞ୍ଜିତେ ମାଥାଯ ଆର ପିଠେ ହାତ ବୁଲାତେ ଲାଗଲେନ ସେ ଆମାର ଚୋଖେ ପାନି ଏସେ ଗେଲ । ସ୍ୟାର ବିଶ୍ଵତ ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଏମି ତୋର କାହେ ଥେକେ ସୁନ୍ଦର ଏକଟା ନଦୀର ନାମ ଶୁନତେ

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୟୂରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଚେଯେଛିଲାମ ଆର ତୁହି ବଲଲି ଆଡ଼ିଯାଲ ଥାଁ । ଆମାର ମେଜାଜଟା ଖାରାପ ହେଁ ଗେଲ । ଆଛା
ଏଥିନ ସୁନ୍ଦର ଏକଟା ନଦୀର ନାମ ବଲ ।

ଆମି ଶାଟେର ହାତାଯ ଚୋଖ ମୁହଁତେ ମୁହଁତେ ବଲଲାମ, ମୟୂରାକ୍ଷୀ ।
ମୟୂରାକ୍ଷୀ? ଏହି ନାମ ତୋ ଶୁଣିନି । କୋଥାକାର ନଦୀ?
ଜାନି ନା ସ୍ୟାର ।

ଏହି ନାମେ ଆସଲେଇ କି କୋଣୋ ନଦୀ ଆଛେ?
ତାଓ ଜାନି ନା ସ୍ୟାର ।

ସ୍ୟାର ହାଲକା ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଆଛା ଥାକ । ନା ଥାକଲେ ନେଇ । ଏଠା ହଚ୍ଛେ ତୋର ନଦୀ । ଯା
ଜାଯଗାଯ ଗିଯେ ବୋସ । ଏମନିତେଇ ତୋକେ ଶାନ୍ତି ଦିଯେ ଆମାର ମନ୍ତା ଖାରାପ ହେଁଛେ । ତୁହି
ତୋ ଦେଖି କେଂଦେ କେଂଦେ ଆମାର ମନଖାରାପଟା ବାଡ଼ାଛିସ । ଆର କାଂଦିସ ନା ।

ଏହି ଘଟନାର ପ୍ରାୟ ବଚର-ତିନ ପର କ୍ୟାଙ୍ଗାରେ ଦୀର୍ଘଦିନ ରୋଗଭୋଗେର ପର ମଫିଜ ସ୍ୟାର ମାରା
ଯାନ । ମୃତ୍ୟୁର କରେକଦିନ ଆଗେ ସ୍ୟାରକେ ଦେଖିତେ ଗିଯେଛି । ନୋଂରା ଏକଟା ଘରେର ନୋଂରା
ବିଛାନାଯ ସ୍ୟାର ଶୁଯେ ଆଛେନ । ମାନୁଷ ନା-ଯେନ କଫିନ ଥେକେ ବେର କରା ମିଶରେର ମମୀ । ସ୍ୟାର
ଆମାକେ ଦେଖେ ଖୁବ ଖୁଶି ହଲେନ । ଉଁଚୁଗଲାଯ ତାଁର ସ୍ତ୍ରୀକେ ଡାକଲେନ, ଓଗୋ ଏହି ଛେଲେଟାକେ
ଦେଖେ ଯାଓ । ଏହି ଛେଲେର ଏକଟା ନଦୀ ଆଛେ । ନଦୀର ନାମ ମୟୂରାକ୍ଷୀ ।

ସ୍ୟାରେର ସ୍ତ୍ରୀ ଆମାର ପ୍ରତି କୋଣୋରକମ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଲେନ ନା । ମୁଖ ସୁରିଯେ ଚଲେ ଗେଲେନ । ସ୍ୟାର
ସେଇ ଅନାଦର ପୁଷ୍ପିଯେ ଦିଲେନ । ଦୁର୍ବଳ ହାତେ ଟେନେ ତାର ପାଶେ ବସାଲେନ । ବଲଲେନ, ତୋର ନଦୀଟା
କେମନ ବଲ ତୋ?

ଆମି ନିଚୁଗଲାଯ ବଲଲାମ, ଆମି ସ୍ୟାର କିଛୁ ଜାନି ନା । ଦେଖିନି କଥନୋ ।

ତବୁ ବଲ ଶୁଣି । ବାନିଯେ ବାନିଯେ ବଲ ।

ଆମି ଲାଜୁକ ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ନଦୀଟା ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ।

ଆରେ ଗାଧା ନଦୀ ତୋ ସୁନ୍ଦର ହବେଇ । ଅସୁନ୍ଦର ନଦୀ ବଲେ କିଛୁ ନେଇ । ଆରୋ କିଛୁ ବଲ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଓହମେଦ । ମୟୁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଆମି ବଲାର ମତ କିଛୁ ପେଲାମ ନା । ଚୁପଚାପ ବସେ ରହିଲାମ ।

ସ୍ୟାର ଯେଦିନ ମାରା ଯାନ ସେଇ ରାତ୍ରିତେଇ ଆମି ପ୍ରଥମ ମୟୁରାକ୍ଷୀ ନଦୀଟା ସ୍ଵପ୍ନେ ଦେଖି । ଛୋଟ ଏକଟା ନଦୀ । ତାର ପାନି କାଁଚେର ମତ ସ୍ଵଚ୍ଛ । ନିଚେର ବାଲିଗୁଲୋ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖା ଯାଯ । ନଦୀର ଦୁଇଧାରେ ଦୂର୍ବାଘାସଗୁଲୋ କୀ ସବୁଜ ! କୀ କୋମଳ ! ନଦୀର ଐ ପାଡ଼େ ବିଶାଳ ଛାଯାମୟ ଏକଟା ପାକୁଡ଼ ଗାଛ । ସେଇ ଗାଛେ ବିଷପ୍ନ ଗଲାଯ ଏକଟା ଘୁଘୁ ଡାକଛେ । ସେଇ ଡାକେ ଏକଧରନେର କାନ୍ନା ମିଶେ ଆଛେ । ନଦୀର ଧାର ସେଁରେ ପାନି ଛିଟାତେ ଡୋରାକାଟା ସବୁଜ ଶାଡ଼ି-ପରା ଏକଟି ମେଯେ ଛୁଟେ ଯାଚେ । ଆମି ଶୁଦ୍ଧ ଏକବଲକ ତାର ମୁଖଟା ଦେଖିତେ ପେଲାମ । ସ୍ଵପ୍ନେର ମଧ୍ୟେଇ ତାକେ ଖୁବ ଚେନା, ଖୁବ ଆପନ ମନେ ହଲୋ । ଯେନ କତ ଦୀର୍ଘ ଶତାବ୍ଦୀ ଏଇ ମେଯେଟିର ସଙ୍ଗେ କାଟିଯେଛି ।

ମୟୁରାକ୍ଷୀ ନଦୀକେ ଏକବାରଇ ଆମି ସ୍ଵପ୍ନେ ଦେଖେ । ନଦୀଟା ଆମାର ମନେର ଭେତର ପୁରୋପୁରି ଗାଁଥା ହେୟ ଯାଯ । ଏରପର ଅବାକ ହେୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କୋଥାଓ ବସେ ଏକଟୁ ଚେଷ୍ଟା କରଲେଇ ନଦୀଟା ଆମି ଦେଖିତେ ପାଇ । ତାରଜନ୍ୟେ ଆମାକେ କୋନ କଷ୍ଟ କରତେ ହେୟ ନା । ଚୋଖ ବନ୍ଧ କରତେ ହେୟ ନା, କିଛୁ ନା । ଏକବାର ନଦୀଟା ବେର କରେ ଆନତେ ପାରଲେ ସମୟ କାଟାନୋ କୋନୋ ସମସ୍ୟା ନୟ । ସନ୍ତାର ପର ସନ୍ତା ଆମି ନଦୀର ତୀରେ ହାଁଟି । ନଦୀର ହିମ ଶୀତଳ ଜଳେ ପା ଡୁବିଯେ ବସି । ଶରୀର ଜୁଡ଼ିଯେ ଯାଯ । ଘୁଘୁର ଡାକେ ଚୋଖ ଭିଜେ ଓଠେ ।

ଯୁମାଚେନ ନାକି?

ଆମି ଚୋଖ ମେଲଲାମ । ଚାରଦିକେ ଅନ୍ଧକାର । ଆରେ ସର୍ବନାଶ, ଏତକ୍ଷଣ ପାର କରେଛି! ଓସି ସାହେବ ବଲଲେନ, ଯାନ ଚଲେ ଯାନ । ଜାସ୍ଟିସ ସାବେର ବାସା ଥେକେ ଟେଲିଫୋନ କରେଛିଲ । ଓରା କୋନୋ ଚାର୍ଜ ଆନବେ ନା । You are free to go.

ଜାସ୍ଟିସ ସାହେବ ନିଜେଇ ଟେଲିଫୋନ କରେଛିଲେନ?

ନା, ତାଁର ମେଯେ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓଅମ୍ବେଦ । ମୁହଁରାଙ୍କୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ମେଯେଟା କୀ ବଲଳ, ଦୟା କରେ ବଲବେନ?

ବଲଳ ଧମକଧାମକ ଦିଯେ ଛେଡ଼େ ଦିତେ ।

ତାହଳେ ଦୟା କରେ ଧମକଧାମକ ଦିନ । ତାରପର ଯାଇ ।

ଓସି ସାହେବ ହେସେ ଫେଲିଲେନ । ପୁଲିଶେର ଯେ ଏକେବାରେଇ ରମ୍ବୋଧ ନେଇ ସେଟା ଠିକ ନା । ଆମି ଉଠେ ଦାଁଡ଼ାତେ ଦାଁଡ଼ାତେ ବଲଲାମ, ମେଯେଟି କି ତାର ନାମ ଆପନାକେ ବଲେଛେ?

ହାଁ ବଲେଛେ, ମୀରା କିଂବା ମୀରକ ଏଇ ଜାତୀୟ କିଛୁ ।

ଆପନି କି ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ମେ ଜାସିଟିସ ଏମ. ସୋବାହାନ ସାହେବେର ମେଯେ? ଅନ୍ୟ କେଉଁ ତୋ ହତେ ପାରେ । ଆପନି ଏକଟା ଉଁଡ଼ୋ ଟେଲିଫୋନ କଲ ପେଯେ ଆମାକେ ଛେଡ଼େ ଦିଲେନ ତାରପର ଜାସିଟିସ ସାହେବ ଧରବେନ ଆପନାକେ, ଆହିନେର ପ୍ଯାଂଚେ ଫେଲେ ଅବସ୍ଥା କାହିଲ କରେ ଦେବେନ ।

ତାଇ ଆପନି ଯାନ ତୋ । ଆର ଶୁଣେନ ଏକଟା ଉପଦେଶ ଦେଇ । ପୁଲିଶେର ସଙ୍ଗେ ଏତ ମିଥ୍ୟାକଥା ବଲବେନ ନା । ମିଥ୍ୟା ବଲବେନ ଭାଲୋମାନୁଷ୍ଠାନର କାହେ । ଯା ବଲବେନ ତାରା ତାଇ ବିଶ୍ୱାସ କରବେ । ପୁଲିଶ କୋନକିଛୁଇ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନା । ଖୋଜିଥିବାର କରେ ।

ଆପନି ଆମାର ସମ୍ପର୍କେ ଖୋଜିଥିବାର କରେଛେନ?

ହାଁ । ସଂବାଦପତ୍ରେର ଅଫିସଗୁଲୋତେ ଖୋଜ ନିଯେଛି । ଜେନେଛି ଟୁଟୁଲ ଚୌଧୁରୀ ନାମେର କୋନୋ ଫ୍ରିଲ୍ୟାଙ୍ଗ ସାଂବାଦିକ ନେଇ ।

ଆପନି କି ଆମାର ମୁଚଲେକା ଫୁଚଲେକା ଏଇସବ କିଛୁ ନେବେନ ନା?

ନା । ଏଥିନ ଦୟା କରେ ବିଦେଯ ହୋନ ।

ଆପନାର ଗାଡ଼ି କରେ ଆମାକେ ନିଯେ ଏସେଛିଲେନ । ଆମି କି ଆଶା କରତେ ପାରି ନା ଆବାର ଗାଡ଼ି କରେ ନାମିଯେ ଦିଯେ ଆସବେନ ।

କୋଥାଯ ଯାବେନ?

ଫାର୍ମଗେଟ ।

ଚଲୁନ ନାମିଯେ ଦେବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାନ୍ଧନ | ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାନ୍ଧନ

ଆମି ହାସିମୁଖେ ବଲଲାମ, ଆପନାର ଏଇ ଭଜତାର କାରଣେ କୋନୋ ଏକଦିନ ହ୍ୟାତୋ ଆମି
ଆପନାକେ ମୟୁରାଙ୍ଗୀର ତୀରେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରବ ।

ଓସି ସାହେବ ବିଶ୍ଵିତ ହୟେ ବଲଲେନ, ଆପନି କୀ ବଲଲେନ ବୁଝାତେ ପାରଲାମ ନା ।

ଟ୍ରଟା ବାଦ ଦିନ । ସବକିଛୁ ବୁଝେ ଫେଲଲେ ତୋ ମୁଶକିଲ । ଭାଲୋ କଥା, ଆପନି ଡେଇଲି କ-
ପ୍ୟାକେଟ୍ ସିଗାରେଟ୍ ଖାନ ତା କି ଜାନତେ ପାରି?

ଓସି ସାହେବ ବଲଲେନ, ଆପନି ଲୋକଟା ତୋ ଭାଲୋ ତ୍ୟାଂଦକ ଆଛେନ । ଦୁଇ ଥେକେ ଆଡ଼ାଇ
ପ୍ୟାକେଟ୍ ଲାଗେ ।

ମୁଖ୍ୟନ ଓହମେଦ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷୀ । ହିମ୍ବ ସମଗ୍ର

ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷୀ ୨

ବଡ଼ଫୁପୁର ବାସାୟ ଦୁପୁରେ ଘାବାର କଥା ।

ଉପର୍ଥିତ ହଲାମ ରାତ ଆଟଟାଯ । କେଉ ଅବାକ ହଲୋ ନା । ଫୁପୁର ବଡ଼ଛେଳେ ବାଦଲ ଆମାକେ ଦେଖେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘିତ ଗଲାଯ ବଲଲ, ହିମୁଦା ଏସେହ? ଥ୍ୟାଂକସ । ଅନେକ କଥା ଆଛେ, ଆଜ ଥାକବେ କିନ୍ତୁ । ଆଇ ନିଡ ଇଓର ହେଲେ ।

ବାଦଲ ଏବାର ଇଣ୍ଟାରମିଡ଼ିଆଟ ଦେବେ । ଏର ଆଗେଓ ତିନିବାର ଦିଯେଛେ । ସେ ପଡ଼ାଶୋନାଯ ଖୁବି ଭାଲୋ । ଏସ୍‌ଏସ୍‌ସି'ତେ ବେଶ କରେକଟା ଲେଟାର ଏବଂ ସ୍ଟାର ମାର୍କ ପେଯେଛେ । ସମସ୍ୟା ହେଯେଛେ ଇଣ୍ଟାରମିଡ଼ିଆଟେ । ପରୀକ୍ଷା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦିତେ ପାରେ ନା । ମାଝାମାଝି ଜାଯଗାୟ ତାର ଏକ ଧରନେର ନାର୍ତ୍ତାସ ବ୍ରେକଡାଉନ ହେଯେ ଯାଯ । ତାର କାହେ ମନେ ହୟ ପରୀକ୍ଷାର ହଲ ହଠାତ୍ ଛୋଟ ହତେ ଶୁଣୁ କରେ । ଘରଟା ଛୋଟ ହୟ । ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀରାଓ ଛୋଟ ହୟ । ଚେଯାର ଟେବିଲ ସବ ଛୋଟ ହତେ ଥାକେ । ତଥନ ସେ ଭଯେ ଚିକାର ଦିଯେ ଘର ଥେକେ ବେର ହେଯେ ଆସେ । ବାଇରେ ଆସା ମାତ୍ରଇ ଦେଖେ ସବ ସ୍ଵାଭାବିକ । ତଥନ ସେ ଆର ପରୀକ୍ଷାର ହଲେ ଢୋକେ ନା । ଚୋଖ ମୁଛତେ ମୁଛତେ ବାଡ଼ି ଚଲେ ଆସେ । ଦ୍ୱିତୀୟବାର ପରୀକ୍ଷା ଦେବାର ସମୟ ଅନେକ ଡାକ୍ତାର ଦେଖାନୋ ହଲୋ । ଓଷ୍ଠଦିନ ଖାଓଯାନୋ ହଲୋ । ସେବାରଓ ଏକଇ ଅବସ୍ଥା । ଏଥନ ଆବାର ପରୀକ୍ଷା ଦେବେ । ଏବାରେ ଡାକ୍ତାରେର ସଙ୍ଗେ ଯୁକ୍ତ ହେଯେଛେ ପୀର ଫକିର । ବାଦଲେର ଗଲାଯ, ହାତେ, କୋମରେ ନାନା ମାପେର ତାବିଜ ଝୁଲଛେ । ଏର ମଧ୍ୟେ ଏକଟା ତାବିଜ ନାକି ଜିଣକେ ଦିଯେ କୋହକାଫ ନଗର ଥେକେ ଆନାନୋ । କୋହକାଫ ନଗରେ ନାକି ଜିଣ ଏବଂ ପରୀରା ଥାକେ । ଆମାର ବଡ଼ଫୁପା ଘୋର ନାନ୍ତିକ ଧରନେର ମାନୁଷ ଏବଂ ବେଶ ଭାଲୋ ଡାକ୍ତାର-ତିନିଓ କିଛୁ ବଲଛେନ ନା ।

ବାଦଲେର ଦେଖି ଆମାର ମତ ଅବସ୍ଥା । ଦାଡ଼ିଗୋଁଫ ଗଜିଯେ ଭଲୁଷ୍ଟଲ । ଲମ୍ବା ଲମ୍ବା ଚୁଲ । ସେ ଖୁଶିଖୁଶି ଗଲାଯ ବଲଲ, ହିମୁଦା ପଡ଼ାଶୋନା କରଛି । ଖାଓଯାଦାଓୟା ଶେଷ କରେ ଆମାର ଘରେ ଚଲେ ଆସବେ । ପଡ଼ାଶୋନା ହଚ୍ଛେ କେମନ?

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ହିମୁ ସମଗ୍ର

ହେବି ହଚ୍ଛ । ଏକହି ଜିନିସ ତିନ-ଚାର ବଚର ଧରେ ପଡ଼ିଛି ତୋ, ଏକେବାରେ ଭାଜା ଭାଜା ହୟେ
ଗେଛେ । ହିମୁ ଭାଇ, ତୁମি ଏମନ ଡାର୍କ ହଲୁଦ କୋଥାଯ ପେଲେ?
ଗାଉଛିଯାଇ ।

ଫାଇନ ଦେଖାଚେ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଲାଗଛେ-ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଉପଗୁଣ୍ଡ, ମଥୁରାପୁରୀର ପ୍ରାଚୀରେ ନିଚେ
ଏକଦା ଛିଲେନ ସୁନ୍ଦର ।

ଯା ପଡ଼ାଶୋନା କର । ଆମି ଆସଛି ।

କୀ ଆର ପଡ଼ାଶୋନା କରବ । ସବ ତୋ ଭାଜା ଭାଜା ।

ତବୁ ଆରେକବାର ଭେଜେ ଫେଲ । କଡ଼ା ଭାଜା ହବେ ।

ବାଦଳ ଶବ୍ଦ କରେ ହେସେ ଉଠିଲ । ସେଇ ହାସି ହେଁଚକିର ମତୋ ଚଲତେଇ ଥାକଲ । ଆମି ଅବାକ
ହୟେ ତାକିଯେ ରହିଲାମ । ଏହି ଛେଲେର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଦିନଦିନ ଖାରାପ ହଚ୍ଛ । ଏତକ୍ଷଣ ଧରେ କେଉଁ
ହାସେ?

ଫୁପୁ ଗଞ୍ଜୀରମୁଖେ ଖାବାର ଏଗିଯେ ଦିଚ୍ଛେନ । ମନେ ହଚ୍ଛ ଦୁପୁରେ ପ୍ରଚୁର ଆୟୋଜନ ଛିଲ । ସେଇସବ
ଗରମ କରେ ଦେଯା ହଚ୍ଛ । ପୋଲାଓୟେର ଟକ ଟକ ଗନ୍ଧ । ନଷ୍ଟ ହୟେ ଗେଛେ କିନା କେ ଜାନେ? ଆମାର
ପେଟେ ଅବଶ୍ୟ ସବହି ହଜମ ହୟେ ଯାଯ । ପୋଲାଓଟା ମନେ ହଚ୍ଛ ହବେ ନା । କଷ୍ଟ ଦେବେ ।

ଫୁପୁ ବଲଲେନ, ରୋସ୍ଟ ଆରେକ ପିସ ଦେବ?

ଦାଓ ।

ଏତ ଖାବାରଦାବାରେର ଆୟୋଜନ କୀଜନ୍ୟେ ଏକବାର ଜିଜ୍ଞେସ କରଲି ନା?

ଆମି ଖାଓଯା ବନ୍ଧ କରେ ବଲଲାମ, କୀଜନ୍ୟେ?

ଆତ୍ମୀୟସ୍ଵଜନ ସଥନ କୋନୋ ଉପଲକ୍ଷେ ଖେତେ ଡାକେ ତଥନ ଜିଜ୍ଞେସ କରତେ ହୟ ଉପଲକ୍ଷ୍ଟା କୀ ।

ସଥନ ଆସତେ ବଲେ ତଥନ ଆସତେ ହୟ ।

ଏକଟା ଝାମେଲାଯ ଆଟକେ ପଡ଼େଛିଲାମ । ଉପଲକ୍ଷ୍ଟା କୀ?

ରିନକିର ବିଯେର କଥା ପାକା ହଲୋ ।

ଫୁପୁ ଓଡ଼ିଆ ମହାକାବ୍ୟ | ଶ୍ରୀ ଅମ୍ବଗ୍ରେନ୍

ବାହ୍ ଭାଲୋ ତୋ ।

ଫୁପୁ ଗନ୍ଧୀର ହୟେ ଗେଲେନ । ଆମି ଖେରେଇ ଯାଛି । ଟକଗନ୍ଧ ପୋଲାଓ ଏତ ଖାଓଯା ଠିକ ହଚ୍ଛେ ନା
ସେଟାଓ ବୁଝିବା ପାରଛି ତବୁ ନିଜେକେ ସାମଲାତେ ପାରଛି ନା । ଯା ହବାର ହବେ । ଫୁପୁ ଶୀତଳ
ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଏକବାର ତୋ ଜିଙ୍ଗେସ କରଲି ନା କାର ସଙ୍ଗେ ବିଯେ । କୀ ସମାଚାର ।
ତୋମରା ନିଶ୍ଚୟ ଦେଖେଣେ ଭାଲ ବିଯେଇ ଦିଛ ।

ତୁଇ ଏକବାର ଜିଙ୍ଗେସ କରବି ନା, ତୋର କୋନୋ କୌତୁଳଙ୍ଗ ନେଇ?

ଆରେ କୀ ବଲ କୌତୁଳ ନେଇ । ଆସଲେ ଏତ କ୍ଷୁଧାର୍ତ୍ତ ଯେ କୋନୋଦିକେ ମନ ଦିତେ ପାରଛି ନା ।
ଦୁପୁରେର ଖାଓଯା ହୟ ନି । ଛେଲେ କରେ କୀ?

ମେରିନ ଇଞ୍ଜିନିୟାର ।

ବଲ କୀ! ତାହଲେ ତୋ ମାଲଦାର ପାର୍ଟି ।

ଫୁପୁ ରାଗୀ-ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଛୋଟଲୋକେର ମତ କଥା ବଲବି ନାତୋ, ମାଲଦାର ପାର୍ଟି ଆବାର କୀ?
ପଯସାଓଯାଲା ପାର୍ଟି ଏହି ବଲଛି ।

ହଁଁ, ଟାକା-ପଯସା ଭାଲୋଇ ଆହେ ।

ଶଟ୍ ନା ତୋ? ଆମାର କେନ ଜାନି ମନେ ହତ-ଏକଟା ଶଟ୍ ଟାଇପେର ଛେଲେର ସାଥେ ରିନକିର ବିଯେ
ହବେ । ଛେଲେର ହାଇଟ କତ?

ଫୁପୁର ମୁଖ୍ଟା କାଳୋ ହୟେ ଗେଲ । ତିନି ନିଚୁଗଲାଯ ବଲଲେନ, ହାଇଟ ଏକଟୁ କମ । ଉଁଁ ଜୁତା
ପରଲେ ବୋକା ଯାଯ ନା ।

ବୋକା ନା-ଗେଲେ ତୋ କୋନୋ ସମସ୍ୟା ନେଇ । ତାଛାଡ଼ା ବେଂଟେ ଲୋକ ଖୁବ ଇଣ୍ଡେଲିଜେଣ୍ଟ ହୟ । ଯତ
ଲସ୍ବା ହୟ ବୁଦ୍ଧି ତତ କମତେ ଥାକେ । ଆମି ଏଥନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋନୋ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲସ୍ବା ମାନୁଷ ଦେଖି ନି ।
ସତିଯ ବଲଛି ।

ଫୁପୁର ମୁଖ ଆରୋ ଅନ୍ଧକାର ହୟେ ଗେଲ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଆହୁମ୍ଭେଦ । ମୟୂରାଙ୍କ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ତଥନ ମନେ ପଡ଼ିଲ-କୀ ସର୍ବନାଶ! ଫୁପା ନିଜେଇ ବିରାଟ ଲସ୍ବା, ପ୍ରାୟ ଛ ଫୁଟ । ଆଜ ଦେଖି ଏକେର
ପର ଏକ ଝାମେଲା ବାଁଧିଯେ ଯାଚିଛ ।

ତୁଇ ଯାବାର ଆଗେ ତୋର ଫୁପାର ସଙ୍ଗେ କଥା ବଲେ ଯାବି । ତୋର ସଙ୍ଗେ ନାକି କୀ ଜରୁରୀ କଥା
ଆଛେ ।

ନୋ ପ୍ରବଳେମ ।

ଆର ରିନକିର ସଙ୍ଗେ କଥା ବଲାର ସମୟ ଜାମାଇ ଲସ୍ବା କି ବେଁଟେ ଏ ଜାତୀୟ କୋନୋ କଥାଇ ବଲବି
ନା ।

ବେଁଟେ ଲୋକେରା ଯେ ଜ୍ଞାନୀ ହ୍ୟ ଏଇ କଥାଟା ଠିକ କାହାଦା କରେ ବଲବ?

ତୋର କିଛୁଇ ବଲାର ଦରକାର ନେଇ ।

ଠିକ ଆଛେ । ଠାଣ୍ଡା ପେପସି ଟୈପସି ଥାକଲେ ଦାଓ । ତୋମରା ତୋ କେଉ ପାନ ଖାଓ ନା । କାଉକେ
ଦିଯେ ତିନଟା ପାନ ଆନାଓ ତୋ ।

ରିନକିର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା କରତେ ଗେଲାମ । ଏଇ ମେଯେ ନାଇନ-ଟେନେ ପଡ଼ାର ସମୟ ରୋଗଭୋଦା ଛିଲ-
ଏଥନ ଦିନଦିନ ମୋଟା ହଚ୍ଛେ । ଆଜ ଅବଶ୍ୟ ସେ ରକମ ମୋଟା ଲାଗଛେ ନା । ଭାଲୋଇ ଲାଗଛେ ।
ମନେ ହଚ୍ଛେ ଏର ଚେଯେ କମ ମୋଟା ହଲେ ତାକେ ମାନାତ ନା ।

କି ରେ, କ୍ଲାସ ଓୟାନ ଏକଟା ବର ଜୋଗାଡ଼ କରେ ଫେଲଲି? କନ୍ଥାଚୁଲେଶନସ ।

ରିନକି ଅସନ୍ତ୍ଵ ଖୁଶି ହଲୋ । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାୟ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଠୋଁଟ ଉଲ୍ଲେ ବଲଲ, କ୍ଲାସ ଓୟାନ ବର ନା
ଛାଇ । କ୍ଲାସ ଥି ହବେ ବଡ଼ ଜୋର ।

ମେଯେଦେର ଆମି କଥନେ ଖୁଶି ହଲେ ସେଇ ଖୁଶି ପ୍ରକାଶ କରତେ ଦେଖି ନି । ଏକବାର ଏକଟା
ମେଯେର ସଙ୍ଗେ କଥା ହେଁଛିଲ । ସେ ଇଟାରମିଡ଼ିୟେଟେ ଛେଲେ-ମେଯେ ସବାର ମଧ୍ୟେ ଫାସଟ ହେଁଛେ ।
ଆମି ବଲଲାମ, କି ଖୁଶି ତୋ? ସେ ଠୋଁଟ ଉଲ୍ଲେ ବଲଲ, ଉହଁ ବାଂଲା ସେକେଣ୍ଡ ପେପାରେ ଯା ପୁଅର

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୟୋକ୍ଷୀ । ହିମୁ ସମ୍ଭଗ

ନାମାର ପେଯେଛି । ଜାନେନ, ମାର୍କଶିଟ ଦେଖେ କେଂଦେଛି । ରିନକିରନ୍ ଦେଖି ସେଇ ଅବହା । ଖୁଶିତେ
ମୁଖ ଝଲମଲ କରଛେ ଅଥଚ ମୁଖେ ବଲଛେ-କ୍ଲାସ ଥି ।

ହିମୁ ଭାଇ, ଓ କିନ୍ତୁ ଦାରୁନ ଶଟ । ମନେ ହ୍ୟ କଲିଂବେଲ ହାତ ଦିଯେ ନାଗାଳ ପାବେ ନା ।
ଆମି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁଶି ହବାର ଭଞ୍ଜି କରଲାମ । ଖୁଶି ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ତାହଲେ ତୋ ତୁଇ ଲାକି ।
ଭାଗ୍ୟବତୀ ମେଯେଦେର ବର ଖାଟୋ ହ୍ୟ-ଖନାର ବଚନେ ଆଛେ ।

ଯାଓ ।

ସତି-ଖନା ବଲେଛେନ : ଖାଟୋ ପେଯାରା ଭାଲୋ । ଖାଟୋ ସ୍ଵାମୀର ମନ...ତାରପର ଆରୋ କୀ କୀ ଯେନ
ଆଛେ ମନେ ନେଇ ।

ବାନିଯେ ବାନିଯେ କୀ ଯେ ମିଥ୍ୟ ତୁମି ବଲ । ଏହି ଛଡ଼ାଟା ତୁମି ଏକ୍ଷୁଣି ବାନାଲେ ତାଇ ନା?
ହଁ ।

କେନ ବାନାଲେ ବଲ ତୋ?

ତୋକେ ଖୁଶି କରବାର ଜନ୍ୟ ।

ଖୁଶି କରଯାଉ ଦରକାର ନେଇ, ଆମି ଏମନିତେଇ ଖୁଶି ।

ସେଟା ତୋର ମୁଖ ଦେଖେଇ ବୁଝାତେ ପାରଛି । ବର ପଛନ୍ ହେୟେଛେ?
ହଁ । ତବେ ଖୁବ ବିରକ୍ତ କରଛେ ।

ବିରକ୍ତ କରଛେ ମାନେ?

ଆଜଇ ମାତ୍ର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଫାଇନାଲ ହଲୋ ଏର ମଧ୍ୟେ ତିନବାର ଟେଲିଫୋନ କରେଛେ । ତାରପର
ବଲେଛେ ରାତ ଏଗାରଟାର ସମୟେ ଆବାର କରବେ । ଲଜ୍ଜା ଲାଗେ ନା? ତାର ଉପର ଟେଲିଫୋନ ବାବାର
ଘରେ । ବାବା ସଙ୍ଗେ ଥେକେ ତାଁର ଘରେ ବସା ଆଛେ । ଆମି କି ବାବାର ସାମନେ ତାର ସଙ୍ଗେ କଥା
ବଲବ?

ଲସ୍ବା ତାର ଆଛେ, ତୁଇ ଟେଲିଫୋନ ତୋର ଘରେ ନିଯା ଆୟ ।

ଆମି କୀ କରେ ଆନବ? ଆମାର ଲଜ୍ଜା ଲାଗେ ନା?

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରକାଶକ୍ଷଣୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଆଜ୍ଞା ଯା, ଆମି ଏଣେ ଦିଚ୍ଛି ।

ପରେ କିନ୍ତୁ ତୁମି ଏଇ ନିଯେ ଠାଟା କରତେ ପାରବେ ନା । ଆମି ତୋମାକେ ଆନତେ ବଲିନି । ତୁମି ନିଜ ଥେକେ ଆନତେ ଚେଯେଛୁ ।

ତାତୋ ବଠେଇ । ଏ ଭଦ୍ରଲୋକ ଟେଲିଫୋନେ କୀ ବଲେ?

କୀ ଆର ବଲବେ, କିଛୁ ବଲେ ନା ।

ଆହା ବଲ ନା ଶୁଣି ।

ଉଫ ତୁମି ବଡ଼ ଯନ୍ତ୍ରଣା କର-ଆମି କିଛୁ ବଲତେ ଟଳତେ ପାରବ ନା ।

ରିନକି ଲଜ୍ଜାଯ ଲାଲ-ନୀଲ ହତେ ଲାଗଲ । ମନେ ହଚ୍ଛେ ସେ ଏଥନ ତାର ଜୀବନେର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମୟଟା କାଟାଚେ । ବଡ଼ ଭାଲୋ ଲାଗଛେ ତାର ଦିକେ ତାକିଯେ ଥାକତେ । ରିନକିର ସଙ୍ଗେ ଆରୋ କିଛୁକ୍ଷଣ ଥାକାର ଇଚ୍ଛା ଛିଲ । ଥାକା ଗେଲ ନା । ଫୁପା ଡେକେ ପାଠାଲେନ ।

ଫୁପାର ସର ଅନ୍ଧକାର ।

ଜିରୋ ପାଓୟାରେର ଏକଟା ବାତି ଜୁଲାଚେ । ଲକ୍ଷଣ ସୁବିଧାର ନା, ଫୁପାର ମାରୋମଧ୍ୟେ ମଦ୍ୟପାନେର ଅଭ୍ୟାସ ଆଛେ । ଏଇ କାଜଟା ବେଶିରଭାଗ ସମୟ ବାଇରେଇ ସାରେନ । ବାସାୟ ଫୁପୁର ଜନ୍ୟେ ତେମନ ସୁଯୋଗ ପାନ ନା । ଫୁପୁର ଶାସନ ବେଶ କର୍ଥିନ । ହଠାତ ହଠାତ କୋନୋ ବିଶେଷ ଉପଲକ୍ଷେ ବାସାୟ ମଦ୍ୟପାନେର ଅନୁମତି ପାନ । ଆଜ ପେଯେଛେନ ବଲେ ମନେ ହଚ୍ଛେ ।

ମଦ୍ୟପାନ କରଛେ ଏ ରକମ ମାନୁଷେର ସଙ୍ଗେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଖୁବ ସାବଧାନେ ବଲତେ ହୁଯ । କାରଣ ତାଦେର ମୁଡ ମଦେର ପରିମାଣ ଏବଂ କତକ୍ଷଣ ଧରେ ମଦ୍ୟପାନ କରା ହଚ୍ଛେ ତାର ଓପର ନିର୍ଭର କରେ । ଫୁପାର ତରଳ ଅବସ୍ଥାଯ ତାର ସଙ୍ଗେ ଆମାର କଥାବାର୍ତ୍ତା ବିଶେଷ ହୁଯ ନି, କାଜେଇ ତରଳ ଅବସ୍ଥାଯ ତାର ମେଜାଜ-ମର୍ଜି କେମନ ଥାକେ ତାଓ ଜାନି ନା ।

ଫୁପା ଆସବ?

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ହିମୁ ସମଗ୍ର

ହିମୁ? ଏସୋ । ଦରଜା ଭିଡ଼ିଯେ ଦାଓ । ତୋମାର ସଙ୍ଗେ ଖୁବ ଜରୁରି କଥା ଆଛେ । ବସ ସାମନେର ଚେଯାରଟାଯ ବସ ।

ଆମି ବସଲାମ ।

ତିନି ପ୍ଲାସ ଦେଖିଯେ ବଲଲେନ, ଆଶା କରି ଏହିସବ ବ୍ୟାପାରେ ତୋମାର କୋନୋ ପ୍ରିଜୁଡ଼ିସ ନେଇ । ଜି ନା ।

ତାରପର ବଳ କେମନ ଆଛ । ଭାଲୋ?

ଜି ।

ରିନକିର ବିଯେ ଠିକ ହୁଏ ଗେଲ ଶୁନେଛ ବୋଧହୟ?

ଜି ।

ଛେଲେ ଭାଲୋ ତବେ ଖୁବଇ ଖାଟୋ । ଆମାଦେର ସଙ୍ଗେ ଏହି ରକମ ଏକଟା ଛେଲେ ପଡ଼ତ-ତାର ନାମ ଛିଲ କ୍ଷୁ । ଏହି ଛେଲେରେ ନିଶ୍ଚଯଇ ଏହି ଧରନେର କୋନୋ ନାମଟାମ ଆଛେ । ବେଁଟେ ଛେଲେର ନାମ ସାଧାରଣତ କ୍ଷୁ ହ୍ୟ କିଂବା ବଲ୍ଟୁ ହ୍ୟ ।

ଆମି ଚୁପ କରେ ରଇଲାମ । ଫୁପାକେ ନେଶାଯ ଧରେଛେ ବଲେ ମନେ ହଚ୍ଛେ । ନା ଧରଲେ ନିଜେର ଜାମାଇ ସମ୍ପର୍କେ ଏ ଧରନେର କଥା ବଲତେ ପାରତେନ ନା ।

ଆପନାର ଛେଲେ ପଛନ୍ଦ ହ୍ୟ ନି?

ଆରେ ପଛନ୍ଦ ହବେ କୀ? ମାର୍ବେଲେର ସାଇଜେର ଏକ ଛେଲେ ।

ପଛନ୍ଦ ହ୍ୟ ନି ତୋ ବିଯେତେ ମଦ ଦିଲେନ କେନ?

ଆମାର ମତାମତେର ପ୍ରଶ୍ନାଇ ତୋ ଓଠେ ନା । ଆମି ହଚ୍ଛ ଏହି ସଂସାରେର ଟାକା ବାନାନୋର ମେଶିନ । ଏର ବେଶି କିଛୁ ନା । ଆମି କୀ ବଲଛି ନା ବଲଛି ତା ତୋ କେଉ ଜାନତେ ଚାଯ ନା । ତାରପରେଓ ବଲତାମ । କିନ୍ତୁ ଦେଖି ମେଯେ ଆର ମେଯେର ମା ଦୁଇ ଜନଇ ଖୁଶିତେ ବାକବାକୁମ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଆଖ୍ଯମେଦ । ମୟୋକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ତାଁର ପ୍ଲାସ ଖାଲି ହୟେ ଗିଯେଛିଲ । ତିନି ଆରୋ ଖାନିକଟା ଢାଳଲେନ । ଆମି ତାକିଯେ ଆଛି ଦେଖେ ବଲଲେନ, ଏଟା ପଞ୍ଚମ ପେଗ । ଆମାର ଲିମିଟ ହଚ୍ଛେ ସାତ । ସାତେର ପର ଲଜିକ ଏଲୋମେଲୋ ହୟେ ଯାଯ । ସାତେର ଆଗେ କିଛୁଟି ହୟ ନା ।

ଆମି ବଲଲାମ, ଫୁପା ଏକ ମିନିଟ । ଆମି ଟେଲିଫୋନଟା ରିନକିର ଘରେ ଦିଯେ ଆସି । ଓ କୋଥାଯ ଯେନ ଟେଲିଫୋନ କରବେ ।

ଫୁପା ମୁଖ ବିକୃତ କରେ ବଲଲେନ, କୋଥାଯ କରବେ ବୁଝିତେ ପାରଛ ନା? ଏ ମାର୍ବେଲେର କାହେ କରବେ । ଟେଲିଫୋନ କରେ କରେ ଅନ୍ତିର କରେ ତୁଳଳ ।

ଆମି ରିନକିକେ ଟେଲିଫୋନ ଦିଯେ ଏସେ ବଲଲାମ, ଆପନି କୀ ଜାନି ଜରଣି କଥା ବଲବେନ । ଓ ହାଁ ଜରଣି କଥା, ବାଦଳ ସମ୍ପର୍କେ ।

ଜି ବଲୁନ ।

ଓ ତୋମାକେ କେମନ ଅନୁକରଣ କରେ ସେଟା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେଛ? ତୁମି ତୋମାର ମୁଖେ ଦାଡ଼ିଗୋଁଫେର ଚାଷ କରଛ-କର । ସେଓ ତୋମାର ପଥ ଧରେଛେ । ଆଜ ତୁମି ହଲୁଦ ପାଞ୍ଜାବି ଗାୟେ ଦିଯେ ଏସେଛ, ଆମି ଏକ ହାଜାର ଟାକା ବାଜି ରାଖିତେ ପାରି, କାଳ ଦୁପୁରେର ମଧ୍ୟେ ସେ ହଲୁଦ ପାଞ୍ଜାବି କିନବେ । ଆମି କି ଭୁଲ ବଲଲାମ?

ନା, ଭୁଲ ବଲେନ ନି ।

ତୁମି ଯଦି ମାଥା କାମାଓ , ଆମି ସିଓର ବ୍ୟାଟୀ କାଲ ମାଥା କାମିଯେ ଫେଲବେ । ଏରକମ ପ୍ରଭାବ ତୁମି କୀ କରେ ଫେଲଲେ ଆମାକେ ବଲ । You better explain it.

ଆମାର ଜାନା ନେଇ ଫୁପା ।

ଭୁଲଟା ଆମାର । ମେଟ୍ରିକ ପାସ କରେ ତୁମି ଯଥନ ଏଲେ ଆମି ଭାଲୋମନେ ବଲଲାମ, ଆଛା ଥାକୁକ । ମା-ବାପ ନେଇ-ଛେଲେ ଏକଟା ଆଶ୍ରୟ ପାକ । ତୁମି-ଯେ ଏହି ସର୍ବନାଶ କରବେ ତାତେ ବୁଝି ନି ! ବୁଝିତେ ପାରଲେ ଘାଡ଼ ଧରେ ବେର କରେ ଦିତାମ ।

ଆମି ଜେନେଶ୍ଵନେ କିଛୁ କରି ନି ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ତାଓ ଠିକ । ଜେନେଶ୍ନେ ତୁମି କିଛୁ କରନି । ଆଇ ଡୁ ଏଥି । ତୋମାର ଲାଇଫସ୍ଟାଇଲ ତାକେ ଆକର୍ଷଣ କରେଛେ । ତୁମି ଭ୍ୟାଗାବନ୍ ନା ଅର୍ଥ ତୁମି ଭାବ କର ଯେ ତୁମି ଭ୍ୟାଗାବନ୍ । ଜୋଛନା ଦେଖାନୋର ଜନ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରାୟ ଏକ ଜଙ୍ଗଲେର ମଧ୍ୟେ ବାଦଲକେ ନିଯେ ଗେଲେ । ସାରାରାତ ଫେରାର ନାମ ନେଇ । ଜୋଛନା କି ଏମନ ଜିନିସ ଯେ ଜଙ୍ଗଲେ ବସେ ଦେଖିବେ? ବଳ ତୁମି । ତୋମାର ମୁଖ ଥେକେଇ ଶୁଣିବା ଚାହିଁ ।

ଶହରେର ଆଲୋଯ ଜୋଛନା ଠିକ ବୋକା ଯାଇ ନା ।

ମାନଲାମ ତୋମାର କଥା । ଭାଲୋ କଥା, ଚନ୍ଦ୍ରାୟ ଗିଯେ ଜୋଛନା ଦେଖ । ତାଇ ବଲେ ସାରାରାତ ବସେ ଥାକିବା ହବେ?

ରାତ ବାଡ଼ାର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜୋଛନା କୀଭବେ ବଦଲେ ଯାଇ ସେଟୋଓ ଏକଟା ଦେଖାର ମତ ବ୍ୟାପାର । ଶେଷରାତେ ପରିବେଶ ଭୌତିକ ହରେ ଯାଇ ।

ତାଇ ନାକି?

ଜି । ତାହାଡ଼ା ଜଙ୍ଗଲେର ଏକଟା ଆଲାଦା ଏଫେନ୍ଟ ଆଛେ । ଶେଷ ରାତରେ ଦିକେ ଗାଛଗୁଲୋ ଜୀବନ୍ତ ହରେ ଓଠେ ।

ତୋମାର କଥା ବୁଝଲାମ ନା । ଗାଛଗୁଲୋ ଜୀବନ୍ତ ହଯ ମାନେ? ଗାଛ ତୋ ସବ ସମୟଟି ଜୀବନ୍ତ । ଜି-ନା । ଓରା ଜୀବନ୍ତ, ତବେ ସୁନ୍ଦର । ଖାନିକଟା ଜେଗେ ଓଠେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରାତେ । ତାଓ ମଧ୍ୟରାତରେ ପର ଥେକେ । ଜଙ୍ଗଲେ ନା ଗେଲେ ବ୍ୟାପାରଟା ବୋକା ଯାବେ ନା । ଆପଣି ଏକବାର ଚଲୁନ-ନା ନିଜେର ଚୋଥେ ଦେଖିବେନ । ଦିନ-ତିନେକ ପରେଇ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ।

ଦିନ-ତିନେକ ପରେଇ ପୂର୍ଣ୍ଣମା?

ଜି ।

ଏଇସବ ହିସାବ ନିକାଶ ସବସମୟ ତୋମାର କାହେ ଥାକେ?

ଜି ।

ଏକବାର ଗେଲେ ହୁଏ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ହିନ୍ଦୁ ସମଗ୍ର

ବଲେଇ ଫୁପା ଗନ୍ଧୀର ହୟେ ଗେଲେନ । ଚୋଖ ବନ୍ଦ କରେ ଖାନିକକ୍ଷଣ ବିମ ଧରେ ବସେ ରହିଲେନ । ତାରପର ବଲଲେନ, ତୁମି ଆମାକେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କନଭିନ୍ଦ କରେ ଫେଲେଛିଲେ । ମନେ ହଚ୍ଛିଲ ତୋମାର ସଙ୍ଗେ ଯାଓଯା ଯେତେ ପାରେ । ଅବଶିୟ ଏଟା ସନ୍ତବ ହୟେଛେ ନେଶାର ଘୋରେ ଥାକାର ଜନ୍ୟ । ତା ଠିକ । କିଛୁ ମାନୁଷ ଧରେଇ ନିଯେଛେ ତାରା ଯା ଭାବଛେ ତାହି ଠିକ । ତାଦେର ଜଗଃଟାଇ ଏକମାତ୍ର ସତି ଜଗଃ । ଏରା ରହସ୍ୟ ଖୁଜବେ ନା । ଏରା ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖବେ ନା ।

ଚୁପ କର ତୋ ।

ଆମି ଚୁପ କରଳାମ ।

ଫୁପା ରାଗୀ-ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ତୁମି ଭ୍ୟାଗାବନ୍ଦେର ମତୋ ସୁରବେ ଆର ଭାବବେ ବିରାଟ କାଜ କରେ ଫେଲଛ । ତୁମି ଯେ ଅସୁନ୍ଦ ଏଟା ତୁମି ଜାନୋ? ଡାକ୍ତାର ହିସେବେ ବଲଛି-ତୁମି ଅସୁନ୍ଦ । You are a sick man.

ଫୁପା ଆପନି ନିଜେଓ କିନ୍ତୁ ଅସୁନ୍ଦ ହୟେ ପଡ଼ିଛେନ । ବେଶି ଖାଚେନ । ଆପନି ବଲଛେନ ଆପନାର ଲିମିଟ ସାତ । ଆମାର ଧାରଣା ଏଖନ ନୟ ଚଲଛେ ।

ତୋମାର କାଛେ ସିଗାରେଟ ଆଛେ?

ଆଛେ ।

ଦାଓ ।

ତିନି ସିଗାରେଟ ଧରାଲେନ । ଖୁକୁକ କରେ କାଶଲେନ । ଫୁପାକେ ଆମି କଥନେଓ ସିଗାରେଟ ଖେତେ ଦେଖି ନି । ତବେ ମଦ୍ୟପାନେର ସଙ୍ଗେ ସିଗାରେଟେର ସନିଷ୍ଟ ସମ୍ପର୍କ ଆଛେ ଏ ରକମ ଶୁଣେଛି ।
ହିନ୍ଦୁ ।

ଜି ।

ରାସ୍ତାଯ ରାସ୍ତାଯ ଭ୍ୟାଗାବନ୍ଦେର ମତୋ ସୁରେ ତୁମି ଯଦି ଆନନ୍ଦ ପାଓ-ତୁମି ଅବଶିୟ ତା କରତେ ପାରୋ ।

It is your life. କିନ୍ତୁ ଆମାର ଛେଲେଓ ତା କରବେ ତାତୋ ହୟ ନା ।

ଓ କି ତା କରଛେ ନାକି?

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଏଥନ୍ତି ଶୁଣୁ କରେନି । ତବେ କରବେ । ଦୁଇ ବହର ତୁମି ଓର ସଙ୍ଗେ ଛିଲେ । ଏକହି ସରେ ସୁମିଯେଛ । ଏହି ଦୁଇ ବହରେ ତୁମି ଓର ମାଥାଟା ଖେଯେଛ । ତୁମି ଆର ଏ ବାଡ଼ିତେ ଆସବେ ନା । ଜି ଆଚ୍ଛା । ଆସବ ନା ।

ଠିକ ଆଛେ ।

ଏହି ବାଡ଼ିର ତ୍ରିସୀମାନାୟ ଯଦି ତୋମାକେ ଦେଖି ତାହଲେ ପିଟିଯେ ତୋମାର ପିଠେର ଛାଲ ତୁଲେ ଫେଲବ ।

ଆପନାର ନେଶା ହୟେ ଗେଛେ ଫୁପା । ପିଟିଯେ ଛାଲ ତୋଳା ଯାଯ ନା । ଆପନାର ଲଜିକ ଏଲୋମେଲୋ ହୟେ ଯାଚେ ।

ଫୁପାର ସିଗାରେଟ ନିଭେ ଗେଛେ । ସିଗାରେଟେ ଅନଭ୍ୟନ୍ତ ଲୋକଜନ ସିଗାରେଟେ ଆଗ୍ନ ବେଶିକ୍ଷଣ ଧରିଯେ ରାଖିତେ ପାରେ ନା । ଆମି ଆବାର ତାର ସିଗାରେଟ ଧରିଯେ ଦିଲାମ । ଫୁପା ବଲିଲେନ, ତୋମାକେ ଆମି ଏକଟା ପ୍ରପୋଜାଲ ଦିତେ ଚାଇ । ଏକସେପ୍ଟ କରବେ କି କରବେ ନା ଭେବେ ଦେଖ । କୀ ପ୍ରପୋଜାଲ?

ତୋମାକେ ଏକଟା ଚାକରି ଜୋଗାଡ଼ କରେ ଦିତେ ଚାଇ । As a matter of fact. ଆମାର ହାତେ ଏକଟା ଚାକରି ଆଛେ । ଆହାମରି କିଛୁ ନା । ତବେ ତୋମାର ଚଲେ ଯାବେ ।

ବେତନ କତ?

ଠିକ ଜାନି ନା । ତିନ ହାଜାରେର କମ ହବେ ନା । ବେଶିଓ ହତେ ପାରେ ।

ତେମନ ସୁବିଧାର ଚାକରି ବଲେ ତୋ ଆମାର ମନେ ହଚ୍ଛେ ନା ।

ଭିକ୍ଷା କରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରାର ଚେଯେ କି ଭାଲୋ ନା?

ନା । ଭିକ୍ଷା କରେ ବେଂଚେ ଥାକାର ମଧ୍ୟେ ଆଲାଦା ଏକଟା ଆନନ୍ଦ ଆଛେ । ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତେର ସାଧୁ-ସନ୍ଧ୍ୟାସୀଦେର ସବାଇ ଭିକ୍ଷା କରତେନ । ବାଉଳ ସମସ୍ତଦାୟେର ସାଧନାର ଏକଟା ବଡ ଅଞ୍ଚ ହଚ୍ଛେ ଭିକ୍ଷାବୃତ୍ତି । ଏରା ଅବଶ୍ୟ ଭିକ୍ଷା ବଲେ ନା । ଏରା ବଲେ ମାଧୁକରୀ ।

ଆମାର କାହେ ଲେକଚାର ଝାଡ଼ବେ ନା ।

ଖୁମାରୁ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ହିନ୍ଦୁ ସମଗ୍ର

ଫୁପା ଆମି କି ତାହଲେ ଉଠିବ?

ଯାଓ ଓଠ । ଶୁଦ୍ଧ ଏକଟା ଜିନିସ ବଳ-ଯେ ଧରଣେର ଜୀବନ ତୁମି ଯାପନ କରଛ ତାତେ ଆନନ୍ଦଟା କୀ?

ଯା ଇଚ୍ଛା କରତେ ପାରାର ଏକଟା ଆନନ୍ଦ ଆଛେ ନା?

ଯା ଇଚ୍ଛା ତୁମି କି ତାଇ କରତେ ପାରବେ?

ଅବଶ୍ୟକ ପାରବ । ବଲୁନ କୀ କରତେ ହବେ?

ଖୁନ କରତେ ପାରବେ?

କେନ ପାରବ ନା । ଖୁନ କରା ଆସଲେ ଖୁବ ସହଜ ବ୍ୟାପାର ।

ସହଜ ବ୍ୟାପାର?

ଅବଶ୍ୟକ ସହଜ ବ୍ୟାପାର । ଯେ କେଉ କରତେ ପାରେ । ରୋଜ କତଞ୍ଗଲୋ ଖୁନ ହଚ୍ଛେ ଦେଖଛେନ ତୋ!

ଖବରେର କାଗଜ ଖୁଲଲେଇ ଦେଖବେନ । ଆମାର ତୋ ରୋଜଇ ଏକଟା-ଦୁଟା ମାନୁଷକେ ଖୁନ କରତେ ଇଚ୍ଛା କରେ ।

ହିନ୍ଦୁ । Your are a sick man. You are a sick man.

ଆର ଖାବେନ ନା ଫୁପା । ଆପନି ମାତାଲ ହେଁ ଗେଛେନ ।

କୀ କରେ ବୁଝଲେ ମାତାଲ ହେଁ ଗେଛି । କୀ କରେ ବୁଝଲେ?

ମାତାଲରା ପ୍ରତିଟା ବାକ୍ୟ ଦୁଇବାର କରେ ବଲେ । ଆପନିଓ ତାଇ ବଲେଛେନ । ଆପନି ବାଥରୁମେ ଗିଯେ ବମିର ଚେଷ୍ଟା କରନ । ବମି କରଲେ ଭାଲୋ ଲାଗବେ ।

ବଲେଇ ଆମି ଚେୟାର ଛେଡ଼େ ସରେ ଗେଲାମ । ବମିର କଥା ମନେ କରିଯେ ଦିଯେଛି, କାଜେଇ ଫୁପା ଏଥିନ ହଡ଼ହଡ଼ କରେ ବମି କରବେନ । ହଲୋଓ ତାଇ । ତିନି ଚାରଦିକ ଭାସିଯେ ଦିଲେନ । ଓୟାକ ଓୟାକ ଶବ୍ଦେ ଫୁପୁ ଛୁଟେ ଏଲେନ । ତିନି ତାର ସାଜାନୋ ସର ଦେଖେ ସ୍ତନ୍ତିତ । ଫୁପାକେ ଦେଖେ ଆମାର ମନେ ହଚ୍ଛେ ତାର ନାଡ଼ିଭୁଣ୍ଡି ଉଲ୍ଲଟେ ଆସଛେ । ହଠାତେ ଦେଖବ ବମିର ସଙ୍ଗେ ତାଁର ପାକଷ୍ଟଲୀ

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ବେର ହେଁ ଆସଛେ । ସେଇ ଦର୍ଶ୍ୟ ଖୁବ ସୁଖକର ହବେ ନା । ଆମି ବାରାନ୍ଦାୟ ଚଲେ ଏଲାମ । ରିନକି ଛୁଟେ ଏସେହେ, ବାଦଳଓ ଏସେହେ ।

ଫୁପା ଚିଂଚି କରେ ବଲଛେ-ସୁରମା ଆମି ମରେ ଯାଚି । ଓ ସୁରମା ଆମି ମରେ ଯାଚି ।
ବମି କରତେ କରତେ କୋନୋ ମାତାଳ ମାରା ଯାଯ ବଲେ ଆମାର ଜାନା ନେଇ । କାଜେଇ ଆମି ରାନ୍ତାୟ
ନେମେ ଏଲାମ । ସିଗାରେଟ କେନା ଦରକାର । ଆକାଶେ ମେଘେର ଆନାଗୋନା । ବୃଷ୍ଟି ହବେ କିନା କେ
ଜାନେ । ହଲେ ଭାଲୋଇ ହୟ । ଏହି ବ୍ସର ଏଖନୋ ବୃଷ୍ଟିତେ ଭେଜା ହୟ ନି । ନବଧାରା ଜଗେ ସ୍ମାନ
ବାକି ଆଛେ ।

ସିଗାରେଟେର ସଙ୍ଗେ ଜରଦା ଦେଯା ଦୁଟୋ ପାନ କିନଲାମ । ଜରଦାର ନାମ ସବହି ପୁଂଲିଙ୍ଗ-ଦାଦା
ଜରଦା, ବାବା ଜରଦା । ମା ଜରଦା, ଖାଲା ଜରଦା ଏଖନୋ ବାଜାରେ ଆସେ ନି ଯଦିଓ ମହିଳାରାଇ
ବେଶ ଜରଦା ଖାନ । କୋନ ଏକଟା ଜରଦା କୋମ୍ପାନିକେ ଏହି ଆଇଡ଼ିଆଟା ଦିଯେ ଦେଖଲେ ହୟ ।
ପ୍ରଥମବାର ଟୋକାର ସମୟ ଫୁପୁକେ ଯତ ଗନ୍ଧୀର ଦେଖଲାମ ଦ୍ଵିତୀୟବାରେର ଚେଯେଓ ବେଶ ଗନ୍ଧୀର ମନେ
ହଲୋ । ଫୁପୁ କୋମରେ ହାତ ଦିଯେ ଦାଁଢ଼ିଯେ । କାଜେର ମେଯେ ବାଲତି ଆର ଝାଁଟା ହାତେ ଯାଚେ ।
କାଜେର ଛେଲେଟିର ହାତେ ଫିନାଇଲ । ଫୁପୁର କିଛୁଟା ଶୁଚିବାୟୁର ମତୋ ଆଛେ । ଆଜ ସାରାରାତିଇ
ବୋଧହୟ ଧୋଯାଧୁଯି ଚଲବେ ।

ଫୁପୁ ବଲଲେନ, ତୁଇ ତାହଲେ ଆଛିସ । ଆମି ଭାବଲାମ ଚଲେ ଗିଯେଛିସ ।

ପାନ କିନତେ ଗିଯେଛିଲାମ । ଫୁପାର ଅବସ୍ଥା କୀ?

ଅବସ୍ଥା କୀ ଜିଜ୍ଞେସ କରଛିସ ଲଜ୍ଜା କରେ ନା? ତୋର ସାମନେ ଗିଲଲ, ତୁଇ ଏକବାର ନା କରତେ
ପାରଲି ନା? ଚାକର ବାକର ଆଛେ । କୀ ଲଜ୍ଜାର କଥା । ତୁଇ କୀ ଆଜ ଏଖାନେ ଥାକବି?
ହାଁ ।

ଏଖାନେ ଥାକାର ତୋର ଦରକାରଟା କୀ?

ଏତରାତେ ଯାବ କୋଥାଯ?

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଆଖ୍ଯମେଦ । ମୁହଁରାଙ୍କୀ । ହିମୁ ସମ୍ଭଗ

ଫୁପୁ ଶୋବାର ସରେର ଦିକେ ରଓନା ହଲେନ । ଟେଲିଫୋନେ କ୍ରମାଗତ ରିଂ ହଚ୍ଛେ । ଏଗିଯେ ଗେଲାମ ଟେଲିଫୋନେର ଦିକେ । ରିନକିର ସର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟେଲିଫୋନ ନେଯା ଯାଯ ନି । ତାର ଏତ ଲସ୍ତା ନୟ । ଟେଲିଫୋନ ବାରାନ୍ଦାୟ ରାଖା । ଆମି ରିସିଭାର ତୁଳତେଇ ଓପାଶ ଥେକେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଠ ଗଲା ପାଓଯା ଗେଲ, ଏଟା କୀ ରିନକିଦେର ବାସା?

ହୁଁ ।

ଦୟା କରେ ଓକେ ଏକଟୁ ଡେକେ ଦେବେନ?

ଆପନି କେ ଜୀବନତେ ପାରି? ଏ ବାଡ଼ିର ନିୟମ କାନୁନ ଖୁବ କଡ଼ା, ଅପରିଚିତ ଲୋକ ଯଦି ରିନକିକେ ଡାକେ ତାହଲେ ରିନକିକେ ଦେଯା ଯାବେ ନା ।

ଆମି ଏନ୍ତାଜ ।

ଆପନି କି ମେରିନ ଇଞ୍ଜିନିୟାର?

ଜି ।

ଆମାକେ ଆପନି ଚିନବେନ ନା । ଆମାର ନାମ.....

ଆପନି କେ ତା ଆମି ବୁଝାତେ ପେରେଛି-ଆପନି ହଚ୍ଛେନ ହିମୁ ଭାଇ ।

ଆମି ସତି ଚମର୍କୃତ ହଲାମ । ଏର ମଧ୍ୟେ ରିନକି ଆମାର ଗଲ୍ଲ କରେ ଫେଲେଛେ? ଏମନଭାବେ କରେଛେ ଯେ ଭଦ୍ରଲୋକ କରେକଟା ବାକ୍ୟତେଇ ଆମାକେ ଚିନେ ଫେଲଲେନ । ଭଦ୍ରଲୋକେର ବୁଦ୍ଧି ତୋ ଭାଲୋଇ । ଏମନ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏକ ଜନ ମାନୁଷ ରିନକିର ମତୋ ଗାଧା ଟାଇପେର ଏକଟି ମେୟର ସଙ୍ଗେ ଜୀବନ କୀ କରେ ଟେନେ ନେବେ କେ ଜାନେ ।

ହ୍ୟାଲୋ । ହ୍ୟାଲୋ ଲାଇନ କି କେଟେ ଗେଲ?

ନା କାଟେ ନି ।

ଆପନି କି ହିମୁ ଭାଇ?

ହୁଁ ।

ରିନକି ବଲଛେ ଆପନାର ନାକି ଅଲୌକିକ ସବ କ୍ଷମତା ଆଛେ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ହିମୁ ସମଗ୍ର

କୀ ରକମ କ୍ଷମତା?

ପ୍ରଫେଟିକ କ୍ଷମତା । ଆପନି ନାକି ଭବିଷ୍ୟତେର କଥା ବଲତେ ପାରେନ । ଆପନି ଯା ବଲେନ ତାଇ ନାକି ହ୍ୟ ।

ଆମି ଚୁପ କରେ ରହିଲାମ । ଏହି ଜାତୀୟ ପ୍ରମସ ଏଲେ ଚୁପ କରେ ଥାକାଇ ନିରାପଦ । ହଁ-ନା କିଛୁ ବଲଗେଇ ତର୍କେର ମୁଖୋମୁଖୀ ହତେ ହ୍ୟ । ତର୍କ କରତେ ଆମାର ଭାଲୋ ଲାଗେ ନା ।

ହଁଲୋ ହଁଲୋ । ଲାଇନଟା ଡିସଟାର୍ କରଛେ ।

ହଁଲୋ ହିମୁ ଭାଇ ।

ବଲୁନ ।

ଆପନି କି ଦୟା କରେ ଏକଟୁ ରିନକିକେ...

ଓକେ ତୋ ଦୟା ଯାବେ ନା । ଓ ଆଶେପାଶେ ନେଇ । ବାବାର ସେବା କରଛେ । ଉନି ଅସୁନ୍ଧ ।

ଅସୁନ୍ଧ? କୀ ବଲଛେନ? ସିରିଯାସ କିଛୁ?

ସିରିଯାସ ବଲା ଯେତେ ପାରେ ।

ବଲେନ କୀ! ଆମି କୀ ଆସବ?

ଆମି କରେକ ମୂର୍ତ୍ତ ଦ୍ରୁତ ଚିନ୍ତା କରେ ବଲଲାମ, ଆସତେ ଅସୁବିଧା ହବେ ନାତୋ?

ନା-ନା ଅସୁବିଧା କୀ! ଆମାର ଗାଡ଼ି ଆଛେ ।

ଆକାଶେର ଅବସ୍ଥା ଭାଲୋ ନା । ଝାଡ଼ବୃଷ୍ଟି ହତେ ପାରେ ।

ହୋକ । ବିପଦେର ସମୟ ଉପାସିତ ନା ଥାକଲେ କୀ କରେ ହ୍ୟ?

ତାତୋ ବଟେଇ । ଆପନି ଏକ୍ଷୁଣି ରତ୍ନା ନା ହେଁ ଘନ୍ଟା ଖାନେକ ପର ଆସୁନ ।

କେନ ବଲୁନ ତୋ?

ଏମନି ବଲଲାମ ।

ଠିକ ଆଛେ, ଠିକ ଆଛେ । ଆପନାର କଥା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରବ ନା ଯେସବ କଥା ଆମି ଶୁଣେଛି-ମାଇ ଗଡ । ଆପନି ଦୟା କରେ ଆମାର ସମ୍ପର୍କେଓ କିଛୁ ବଲବେନ । ମାଇ ଆର୍ନେସ୍ଟ ରିକୋଯେସ୍ଟ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାମୁଦ୍ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷଣୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଆଜ୍ଞା ବଲବ ।

ହିମୁ ଭାଇ ତାହଲେ ରାଖି? ଆର ଇଯେ ଆମି ଯେ ଆସଛି ଏଟା ରିନକିକେ ବଲବେନ ନା । ଏକଟା ସାରପ୍ରାଇଜ ହବେ ।

ଆମାର ଟେଲିଫୋନ ବ୍ୟାଧି ଆଛେ । ଏକବାର କାରୋ ସଙ୍ଗେ ଟେଲିଫୋନେ କଥା ବଲଲେ, ଆବାର ଅନ୍ୟ କାରୋ ସଙ୍ଗେ କଥା ବଲତେ ଇଚ୍ଛା କରେ । ରୂପାଦେର ବାସାୟ କରଲାମ । ରୂପାର ବାବା ଧରତେଇ ବଲଲାମ, ଆଜ୍ଞା ଏଟା କି ରେଲେସ୍‌ଡେବଲ୍ ବୁକିଂ? ରୂପାର ବାବା ବଲଲେନ, ଜି ନା । ଆପନାର ରଂ ନାମ୍ବାର ହେଁବେ । ତଥନ ଆମି ବଲଲାମ, ଜାଷ୍ଟ ଓୟାନ ମିନିଟ, ରୂପା କି ଜେଗେ ଆଛେ?

ରୂପାର ବାବାର ହାଇପ୍ରେଶାର ବା ଏଇ ଜାତୀୟ କିଛୁ ବୋଧହୟ ଆଛେ । ଅନ୍ତରେଇ ରେଗେ ଗିଯେ ଏମନ ହିଚାଇ ଶୁଣ କରେନ ଯେ ବଲାର ନା । ଆମାର କଥାତେଓ ତାଇ ହଲୋ । ତିନି ଚିଡ଼ିଚିଡ଼ିୟେ ଉଠଲେନ, କେ? କେ? ଏଇ ଛୋକରା ତୁମି କେ?

ତିନି ଖୁବ ହିଚାଇ ଲାଗାଲେନ । ଆମି ରିସିଭାର ରେଖେ ଦିଲାମ । ରୂପାର ବାବା ନିଶ୍ଚାଇକେ ଡେକେ ଘଟନା ବଲବେନ । ରୂପା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବୁଝାବେ କେ ଟେଲିଫୋନ କରେଛିଲ । ସେ ହାସବେ ନା ରାଗ କରବେ କେ ଜାନେ । ସେଥାନେ ରାଗ କରା ଉଚିତ ସେଥାନେ ସେ ରାଗ କରେ ନା, ହାସେ । ସେଥାନେ ହାସା ଉଚିତ ସେଥାନେ ରାଗ କରେ ।

ଆମି ଓୟାନ ସେତେନେ ରିଂ କରେ ଜାସିଟ୍‌ସ ଏମ.ସୋବାହାନେର ବାସା ଚାଇଲାମ । ସମ୍ଭବ ହଲେ ମୀରା ବା ମୀରଙ୍କର ସଙ୍ଗେଓ କଥା ବଲା ଯାବେ । କୀ ବଲବ ଠିକ କରା ହଲୋ ନା । ଯା ମନେ ଆସେ ତାଇ ବଲବ । ଆଗେ ଥେବେ ତେବେ ଚିନ୍ତେ କିଛୁ ବଲା ଆମାର -[^]f_vt_e ନେଇ ।

ହ୍ୟାଁଲୋ?

କେ ମୀରା?

ହ୍ୟାଁ । ଆପନି କେ ବଲଛେନ?

ଆମାର ନାମ ଟୁଟୁଲ ।

ପ୍ରମାଣେ ଆହୁମ୍ଭେଦ । ମୟୂରାଙ୍ଗୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

କେ?

ଅନେକକ୍ଷଣ ଚୁପଚାପ କାଟିଲ । ମନେ ହଚ୍ଛେ ମୀରା ସଟନାର ଆକସ୍ମିକତାଯ ବିଚଲିତ । ଆମାର ମନେ
ହୁଯ କଥା ବଲିବେ କି ବଲିବେ ନା ବୁଝିତେ ପାରଛେ ନା ।

ତୁଲେ ଗେଛେନ? ଏହି ସେ ପୁଲିଶେର ହାତେ ତୁଲେ ଦିଲେନ । କୀ କରେଛିଲାମ ଆମି ବଲୁନ ତୋ?
କୋଥେକେ ଟେଲିଫୋନ କରେଛେନ?

ହାସପାତାଳ ଥେକେ । ପୁଲିଶ ମେରେ ଆମାର ଅବସ୍ଥା କାହିଲ କରେ ଦିଯେଛେ । ରକ୍ତବମି କରେଛିଲାମ ।
ମେ କୀ କଥା, ମାରିବେ କେନ?

ପୁଲିଶେର ହାତେ ଆସାମି ତୁଲେ ଦେବେନ ଆର ପୁଲିଶ ଆସାମିକେ କୋଳେ ବସିଯେ ମନ୍ଦ ଖାଓୟାବେ?
ଆମି ତୋ ଆପନାଦେର କୋନୋଟି କ୍ଷତି କରି ନି । ଗାଡ଼ିତେ ଡେକେଛେନ, ଉଠେଛି । ତାହାଡ଼ା
ଆପନାରା ଟୁଟୁଲ ଟୁଟୁଲ କରିଛିଲେନ । ଆମାର ଡାକ ନାମ ଓ ଟୁଟୁଲ ।

ଆପନି କିନ୍ତୁ ବଲେଛେନ ଆପନାର ନାମ ଟୁଟୁଲ ନୟ ।

ହାଁ ବଲେଛିଲାମ । କାରଣ ବୁଝିତେ ପାରିଛିଲାମ ଆପନି ଅନ୍ୟ ଟୁଟୁଲକେ ଖୁଁଜିଲେନ । ଯାର କପାଳେ
ଏକଟା ଦାଗ ।

ଓପାଶେ ଅନେକକ୍ଷଣ କୋନ କଥା ଶୋନା ଗେଲ ନା । ଅନ୍ଧକାରେ ଟିଲ ଛୁଡ଼େଛିଲାମ । ମନେ ହଚ୍ଛେ ଲେଗେ
ଗେଛେ । ଏଟା ଏକଟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବ୍ୟାପାର । ଯା ବଲି ପ୍ରାୟ ସମୟଟି ତା କେମନ ଯେନ ମିଳେ ଯାଯ ।

ଟୁଟୁଲେର କପାଳେର କାଟା ଦାଗେର କଥାଟା ହଠାତ୍ ମନେ ଏସେଛିଲ । ଭାଗିୟ ଏସେଛିଲ ।

ହାଲୋ ଆପନି କୋନ ହାସପାତାଲେ ଆଛେନ?

ବଲୁନ ନା କୋନ୍ ହାସପାତାଲେ ।

ବାସାଯ ଚଲେ ଯାଚିଛ । ଓରା ବୁକେର ଏକ୍ତରେ କରେଛେ । ଦୁଟା ସିଟି ଦିଯେଛେ । ବଲେଛେ ଭର୍ତ୍ତ ହବାର
ଦରକାର ନେଇ ।

ଆମି ଏକ୍ଷୁଣି ବାବାକେ ବଲାଇଛି । ବାବା ଥାନାଯ ଟେଲିଫୋନ କରିବେନ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାମ୍ବନ୍ଦୁ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷଣୀ । ହିମୁ ସମଗ୍ର

ଆମି ଶବ୍ଦ କରେ ହାସଲାମ ।

ହାସଛେନ କେନ?

ପୁଲିଶ କି କଥନୋ ମାରେର କଥା ସ୍ଵିକାର କରେ? କଥନୋ କରେ ନା । ଆଚା ରାଖି ।

ନା ନା ରାଖିବେନ ନା । ପିଲିଜ ରାଖିବେନ ନା । ପିଲିଜ ।

ଆମି ଟେଲିଫୋନ ନାମିଯେ ରାଖଲାମ । ଠିକ ତଥନ ପ୍ରବଳ ବର୍ଷଣ ଶୁରୁ ହଲୋ । କାଲବୋଶେଖୀ ଝଡ଼ । କାଲବୋଶେଖୀ ଝଡ଼ ସାଧାରଣତ ଚୈତ୍ର ମାସେଇ ହ୍ୟ । ଝଡ଼ର ନାମ ହ୍ୟୋ ଉଚିତ ଛିଲ କାଲଚୈତ୍ର ଝଡ଼ । ଦେଖିତେ ଦେଖିତେ ଅସହ୍ୟ ଗରମ ଚଲେ ଗିଯେ ଚାରଦିକ ହିମଶୀତଳ ହ୍ୟେ ଗେଲ । ନିର୍ଧାତ ଆଶେପାଶେ କୋଥାଓ ଶିଲାବୃଷ୍ଟି ହଞ୍ଚେ । ଛାଦେ ଗିଯେ ବୃଷ୍ଟିତେ ଭିଜିବ କି ଭିଜିବ ନା ମନ୍ତ୍ରିର କରତେ ପାରଛି ନା । ରିନକି ବେର ହ୍ୟେ ଏଲ ବାବାର ସର ଥେକେ । ତାକେ କେମନ ଯେନ ଶକ୍ତି ମନେ ହଞ୍ଚେ । ଆମି ବଲଲାମ, ରିନକି ତୁଇ ଏକଟୁ ବସାର ସରେ ଯା । କଲିଂବେଳ ବାଜତେଇ ଦରଜା ଖୁଲେ ଦିବି ।

ରିନକି ବିସ୍ମିତ ଗଲାଯ ବଲଲ, କେନ?

ତୋର ଜନ୍ୟ ଏକଟା ସାରପ୍ରାଇଜ ଆଛେ ।

ରିନକି ନିଚେ ନାମାର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ କଲିଂବେଳ ବାଜଲ । ଆମାର ମନଟାଇ ଅନ୍ୟରକମ ହ୍ୟେ ଗେଲ । ଝଡ଼ବୃଷ୍ଟିର ମଧ୍ୟେ ଦେଖା ହୋକ ଦୁଜନେର । ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ହୋକ ଏଇ ମୁହଁର୍ତ୍ତ । ରିନକି ଦରଜା ଖୁଲେଛେ । ନା ଜାନି ତାର କେମନ ଲାଗଛେ ।

ଆମି ବାଦଲେର ସରେ ତୁକେ ଶୁଯେ ପଡ଼ିଲାମ । ନଦୀଟାକେ ଆନା ଯାଯ କିନା ଦେଖା ଯାକ । ଯଦି ଆନତେ ପାରି ଓଦେର ଦୁଇଜନକେ କିଛୁକ୍ଷଣେର ଜଣ୍ୟ ଏଇ ନଦୀ ବ୍ୟବହାର କରତେ ଦେବ ।

ହିମୁ ଭାଇ ।

ତୁଇ କି ଏଥନୋ ଜେଗେ ଆଚିସ?

ହଁ । ରାତେ ଆମାର ସୁମ ହ୍ୟ ନା ।

ବଲିସ କି ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମିଶ୍ର । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଘୁମେର ଓସୁଧ ଖାଇ । ତାତେଓ ଲାଭ ହୟ ନା । ଦଶ ମିଲିଗ୍ରାମ କରେ ଫ୍ରିଜିଯାମ ।
ଆଜ ଖେରୋଛିସ ?

ନା । ଆଜ ସାରାରାତ ତୋମାର ସଙ୍ଗେ ଗଲ୍ଲ କରବ ।
ଗଲ୍ଲ କରତେ ଇଚ୍ଛେ କରଛେ ନା । ଆଯ ତୋକେ ଘୁମ ପାଡ଼ିଯେ ଦି ।
ଘୁମୁତେ ଇଚ୍ଛା କରଛେ ନା ।

ଆଜ ଘୁମିଯେ ଥାକ । କାଳ ଗଲ୍ଲ କରବ ।
ଘୁମ ଆସବେ ନା ।

ବଲଲାମ ଘୁମ ଏନେ ଦିଛି । ନାକି ତୁଇ ଆମାର କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରିସ ନା ?
କୀ ଯେ ବଲ । କେନ ବିଶ୍ୱାସ କରବ ନା ? ତୁମି ଯା ବଲ ତାଇ ହୟ ।
ବେଶ ତାହଲେ ଚୋଖ ବନ୍ଧ କର ।

କରଲାମ ।

ମନେ କର ତୁଇ ହେଁଟେ ହେଁଟେ ଯାଚିସ । ଚୈତ୍ର ମାସେର କଡ଼ା ରୋଦ । ହାଁଟିଛିସ ଶହରେର ରାନ୍ତାୟ ।
ହଁ ।

ଏଥନ ତୁଇ ଶହର ଥେକେ ବେରିଯେ ଏମେଛିସ । ଗ୍ରାମ, ବିକେଳ ହଚ୍ଛେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ନରମ । ରୋଦେ ତେଜ
ନେଇ । ଫୁରଫୁରେ ବାତାସ । ତୋର ଶରୀରଟା ଠାଣ୍ଡା ହୟେ ଏମେଛେ ।
ହଁ ।

ହଠାତ୍ ତୋର ସାମନେ ଏକଟା ନଦୀ ପଡ଼ିଲ । ନଦୀତେ ହାଁଟୁ ଜଳ । କୀ ଠାଣ୍ଡା ପାନି । କୀ ପରିଷାର ।
ଆଁଜଳା ଭରେ ତୁଇ ପାନି ଖାଚିସ । ଘୁମେ ତୋର ଚୋଖ ଜଡ଼ିଯେ ଆସଛେ । ଇଚ୍ଛା କରଛେ ନଦୀର
ମଧ୍ୟେଇ ଶୁଯେ ପଡ଼ିତେ ।

ହଁ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମିଶ୍ର । ଖୁଲୁ ସମଗ୍ର

ନଦୀର ଧାରେ ବିଶଳ ଏକଟା ପାକୁଡ଼ଗାଛ । ତାଇ ସେ ପାକୁଡ଼ଗାଛେର ନିଚେ ଏସେ ଦାଁଡିଯେଛିସ । ଏଥିନ ଶୁଯେ ପଡ଼ିଲି । ଖୁବ ନରମ ହାଲକା ଦୂର୍ବାଘାସେର ଉପରେ ଶୁଯେଛିସ । ଆର ଜେଗେ ଥାକତେ ପାରଛିସ ନା । ରାଜ୍ୟର ସୁମ ତୋର ଚୋଥେ ।

ବାଦଳ ଏବାର ଆର ହଁ ବଲଳ ନା । କିଛୁକ୍ଷଣେର ମଧ୍ୟେଇ ତାର ଭାରୀ ନିଶ୍ଚାସେର ଶବ୍ଦ ଶୋନା ଗେଲ । ଏହି ସୁମ ସହଜେ ଭାଙ୍ଗବେ ନା ।

କେଉ ଯଦି ଏଟାକେ କୋନୋ ଅସ୍ଵାଭାବିକ ବା ଅଲୌକିକ କିଛୁ ଭେବେ ବସେନ ତାହଲେ ଭୁଲ କରବେନ । ପୁରୋ ବ୍ୟାପାରଟାର ପେଛନେ କାଜ କରଛେ ଆମାର ପ୍ରତି ବାଦଲେର ଅନ୍ଧଭକ୍ତି । ସେ ଭକ୍ତି କୋନୋ ନିୟମ ମାନେ ନା । ସାର ଶିକ୍ଷ ଅନେକ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛଢାନୋ । ବାଦଳ ନା ହେଁ ଅନ୍ୟ କେଉ ହଲେ ଆମାର ଏହି ପଦ୍ଧତି କାଜ କରତ ନା । ଏହି ଛେଲେଟା ଆମାକେ ବଡ଼ଇ ପଚନ୍ଦ କରେ । ସେ ଆମାକେ ମହାପୁରସ୍ଵର ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ଫେଲେ ରେଖେଛେ ।

ଆମି ମହାପୁରୁଷ ନା ।

ଆମି କ୍ରମାଗତ ମିଥ୍ୟା ବଲି । ଅସହାୟ ମାନୁଷଦେର ଦୁଃଖ ଆମାକେ ମୋଟେଇ ଅଭିଭୂତ କରେ ନା । ଏକବାର ଆମି ଏକ ଜନ ଠେଲାଅଲାର ଗାଲେ ଚଢ଼ି ଦିଯେଛିଲାମ । ଠେଲାଅଲା ହୀଠ ଧାକ୍କା ଦିଯେ ଆମାକେ ଡ୍ରେନେର ମଧ୍ୟେ ଫେଲେ ଦିଯେଛିଲ । ନୋଂରା ପାନିତେ ଆମାର ସମସ୍ତ ଶରୀର ମାଖାମାଖି । ସେଇ ଅବସ୍ଥାତେଇ ଉଠେ ଏସେ ଆମି ତାର ଗାଲେ ଚଢ଼ି ବସାଲାମ । ବୁଡ଼ୋ ଠେଲାଅଲା ବଲଳ, ଧାକ୍କା ଦିଯେ ନା ଫେଲିଲେ ଆପନେ ଗାଡ଼ିର ତଳେ ପଡ଼ିଲେ ।

ଆସଲେଇ ତାଇ । ଆମି ଯେଥାନେ ଦାଁଡିଯେଛିଲାମ ଠିକ ସେଥାନ ଦିଯେ ଏକଟା ପାଜେରୋ ଜିପ ଟାର୍ନ ନିଲ । ନତୁନ ଆସା ଏହି ଜିପଗୁଲୋର ଆଚାର-ଆଚରଣ ଟ୍ରାକେର ମତ ।

ଆମି ଗନ୍ଧିର ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ମରଲେ ମରତାମ । ତାଇ ବଲେ ତୁମି ଆମାକେ ନର୍ଦମାୟ ଫେଲିବେ । ଠେଲାଅଲା କରଣ ଗଲାଯ ବଲଳ, ମାଫ କହିରା ଦେନ । ଆର ଫେଲୁମ ନା ।

ଆମି ଆଗେର ଚେଯେ ରାଗୀ ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ମାଫେର କୋନୋ ପ୍ରଶ୍ନାଇ ଆସେ ନା । ତୁମି କାପଡ ଧୋଯାର ଲକ୍ଷ୍ମିର ପଯସା ଦେବେ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶିଖ ସମ୍ପଦ

ଗରିବ ମାନୁଷ ।

ଗରିବ ମାନୁଷ, ଧନୀ ମାନୁଷ ବୁଝି ନା । ବେର କର କି ଆଛେ ।

ଅବାକ ବିଶ୍ଵଯେ ବୁଡ଼ୋ ଆମାର ଦିକେ ତାକିଯେ ରହଇ ।

ଆମି ବଲଲାମ, କୋନୋ କଥା ଶୁଣିତେ ଚାହି ନା । ବେର କର କି ଆଛେ ।

ମାଝେ ମାଝେ ମାନୁଷକେ ତୀର ଆଘାତ କରତେ ଭାଲୋ ଲାଗେ । କଠିନ ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରନାୟ କାଉକେ ଦଞ୍ଚ କରାର ଆନନ୍ଦେର କାହେ ସବ ଆନନ୍ଦଇ ଫିକେ । ଏଇ ଲୋକଟି ଆମାର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରେଛେ । ସେ କଲ୍ପନାଓ କରେ ନି କାରୋର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରେ ସେ ଏମନ ବିପଦେ ପଡ଼ିବେ । ସଦି ଜାନତ ଏହି ଅବସ୍ଥା ହବେ ତାହଲେଓ କି ସେ ଆମାର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରାର ଚେଷ୍ଟା କରତ ?

ବୁଡ଼ୋ ଗାମଛାୟ ମୁଖେର ଘାମ ମୁଛିତେ ମୁଛିତେ ବଲଲ, ବୁଡ଼ୋମାନୁଷ ମାଫ କହିରା ଦେନ ।

ଟାକା ପଯ୍ସା କିଛୁ ତୋମାର କାହେ ନେଇ ?

ଜେ ନା । କାଇଲେଓ ଟିରିପ ପାଇ ନାଇ, ଆଇଜ୍‌ଓ ପାଇ ନାଇ ।

ଯାଚଛ କୋଥାଯ ?

ରାଯେର ବାଜାର ।

ଠିକ ଆଛେ ଆମାକେ କିଛୁଦୁର ତୋମାର ଗାଡ଼ିତେ କରେ ନିଯେ ଯାଓ । ଏତେ ଖାନିକଟା ହଲେଓ ଉଣ୍ଠିଲ ହବେ ।

ଆମି ତାର ଗାଡ଼ିତେ ଉଠେ ବସଲାମ । ବୃଦ୍ଧ ଆମାକେ ଟେନେ ନିଯେ ଚଲଲ । ପେଛନ ଥେକେ ଠେଲଛେ ତାର ନାତି କିଂବା ତାର ଛେଲେ । ଏଇ ପୃଥିବୀର ନିର୍ଦ୍ଦୂରତାୟ ତାରା ଦୁଜନେଇ ମର୍ମାହତ । ପୃଥିବୀ ଯେ ଖୁବଇ ଅକରଣ ଜାଯଗା ତା ତାରା ଜାନେ । ଆମି ଆରୋ ଭାଲୋଭାବେ ତା ଜାନିଯେ ଦିଚ୍ଛି ।

ରାନ୍ତାୟ ଏକ ଜାଯଗାଯ ଗାଡ଼ି ଥାମିଯେ ଆମି ଚା ଆନିଯେ ଗାଡ଼ିତେ ବସେ ବସେଇ ଖେଲାମ । ତାକିଯେ ଦେଖି ବାଚା ଛେଲେଟିର ଚୋଖମୁଖ କ୍ରୋଧ ଓ ସୃଗ୍ନାୟ କାଳୋ ହେଁ ଗେଛେ । ଯେ କୋନ ମୂର୍ଖରେ ସେ ଝାଁପିଯେ ପଡ଼ିବେ ଆମାର ଉପର । ଆମି ତାର ଭେତର ଏଇ କ୍ରୋଧ ଏବଂ ଏଇ ସୃଗ୍ନା ଆରୋ ବାଡୁକ

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମାଦୀ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷେତ୍ର । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବଗ

ତାଇ ଚାଚି । ମାନୁଷକେ ସହେର ଶେଷ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଯେ ଯାଓଯା ସହଜ କଥା ନଯ । ସବାଇ ତା ପାରେ ନା । ସେ ପାରେ ତାର କ୍ଷମତାଓ ହେଲାଫେଲା କରାର ମତୋ କ୍ଷମତା ନା ।

ବୁଡ଼ୋ ରାସ୍ତାର ଉପର ବସେ ଗାମଛାର ହାଓଯା ଖାଚେ । ତାର ଚୋଖେ ଆଗେର ବିଷ୍ମୟେର କିଛୁଟି ଏଥିନ ଆର ତାର ଚୋଖେ ନେଇ । ଏକଧରଣେର ନିର୍ଲିଙ୍ଗତା ନିଯେ ମେ ତାକିଯେ ଆଛେ । ଆମି ଚା ଶେଷ କରେ ବଲଲାମ, ବୁଡ଼ୋ ମିଯା ଚଳ ଯାଓଯା ଯାକ । ଆମରା ଆବାର ରତ୍ନା ହଲାମ । ମୋଟାମୁଟି ନିର୍ଜନ ଏକଟା ଜାଯଗାଯ ଏସେ ବଲଲାମ, ଥାମାଓ ଗାଡ଼ି ଥାମାଓ । ଏଥାନେ ନାମବ ।

ଆମି ନାମଲାମ । ପକେଟେ ହାତ ଦିଯେ ମାନିବ୍ୟାଗ ବେର କରଲାମ । ଆମାର ମାନିବ୍ୟାଗ ସବସମୟଇ ଖାଲି ଥାକେ । ଆଜ ସେଥାନେ ପାଁଚଶୋ ଟାକାର ଦୁଟା ଚକଚକେ ନୋଟ ଆଛେ । ମଜିଦେର ଟିଉଶନିର ଟାକା । ମଜିଦ ଟାକା ପଯସା ହାତେ ପାଓଯା ମାତ୍ର ଖରଚ କରେ ଫେଲେ ବଲେ ତାର ଟାକା-ପଯସାର ସବଟାଇ ଥାକେ ଆମାର କାଛେ ।

ବୁଡ଼ୋ ମିଯା ।

ଜି ।

ତୁମି ଆମାର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରେଛ । କାଜଟା ଖୁବ ଭାଲୋ କର ନି । ଯାଇ ହୋକ କରେ ଫେଲେଛ ଯଥିନ, ତଥିନ ତୋ ଆର କିଛୁ କରାର ନାଇ । ତୋମାକେ ଧନ୍ୟବାଦ । ଦେଖି ଆରୋ କିଛୁଦିନ ବେଁଚେ ଥାକତେ କେମନ ଲାଗେ । ତୋମାକେ ଆମି ସାମାନ୍ୟ କିଛୁ ଟାକା ଦିତେ ଚାଇ । ଏଇ ଟାକାଟା ଆମାର ଜୀବନ ରକ୍ଷା କରାର ଜନ୍ୟେ ନା । ତୁମି ସେ କଷ୍ଟ କରେ ରୋଦେର ମଧ୍ୟେ ଆମାକେ ଟେନେ ଟେନେ ଏତଦୂର ଆନଙ୍ଗେ ତାର ଜନ୍ୟେ । ପାଁଚଶ ତୋମାର, ପାଁଚଶ ଏଇ ଛେଲେଟାର ।

ବୁଡ଼ୋ ହତଭସ୍ମ ହେଁ ତାକିଯେ ରଇଲ ।

ଆମି କୋମଳ ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ଏଇ ରୋଦେର ମଧ୍ୟେ ଆଜ ଆର ଗାଡ଼ି ନିଯେ ବେର ହେଁବୋ ନା । ବାସାଯ ଚଲେ ଯାଓ । ବାସାଯ ଗିଯେ ବିଶ୍ରାମ କର ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମାଦୀ । ଶ୍ରୀମତୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବୁଡୋର ଚୋଥ ଦିଯେ ପାନି ପଡ଼ିଛେ । ବ୍ୟାପାରଟା ଏରକମ ଘଟିବେ ଆମି ତାଇ ଆଶା କରଛିଲାମ । ବାଚା ଛେଲେଟିର ମୁଖେ କ୍ରୋଧ ଓ ସୃଜନର ଚିହ୍ନ ଏଥନ ଆର ନେଇ । ତାର ଚୋଥ ଏଥନ ଅସ୍ତର କୋମଳ । ଆମି ବଲଲାମ, ଏହି ତୋର ନାମ କୀ ରେ? ଲାଲଟୁ ମିଯା ।

ପ୍ୟାନ୍ଟେର ବୋତାମ ଲାଗା ବେଟା । ସବକ ଦେଖା ଯାଚେ । ଲାଲଟୁ ମିଯା ହାତ ଦିଯେ ପ୍ୟାନ୍ଟେର ଫାଁକା ଅଂଶ ଢାକତେ ଢାକତେ ବଲଲ, ବୋତାମ ନାହିଁ ।

ତାହଲେ ତୋ ସବ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ । ହାତ ସରିଯେ ଫେଲ । ଆଲୋ ହାଓୟା ଯାକ । ଲାଲଟୁ ମିଯା ହାସଛେ ।

ହାସଛେ ବୁଡୋ ଠେଲାଅଲା । ତାଦେର କାହେ ଏଥନ ଆମି ତାଦେର ଏକ ଜନ । ବୁଡୋ ବଲଲ, ଆବାଜି ଆସେନ, ତିନ ଜନେ ମିଲ୍ୟା ଚା ଥାଇ । ତିଯାଶ ଲାଗଛେ ।

ପଯସା ଦେବେ କେ? ତୁମି? ଆମାର ହାତେ କିନ୍ତୁ ଆର ଏକଟା ପଯସାଓ ନେଇ । ବୁଡୋ ଆବାର ହାସଲ ।

ଆମରା ଏକଟା ଚାଯେର ଦୋକାନେର ଦିକେ ରଙ୍ଗନା ହଲାମ । ନିଜେକେ ସେଇ ସମୟ ମହାପୁରୁଷ ମହାପୁରୁଷ ବଲେ ମନେ ହଚ୍ଛିଲ । ଆମି ମହାପୁରୁଷ ନହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଭୂମିକାଯ ଅଭିନ୍ୟ କରତେ ଆମାର ବଡ଼ ଭାଲୋ ଲାଗେ । ମାଝେ ମାଝେ ଏହି ଭୂମିକାଯ ଆମି ଅଭିନ୍ୟ କରି, ମନେ ହୟ ଭାଲୋଇ କରି । ସତିକାର ମହାପୁରୁଷରାଓ ସନ୍ତବତ ଏତ ଭାଲୋ କରତେନ ନା ।

ଆମି ଅବଶିୟ ଏଥନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋନ ମହାପୁରୁଷ ଦେଖି ନି । ତାଁଦେର ଚିତ୍ତାଭାବନା କାଜକର୍ମ କେମନ ତାଓ ଜାନି ନା । ମହାପୁରୁଷଦେର କିଛୁ ଜୀବନୀ ପଡ଼େଛି, ସେଇସବ ଜୀବନୀଓ ଆମାକେ ଆକୃଷ୍ଟ କରତେ ପାରେ ନି । ଟଲସ୍ଟ୍ୟ ତେର ବହୁରେର ଏକ ଜନ ବାଲିକାକେ ଧର୍ଷଣ କରେଛିଲେନ । ସେଇ ଭୟାବହ ଘଟନା ତିନି ସ୍ଵିକାର କରେଛେନ । ଆମରା ସବାଇ ତୋ ଆମାଦେର ଭୟଂକର ପାପେର କଥା ସ୍ଵିକାର କରି ।

ପ୍ରମାଣନ ଓତ୍ତମେଦ । ମୁହଁରାଙ୍କୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଆମାର ମତେ ମହାପୁରୁଷ ହଚେ ଏମନ ଏକ ଜନ ଯାକେ ପୃଥିବୀର କୋନ ମାଲିନ୍ୟ ସ୍ପର୍ଶ କରେ ନି ।
ଏମନ କେଉଁ ସତି ସତି ଜନ୍ମେଛେ ଏହି ପୃଥିବୀତେ?

ସୁମୁତେ ଚେଷ୍ଟା କରଛି । ସୁମୁତେ ପାରଛି ନା । ଅସହ୍ୟ ଗରମ ସୁମୁତେ ଆମାର କଷ୍ଟ ହ୍ୟ ନା, କିନ୍ତୁ
ଆଜକେର ଏହି ଠାଣ୍ଡା- ଠାଣ୍ଡା ହାଓୟାଯ ସୁମ ଆସଛେ ନା । ଶିତ ଶିତ ଲାଗଛେ । ଖାଲିଗାୟେ ଥାକାର
ଜନ୍ୟେ ଲାଗଛେ । ଖାଲିଗାୟେ ଥାକାର କାରଣ ଆମାର ପାଞ୍ଜାବି ଏଥିନ ବାଦଲେର ଗାୟେ ।

ଶୁଯେ ଶୁଯେ ଛେଳେବେଳାର କଥା ଭାବତେ ଚେଷ୍ଟା କରଛି । ବିଶେଷ କୋନୋ କାରଣେ ନଯ । ସୁମୁବାର
ଆଗେ କିଛୁ ଏକଟା ନିଯେ ଭାବତେ ହ୍ୟ ବଲେଇ ଭାବା ।

ମୁଖ୍ୟନ ଓହମଦ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷୀ । ହିନ୍ଦୁ ସମଗ୍ର

ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷୀ ୩

ଆମାର ଶୈଶବ ଯାଦେର ସଙ୍ଗେ କେଟେଛେ-ତାରା କେମନ?

ଜନ୍ମେର ସମୟ ଆମାର ମା ମାରା ଯାନ, କାଜେଇ ମାର କଥା କିଛୁଇ ଜାନି ନା । ତିନି ଦେଖିତେ କେମନ ତାଓ ଜାନି ନା । ଅବିଶ୍ୱାସ୍ୟ ହଲେଓ ସତି ଯେ ତାଁ କୋନୋ ଛବି ନେଇ । ବାବା ମାରା ଯାନ ଆମାର ନ-ବଚର ବୟସେ । ତାଁ କଥାଓ ତେମନ ମନେ ନେଇ । ତାଁ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲେଇ ଏକଟା ଉଦ୍‌ଧିନ୍ଦ ମୁଖ ମନେ ଆସେ । ସେଇ ମୁଖେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦୁଟି ଚୋଖ । ଭାରୀ ଚଶମାଯ ଢାକା ବଲେ ସେଇ ଚୋଖେର ଭାବରେ ଠିକ ବୋଝା ଯାଯ ନା । ମନେ ହ୍ୟ ପାନିର ଭେତର ଥେକେ କେଉ ଆମାର ଦିକେ ତାକିଯେ ଆଛେ । ବାବାର ଉଦ୍‌ଧିନ୍ଦ ଗଲା, କିରେ ତୋର ବ୍ୟାପାରଟା କୀ ବଲ ତୋ? ପେଟ ବ୍ୟଥା କରିଛେ?

ବାବାର ବୋଧହ୍ୟ ଧାରଣା ଛିଲ ଶିଶୁଦେର ଏକଟି ମାତ୍ର ସମସ୍ୟା-ପେଟ ବ୍ୟଥା । ତାରା ଯଥନ ମନ ଖାରାପ କରେ ବସେ ଥାକେ ତଥନ ବୁଝିବାର ପେଟ ବ୍ୟଥା କରିଛେ । ଗଭୀର ରାତେ ଘୂମ ଭେଙେ କୋନୋ ଶିଶୁ ଯଦି ଜେଗେ ଉଠି କାଁଦିବାକୁ ଥାକେ ତଥନ ବୁଝିବାର ପେଟ ବ୍ୟଥା ।

ବାବାର କାଛ ଥେକେ କତ ଅସଂଖ୍ୟବାର ଯେ ଶୁନେଛି-କୀ ରେ ହିମୁ ତୋର କି ପେଟ ବ୍ୟଥା ନା କି? ମୁଖଟା ଏମନ କାଳୋ କେନ? କୋନ ଜାଯଗାଯ ବ୍ୟଥା ଦେଖି ।

ବାବା ଯେ ଏକ ଜନ ପାଗଲ ଧରଣେର ମାନୁଷ ଏଟା ବୁଝିବାର ଆମାର ତେମନ ଦେଇ ହ୍ୟ ନି । ଶିଶୁଦେର ବୋଧଶକ୍ତି ଭାଲୋ । ପାଗଲ ନା ହଲେ ନିଜେର ଛେଲେର ନାମ କେଉ ହିମାଲୟ ରାଖେ?

କୁଳେ ଭର୍ତ୍ତି କରାତେ ନିଯେ ଗେଲେନ । ହେଡସ୍ୟାର ଗନ୍ତୀର ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଛେଲେର ନାମ କୀ ବଲଲେନ-ହିମାଲୟ?

ଜି ।

ଆହମଦ ବା ମୋହାମଦ ଏଇସବ କିଛୁ ଆଛେ?

ଜି ନା, ଶୁଦୁଇ ହିମାଲୟ ।

ହେଡସ୍ୟାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗନ୍ତୀର ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଓ ଆଚ୍ଛା ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ବାବା ଉତ୍ସାହେର ସାଥେ ବଲଲେନ, ନଦୀର ନାମେ ମାନୁଷେର ନାମ ହୟ, ଫୁଲେର ନାମେ ହୟ, ଗାଛେର ନାମେ ହୟ, ହିମାଲୟେର ନାମେ ନାମ ହତେ ଦୋଷ କୀ?

ହିମାଲୟ ନାମ ରାଖାର ବିଶେଷ କୋନୋ ତାତ୍ପର୍ୟ କୀ ଆଛେ?

ଅବଶ୍ୟକ ଆଛେ-ଯାତେ ଏହି ଛେଳେର ହଦୟ ହିମାଲୟେର ମତୋ ବଡ଼ ହୟ ସେଜନ୍ୟକୁ ଏହି ନାମ ।

ତାହଲେ ଆକାଶ ନାମ ରାଖଲେନ ନା କେନ? ଆକାଶ ତୋ ଆରୋ ବଡ଼ ।

ବଡ଼ ହଲେଓ ତା ଧରା ଛୋଟାର ବାହିରେ । ହିମାଲୟକେ ସ୍ପର୍ଶ କରା ଯାଯ ।

କିଛୁ ମନେ କରବେନ ନା । ଏହି ନାମେ କୁଳେ ଛେଳେ ଭରତି କରା ଯାବେ ନା ।

ଏମନ କୋନୋ ଆଇନ ଆଛେ ଯେ ହିମାଲୟ ନାମ ରାଖଲେ ସେଇ ଛେଳେ କୁଳେ ଭରତି ହତେ ପାରବେ ନା?

ଆଇନ ଟାଇନ ଆମି ଜାନି ନା । ଏହି ଛେଳକେ ଆମି କୁଳେ ନେବ ନା ।

କେନ?

ସିଟ ନେଇ?

ଆଗେ ତୋ ବଲଲେନ ସିଟ ଆଛେ ।

ଏଥନ ନେଇ ।

ଶିକ୍ଷକ ହୟେ ମିଥ୍ୟା କଥା ବଲଛେ-ତାହଲେ ତୋ ଏଥାନେ କିଛୁତେଇ ଛାତ୍ର ଭରତି କରା ଉଚିତ ନା । ମିଥ୍ୟା କଥା ବଲା ଶିଖବେ ।

ଖୁବ ଭଲ କଥା । ତାହଲେ ଏଥନ ଯାନ ।

ଏହି ଦୀର୍ଘ କଥୋପକଥନେର କିଛୁଟ ଆମାର ମନେ ନେଇ । ମନେ ଥାକାର କଥାଓ ନୟ । ବାବା ପ୍ରତିଟି ଘଟନା ଲିଖେ ରେଖେ ଗେଛେନ ବଲେ ବଲତେ ପାରଲାମ । ବାବାର ମଧ୍ୟେ ଗବେଷଣାଧର୍ମୀ ଏକଟା ବ୍ୟାପାର ଛିଲ । ଅତି ତୁଳ୍ବ ବିଷୟ ନିୟେ ପାତାର ପର ପାତା ପରିଷକାର ଅକ୍ଷରେ ଲିଖେ ଗେଛେନ । ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟା ଛିଲ ଇନ୍ଟାରମିଡ଼ିୟେଟ ପର୍ୟନ୍ତ । ଇନ୍ଟାରମିଡ଼ିୟେଟ ପରିଷକା ଦେବାର ପର ରାଗ କରେ ବାଡ଼ି ଥେକେ ବେର ହୟେ ଆସେନ ଆର ଫିରେ ଯାନ ନି ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଆଖ୍ଯମେଦ । ମୟୂରାଙ୍କ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଜୀବିକାର ଜନ୍ୟ ଠିକ କୀ କୀ କରତେନ ତା ପରିଷକାର ନୟ । ଜ୍ୟୋତିଷବିଦ୍ୟା, ସମୁଦ୍ରଜ୍ଞାନ, ଲକ୍ଷଣ ବିଚାର ଏହି ଜାତୀୟ ବହିଯେର ସ୍ତପ ଦେଖେ ମନେ ହ୍ୟ ମାନୁଷେର ହାତଟାତ ଦେଖତେନ । ଏକଟା ପ୍ରେମେର ସଙ୍ଗେ ସଭବତ ଯୁକ୍ତ ଛିଲେନ । କଯେକଟା ନୋଟବହୁ ଓ ଲିଖେଛିଲେନ । ନୋଟସ ଅବ ପ୍ରବେଶିକା ସମାଜବିଦ୍ୟା । ଏରକମ ଏକଟା ବହୁ ।

ତାଁର ପରିବାରେର କାରୋର ସଙ୍ଗେ ତାଁର କୋନୋଇ ଯୋଗାଯୋଗ ଛିଲ ନା । ତାଁଦେର ସମ୍ପର୍କେ ଆମି ଜାନତେ ପାରି ବାବାର ମୃତ୍ୟୁର ପର । ଗୁରୁତର ଅସୁସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥାଯ ବାବା ତାଁର ବଡ଼ବୋନକେ ଏକଟି ଚିଠି ଲିଖେ ଜାନାନ ଯେ ତାଁର ମୃତ୍ୟୁ ହଲେ ଆମାକେ ଯେନ ଆମାର ମାର ବାଡ଼ି ପାଠାନୋ ହ୍ୟ । ଏଟାଇ ତାଁର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ । ଏର ଅନ୍ୟଥା ଯେନ ନା ହ୍ୟ ।

ଚିଠି ପାଓୟାର ପରପରାଇ ବାବାର ଦିକେର ଆତ୍ମୀୟସ୍ଵଜନେ ଆମାଦେର ଛୋଟ ବାସା ଭରତି ହ୍ୟେ ଯାଯ । ଆମାର ଦାଦାଜାନକେ ତଥନି ପ୍ରଥମ ଦେଖି । ସୁଠାମ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ଟକଟକେ ଗୌରବର୍ଣ୍ଣେ ଏକ ଜନ ମାନୁଷ । ଚେହାରାର କୋଥାଯ ଯେନ ଜମିଦାର-ଜମିଦାର ଏକଟା ଭାବ ଆଛେ । ତିନି ମରଣାପନ୍ନ ବାବାର ହାତ ଧରେ କାଁଦୋ କାଁଦୋ ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଆମାର ଭୂଲ ହ୍ୟେଛେ । ଆମି ବାବା ତୋର କାଛେ କ୍ଷମା ଚାଛି । ଯଥେଷ୍ଟ ପାଗଲାମି ହ୍ୟେଛେ, ଆର ନା ।

ଆମାର ବାବା ଦୀର୍ଘନିଶ୍ଚାସ ଫେଲେ ବଲଲେନ, ଆଚା ଯାକ କ୍ଷମା କରଲାମ । କିନ୍ତୁ ଆମି ଚାଇ ନା ଆମାର ଛେଲେ ଆପନାଦେର ସଙ୍ଗେ ମାନୁଷ ହୋକ । ଓ ଯାବେ ତାର ମାମାଦେର କାଛେ ।
ତାର ମାମାରା କି ଆମାଦେର ଚେଯେ ଭାଲୋ?

ନା ଓରା ପିଶାଚ ଶ୍ରେଣୀର-ଓଦେର ସଙ୍ଗେ ଥାକଲେ ଅନେକ କିଛୁ ଶିଖିବେ ।

ଆମାର ଦାଦାଜାନ ଏବାର ସତି ସତି କେଂଦେ ଫେଲଲେନ । ବୃଦ୍ଧ ଏକ ଜନ ଜମିଦାର ଧରନେର ମାନୁଷ କାଁଦିଛେ-ଏହି ଦୃଶ୍ୟଟି ସତିଇ ଅଡ୍ରୁଦ । ତିନି କାଁଦିତେ କାଁଦିତେ ବଲଲେନ, ତୁଇ ଏକ ପାଗଳ, ତୋର ଛେଲେଟାକେ ତୁଇ ପାଗଳ ବାନାତେ ଚାସ ?

ଏହି ନିଯେ ଆପନାର ସଙ୍ଗେ କଥା ବଲତେ ଚାଇ ନା ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଆମାଦେର ବଡ଼ଲୋକ ଆତ୍ମୀୟବ୍ସଜନରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱଯେର ସଙ୍ଗେ ଆମାଦେର ବାସାର ସାଜସଜ୍ଜା ଦେଖିତେ ଥାକେନ । ଏର ଫାଁକେ ଫାଁକେ ବାବାର ସଙ୍ଗେ ଆମାର ଦାଦାଜାନେର କିଛୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହଲୋ ।
ଯେମନ-

ଢାକାଯ କତଦିନ ଧରେ ଆଛିସ?

ପ୍ରାୟ ତିନ ବଚ୍ଛର ।

ଏର ଆଗେ କୋଥାଯ ଛିଲି?

ତା ଦିଯେ ଆପନାର ଦରକାର କୀ?

ତୋର ମା ସଖନ ଅସୁନ୍ଧ୍ର ତଖନ ସବ ଖବରେର କାଗଜେ ତୋର ଛବି ଛାପିଯେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଯେଛିଲାମ ।

ଖବରେର କାଗଜ ଆମି ପଡ଼ି ନା ।

ଆମାର ବଡ଼ଫୁପୁ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ହାତ ଇଶାରା କରେ ଆମାକେ ଡାକଲେନ । ଆଦୁରେ ଗଲାଯ ବଲଗେନ,
ଖୋକା ତୋମାର ନାମ କୀ?

ଆମି ବଲଲାମ, ହିମାଲୟ ।

ସବାଇ ମୁଖ ଚାଓୟାଚାଓୟି କରତେ ଲାଗଲେନ ।

ଦାଦା ଦୁଃଖିତ ଗଲାଯ ବଲଗେନ, ଛେଲେର ନାମ କି ସତି ସତି ହିମାଲୟ ରେଖେଛିସ?
ହଁ ।

ବାବାର ସମସ୍ତ ଆପନ୍ତି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ତାଁକେ ଏକଟା ବଡ଼ କ୍ଲିନିକେ ଭରତି କରା ହଲୋ । ଆପନ୍ତି
କରାର ମତୋ ଅବସ୍ଥାଓ ତାଁର ଛିଲ ନା । କଥା ବଳା ପ୍ରାୟ ବନ୍ଧ ହେଁ ଗିଯେଛିଲ । ଦୁଇ ଏକଟା
ଛୋଟଖାଟୋ ବାକ୍ୟ ବଲତେଓ ତାଁର କଷ୍ଟ ହତ । ତାଁକେ ବାଇରେ ଚିକିତ୍ସାର ଜନ୍ୟ ପାଠାନୋ ହବେ
ଏମନ କଥା ଶୋନା ଯେତେ ଲାଗଲ । ବାବା ତାଁଦେର ସେଇ ସୁଯୋଗ ଦିଲେନ ନା । କ୍ଲିନିକେ ଭରତି
ହବାର ନ-ଦିନେର ଦିନ ମାରା ଗେଲେନ ।

ସଜ୍ଜାନେର ମୃତ୍ୟୁ ଯାକେ ବଲେ । ମୃତ୍ୟୁଓ ଆଗମୁହୂର୍ତ୍ତେଓ ଟନଟନେ ଜ୍ଞାନ ଛିଲ । ଆମାକେ ବଲଗେନ,
ତୋମାର ଜନ୍ୟ କିଛୁ ଉପଦେଶ ଲିଖେ ରେଖେ ଗେଛି । ସେଣ୍ଠଳୋ ମନ ଦିଯେ ପଡ଼ିବେ । ତବେ ଲେଖାଟା

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଆଖ୍ଯମେଦ । ମୟୋକ୍ଷୀ । ହିମୁ ସମଗ୍ର

ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ସମୟ ହଲୋ ନା । ଆମାର ଦିକେର ଆତ୍ମୀୟମୁଖଜନେର ସଙ୍ଗେ କୋନୋ ଯୋଗାଯୋଗ ରାଖିବେ ନା ଏବଂ ତାଦେର ସାହାୟ ନେବେ ନା । ତବେ ଘୋଲ ବଛର ପରେ ତୁମି ଯଦି ମନେ କର ଆମାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭୁଲ, ତଥନ ତୁମି ନତୁନ କରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିତେ ପାରିବେ । ଏର ଆଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାମାର ସଙ୍ଗେ ଥାକିବେ । ମନେ ରାଖିବେ ତୋମାର ମାମାରା ପିଶାଚ ଶ୍ରେଣୀର । ପିଶାଚ ଶ୍ରେଣୀର ମାନୁଷଦେର ସଂସର୍ଣ୍ଣ ନା ଏଲେ, ମାନୁଷେର ସଂକ୍ଷଣ ସମ୍ପର୍କେ ଧାରଣା ହବେ ନା ।

ଡାକ୍ତାର ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ବଲିଲେନ, ଆପଣି ଦୟା କରେ ଚୁପ କରନ । ସୁମୁବାର ଚେଷ୍ଟା କରନ । ବାବା ଶିତଳ ଗଲାଯ ବଲିଲେନ, ପ୍ରତିପଦ ଶୁରୁ ହେଁ ଗେଛେ । ଦିତୀୟାୟ ଆମାର ମୃତ୍ୟୁ ହବାର କଥା । କାଜେଇ ଆମାକେ ବିରକ୍ତ କରିବେନ ନା । ସବଚେ ଜରଣି କଥାଟାଇ ଆମାର ଛେଲେକେ ବଲା ହୟନି-ଶୋନ ହିମୁ, କୋନୋ ରକମ ଉଚ୍ଚାଶା ରାଖିବି ନା । ଟାକା-ପଯସା କରିବେ, ବଡ଼ ହତେ ହବେ, ଏହି ସବ ନିଯେ ମୋଟେଓ ଭାବି ନା । ସମସ୍ତ କଷ୍ଟର ମୂଳେ ଆଜେ ଆମାଦେର ଉଚ୍ଚାଶା । ଆମାର ଉଚ୍ଚାଶା ଛିଲ ବଲେ ପ୍ରଥମ ଦିକେ ଖୁବଇ କଷ୍ଟ ପେଯେଛି । ଶେଷେର ଦିକେ ଉଚ୍ଚାଶା ତ୍ୟାଗ କରିବେ ପେରେଛିଲାମ ତାଇ ଖାନିକଟା ଆନନ୍ଦେ ଛିଲାମ । ଆନନ୍ଦେ ଥାକାଟାଇ ବଡ଼ କଥା । ସବସମୟ ଆନନ୍ଦେ ଥାକାର ଚେଷ୍ଟା କରିବି ।

ବାବା କଥା ବଲିବେ ବଲିବେ ଏକଟୁ ଥାମିଲେନ, ହଠାତ ଗଭୀର ଆଗ୍ରହ ଏବଂ ବିଶ୍ଵରେର ସଙ୍ଗେ ଚାରଦିକେ ତାକାଲେନ । ତାରପର ମୃଦୁମୁଖରେ ବଲିଲେନ, ଓ ଆଚ୍ଛା ତାହଲେ ଏର ନାମଇ ମୃତ୍ୟୁ । ଏଟା ମନ୍ଦ କୀ? ମୃତ୍ୟୁ ତାହଲେ ଖୁବ ଭୟାବହ ନୟ ।

ତାର କିଛୁକ୍ଷଣେର ମଧ୍ୟେଇ ବାବାର ମୃତ୍ୟୁ ହଲୋ ।

ଆମି କିଛୁଦିନ ଆମାର ଦାଦାଜାନେର ସଙ୍ଗେ ଥାକିଲାମ । ତିନି ଆମାର ପ୍ରସଙ୍ଗେ ବାରବାର ବିଶ୍ଵଯ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ଲାଗିଲେନ ।

ଆରେ ଏଟା କେମନ ଛେଲେ ବାବା ମରେ ଗେଲ ଏକ ଫୋଁଟା ଚୋଖେର ପାନି ନେଇ । ଏ ତୋ ଦେଖି ତାର ବାପେର ଚେଯେ ପାଗଲ ହେଁବେ । ଏହି ଦିକେ ଆଯ । ବାପ-ମା ମାରା ଗେଲେ ଚୋଖେର ପାନି ଫେଲିବେ ହୟ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଆମି ଶୀତଳ ଗଲାୟ ବଲଲାମ, ଆମାକେ ତୁଇ-ତୁଇ କରେ ବଲବେନ ନା ।

ତିନି ଚୋଖ ବଡ଼ ବଡ଼ କରେ ଆମାର ଦିକେ ତାକିଯେ ରହିଲେନ ।

ଦାଦାଜାନେର ବାଡ଼ିଟା ବିଶାଳ । ସେଇ ବିଶାଳ ବାଡ଼ିର ଦୋତଲାୟ ଏକଟା ସର ଆମାକେ ଦେୟା ହଲୋ ।

ସେଇ ସରେ ଏହି ବାଡ଼ିର ଛେଲେ-ମେଯେଦେର ଜନ୍ୟେ ସାର୍ବକ୍ଷଣିକ ପ୍ରାଇଭେଟ ଟିଉଟର ଥାକେନ । ତାଁର ନାମ କିସମତ ମୋଣ୍ଟା ।

ତିନି ସଥନ ଶୁଣଲେନ ଆମି କୋନୋ କୁଳେ ପଡ଼ି ନା, ଏତଦିନ ବାବାର କାହେ ପଡ଼େଛି ତଥନ ଏକେବାରେ ଆକାଶ ଥେକେ ପଡ଼ଲେନ ।

କୀ ପଡ଼େଛ ବାବାର କାହେ?

ଇଂରେଜୀ, ବାଂଲା, ଅଙ୍କ, ଭୂଗୋଳ, ଆର ନୀତିଶାସ୍ତ୍ର ।

ନୀତିଶାସ୍ତ୍ରଟା କୀ?

କୋନଟା ଭାଲୋ, କୋନଟା ମନ୍ଦ, କୋନଟା ନ୍ୟାୟ, କୋନଟା ଅନ୍ୟାୟ ଏଇସବ ।

କୀ ବଲଛ କିଛୁଇ ତୋ ବୁଝଲାମ ନା ।

ଯେମନ ଧରନ ମିଥ୍ୟା । ମିଥ୍ୟା ବଲା ମନ୍ଦ । ତବେ ଆନନ୍ଦେର ଜନ୍ୟେ ମିଥ୍ୟା ବଲାୟ ଅନ୍ୟାୟ ନେଇ ।

ମିଥ୍ୟା ଦିଯେ ଆମରା ସତ୍ୟକେ ଚିନତେ ପାରି ।

ବଲଛ କୀ ଏସବ! ବୁଝିଯେ ବଲ ।

ଯେମନ ଧରନ ଗଲ୍ଲ-ଉପନ୍ୟାସ । ଏସବ ମିଥ୍ୟା । କିନ୍ତୁ ମିଥ୍ୟା ଦିଯେ ଆମରା ସତ୍ୟକେ ଚିନତେ ପାରି ।

ମାସ୍ଟାର ସାହେବ ଚୋଖ ବଡ଼ ବଡ଼ କରେ ତାକିଯେ ରହିଲେନ । ନିଜେକେ ଅତି ଦ୍ରୁତ ସାମଲେ ନିଯେ

ବଲଲେନ-ଅମବସ୍ୟା ଇଂରେଜୀ କୀ ଜାନୋ?

ଜାନି । ଅମବସ୍ୟା ହଲୋ ନିଉମୁନ । ବଲେ ନିଉମୁନ କିନ୍ତୁ ଆକାଶେ ତଥନ ଚାଁଦ ଥାକେ ନା ।

ମୃମ୍ଭୟ ଶଦେର ମାନେ କୀ?

ମୃମ୍ଭୟ ହଲୋ ମାଟିର ତୈରି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରକାଶକୀୟ ମୁଦ୍ରଣ

ମାସ୍ଟାର ସାହେବ ଆମାର କଥାବାର୍ତ୍ତାଯ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଚମକ୍ତ ହଲେନ, କିନ୍ତୁ ବାଡ଼ିର ଅନ୍ୟ କେଉ ହଲୋ ନା । ଆମାର ଦାଦାଜାନ କ୍ରମାଗତ ବଲତେ ଲାଗଲେନ-ତୋର ବାବା ଛିଲେନ ପାଗଲ । ଉନ୍ମାଦ । ଓ ଯେ ସବ ଶିଖିଯେଛେ ସବ ଭୁଲେ ଯା । ସବ ନତୁନ କରେ ଶିଖବି । ତୋକେ ଭାଲୋ ଇଂରେଜି କ୍ଷୁଲେ ଭରତି କରେ ଦେବ । ଆର ଶୋନ ତୋର ନାମ ଦିଲାମ ଚୌଧୁରୀ ଇମତିଆଜ । ମନେ ଥାକବେ? ଦାଦାଜାନ ବାଡ଼ିତେ ଘୋଷଣା କରେ ଦିଲେନ ଏକେ କେଉ ହିମାଲୟ ବା ହିମୁ , କିଛୁଇ ବଲେ ଡାକତେ ପାରବେ ନା । ଏର ନାମ ଇମତିଆଜ ଚୌଧୁରି । ଡାକ ନାମ ଟୁଟୁଲ । ମନେ ଥାକବେ? ଏହି ଛେଲେର ମାଥାର ଭିତର ଏହି ନାମ ଦୁଟା ଢୁକିଯେ ଦିତେ ହବେ । ସାରାଦିନ ଖୁବ କମ କରେ ହଲେଓ ଏକେ ପଞ୍ଚଶବାର ଚୌଧୁରି ଇମତିଆଜ ଏବଂ ପଞ୍ଚଶବାର ଟୁଟୁଲ ଡାକତେ ହବେ, Its an order. ଆମାକେ ସତି ସତି ଏକଟା ଇଂରେଜି କ୍ଷୁଲେ ଭରତି କରେ ଦେଯା ହଲୋ । କ୍ଷୁଲେର ପୋଶାକ ବାନାନୋ ହଲୋ ।

ପ୍ରଥମଦିନ କ୍ଷୁଲ ଥେକେ ଫିରେ ଏସେ ଦେଖି ମୟଳା ପାଯଜାମା-ପାଞ୍ଜାବି ଉପର ଏକଟା କୋଟ ଚଢ଼ିଯେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୁଗ୍ଣ ଏକ ଲୋକ ବସାର ଘରେ ବସେ ଆଛେ । ତାର ହାତେ ଚକଚକେ ନତୁନ ଏକଟା ଛାତା, ମନେ ହଚ୍ଛ ଆଜଇ କେନା ହୁଯେଛେ । ଭଦ୍ରଲୋକେର ମୁଖ ଭରତି ପାନ । ଏସ୍ଟ୍ରେଟେ ସେଇ ପାନେର ପିକ ଫେଲଛେନ । ତାଁର ବସେ ଥାକାର ଭଙ୍ଗି , ପାନ ଖାଓୟାର ଭଙ୍ଗି ଏବଂ ପାନେର ପିକ ଫେଲାର ଭଙ୍ଗିତେ କୋନୋ ସଂକୋଚ ନେଇ । ଯେନ ଏହି ବାଡ଼ିର ସଙ୍ଗେ ତାଁର ଖୁବ ଭାଲୋ ପରିଚୟ । ଯେନ ଏଟା ତାଁର ନିଜେରଇ ଘର-ବାଡ଼ି ।

ଆମି ଘରେ ତୋକାମାତ୍ରାଇ ବଲଲେନ, ବାବା ହିମାଲୟ । ଆମି ତୋମାକେ ନିତେ ଏମେଛି । ଆମି ତୋମାର ବଡ଼ମାମା । ଆମାକେ ସାଲାମ କର ।

ଦାଦାଜାନ ଗନ୍ଧୀର ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଆମି ତୋ ଆପନାକେ ବଲେଛି ତାକେ ନିତେ ପାରବେନ ନା । ସେ ଗାମେ ଗିଯେ କୀ କରବେ? ସେ ଏଖାନେଇ ଥାକବେ । ପଡ଼ାଶୋନା କରବେ । ତାକେ କ୍ଷୁଲ ଭରତି କରା ହୁଯେଛେ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଆଶ୍ରମେ । ମୁହଁରାଙ୍କୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବଗ

ଆମାର ବଡ଼ମାମା ବିଚିତ୍ର ଭଙ୍ଗିତେ ହାସଲେନ । ସେଇ ଏହି ରକମ ହାସ୍ୟକର କଥା ତିନି ଆଗେ କଥନୋ ଶୁଣେନ ନି ।

ଦେଖେନ ତାଳୁଇ ସାହେବ । ଛେଲେର ବାବା ପାତ୍ର ମାରଫତ ଏହି ଅଧିକାର ଦିଯେ ଗେଛେ । ଏଥିନ ଯଦି ଆପନାରା ଦିତେ ନା ଚାନ, ବାଧ୍ୟ ହେଁ ଆହିନେର ଆଶ୍ରୟ ନିତେ ହବେ । କୋଠେ ଫାୟମାଲା ହବେ, ଉପାୟ କୀ? ଯଦିଓ ଆଉଁଯସ୍ଵଜନେର ସଙ୍ଗେ ମାମଲା-ମୋକଦ୍ଦମା କୋନୋ କାଜେର କଥା ନା ।

ଦାଦାଜାନେର ମୁଖେ କୋନୋ କଥା ଏଲ ନା । ବଡ଼ମାମା ଏସ୍ଟ୍ରେଟେ ଆର ଏକବାର ପାନେର ପିକ ଫେଲେ ବଲଲେନ, ବାବାର ଇଚ୍ଛାମତୋଇ କାଜ ହୋକ । ଖାମଖା ଆପନ୍ତି କରଛେନ କେନ? ଛେଲେର ଖରଚାପାତିର ଜନ୍ୟେ ମାସେ ମାସେ ଟାକା ଦିବେନ । ତାହଲେଇ ତୋ ହୟ ।

ଆପନି କୀ କରେନ?

ତେମନ କିଛୁ ନା । ସାମାନ୍ୟ ବିଷୟସମ୍ପତ୍ତି ଆଛେ । ଟୁକଟାକ ବ୍ୟବସା ଆଛେ । ଇଉନିଯନ କାଉନିଲେର ମେସାର ଛିଲାମ । ଏଇବାର ଜିତତେ ପାରି ନାହିଁ । ସତେର ଭୋଟେ ଠଗ ଖେଯେଛି । ଯଦି ଅନୁମତି ଦେନ ଏକଟୁ ବୈୟାଦବି କରି?

କୀ ବୈୟାଦବି?

ଏକଟା ସିଗାରେଟ ଧରାଇ । ଏମନ ନେଶା ହେଁବେଳେ ଦମଟା ବନ୍ଧ ହେଁ ଆସେ ।

ବଡ଼ମାମା ଅନୁମତିର ଅପେକ୍ଷା ନା କରେଇ ସିଗାରେଟ ଧରାଲେନ ।

ଦାଦାଜାନ ବଲଲେନ, ଆପନି ଏକେ ନିତେ ଚାଚେନ କାରଣ ଆପନାର ଧାରଣା ଏକେ ନିଲେ ମାସେ ମାସେ ମୋଟା ଟାକା ପାବେନ । ତାଇ ନା?

ବଡ଼ମାମା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ମତ ହେଁଯାର ଭଙ୍ଗି କରେ ବଲଲେନ, ଏହି ହାତେର ପାଁଚ ଆଙ୍ଗୁଲେର ଭିତର ଦିଯା ଅନେକ ଟାକା ଗେଛେ । ଅନେକ ଟାକା ଆସଛେ । ଟାକା ଆମାର କାହେ କିଛୁଇ ନା । ଆସଛି ରଙ୍ଗେର ଟାନେ । ରଙ୍ଗେର ଟାନ କର୍ତ୍ତନ ଜିନିସ ତାଳୁଇ ସାହେବ । ଏହି - ଯେ ବୋନ ବିଯେ ଦିଲାମ ତାରପରେ ଆର କୋନୋ ଖୋଁଜ ନାହିଁ । କୀ ଯେ ଯନ୍ତ୍ରଣା । ଯାକ ହିମାଲୟ ବାବାକେ ଦେଖେ ମନଟା ଶାନ୍ତ ହେଁବେ । ତା ବାବା, ତୋମାର ନାମ କି ସତି ହିମାଲୟ?

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଆମି କିଛୁ ବଲାର ଆଗେଇ ଦାଦାଜାନ ବଲଲେନ, ନା ଓର ନାମ ଚୌଧୁରି ଇମତିଆଜ । ଚୌଧୁରୀ ଆଗେ
କୀ ଜଣ୍ୟ? ଚୌଧୁରୀ ଥାକବେ ଥାକବେ ପିଛେ । ଆଗେ ଘୋଡ଼ା ତାରପର ଗାଡ଼ି ।
କୀ ବଲେନ ତାଲୁଇ ସାବ?

ଦାଦାଜାନ କୋନୋ ଉତ୍ତର ଦିଲେନ ନା । ତାଁର ଚୋଖେ-ମୁଖେ କ୍ରୋଧ ଓ ସୃଂଗ । ଚା ଏବଂ କେକ ଏନେ
କାଜେର ଛେଲେ ସାମନେ ରାଖଲ । ବଡ଼ ମାମାର ମୁଖେ ପାନ । ସେଇ ଅବସ୍ଥାତେଇ ଚାଯେ ଚୁମୁକ ଦିଲେନ ।
କେକ ହାତେ ନିଲେନ ।

ଦାଦାଜାନ ବଲଲେନ, ଆମାର ଛେଲେ ଆପନାର ବୋନେର ଖୋଜ ପେଲ କୀ କରେ?

ସେଟା ତାଲୁଇ ସାବ, ଆପନାର ଛେଲେକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରଲେଇ ଭାଲୋ ହତ । ଆଫସୋସ ସେ ଜୀବିତ
ନାହିଁ । ଆମରା ଆପନାର ଛେଲେକେ ଖୁଜେ ବେର କରି ନାହିଁ । ସେ ବନ୍ଦୁର ସାଥେ ଆମାଦେର ଅଞ୍ଚଳେ
ଏସେଛିଲ ତାରପରେ କେମନେ କେମନେ ହୟେ ଗେଲ । ସତି କଥ ବଲତେ କୀ ତାଲୁଇ ସାବ, ବିଯେର
ପର ମାଥାଯ ହାତ ଦିଯେ ବସେ ପଡ଼ିଲାମ । ବୋନେର ଖୋଜ ନାହିଁ । ନାନା ଲୋକେ ନାନା କଥା ବଲେ ।
କେଉ ବଲେ ନାମକାଓୟାଟେ ବିଯେ କରେ ନିଯେ ଗେଛେ, ପାଚାର କରେ ଦେବେ । ଇଣ୍ଡିଆ ପାକିସ୍ତାନ
ତାରପର ଧରେନ ମିଡଲ ଇସ୍ଟ । ଏହିସବ ଜାଯଗାଯ ମେ଱େକେ ଭାଡ଼ା ଖାଟାବେ ।

ବାଚା ଛେଲେର ସାମନେ ଏ ରକମ କୁଣ୍ଡସିତ କଥା ବଲବେନ ନା ।

କୁଣ୍ଡସିତ କଥା ନା । ଏଗୁଲୋ ସତି କଥା । ଏହି ରକମ ପାର୍ଟି ଆଛେ ।

ସତିକଥା ସବସମୟ ବଲା ଯାଯ ନା ।

ଆମାର କାହେ ଏଟା ପାବେନ ନା ତାଲୁଇ ସାବ । ସତ କଥା ଆମି ବଲବହି । ଭାଲୋ ଲାଗୁକ ଆର
ନା-ଲାଗୁକ ।

ତାଇ ନାକି?

ଜି । ଆର ହିମାଲୟ ବାବାକେ ନିଯେ ଯାବ । ପରଶୁ ସକାଳେ ଏସେ ନିଯେ ଯାବେ । ତୈରି ଥାକତେ
ବଲେନ । ମାମଲାର ତଦବିରେ ଏସେଛି । ଦୁଟା ଦିନ ଲାଗବେ ।

ଏହି ଛେଲେକେ ଆମି ଆପନାର ସଙ୍ଗେ ଦେବ ନା ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଓହିମେଦ । ମୟୋକ୍ଷେ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବଗ

ଏସବ ବଲବେନ ନା ତାଳୁଇ ସାବ । ଆତ୍ମୀୟର ମଧ୍ୟେ ଗନ୍ଧଗୋଲ ଆମାର ପଛନ୍ଦ ହ୍ୟ ନା । ଆହିନେର ଆଶ୍ରୟ ନିଲେ ଆପନାରେ କ୍ଷତି ଆମାରେ କ୍ଷତି । ଆର୍ଥିକ କ୍ଷତି, ମାନସିକ କ୍ଷତି । କୋଟି ଫି ଏଥିନ ବାଡ଼ାୟେ କରେଛେ ତିନଙ୍ଗ । ଗରିବ ମାନୁଷ ସେ ଏକଟୁ ମାମଳା-ମୋକଦ୍ଦମା କରବେ ସେ ଉପାୟ ରାଖେ ନାହିଁ । ବାବା ହିମାଲୟ, ତୁମି କି ଆମାର ସଙ୍ଗେ ସେତେ ଚାଓ ନା?

ଚାଇ ।

ଏହିଟା ତୋ ବାପେର ବ୍ୟାଟା । ଆଜ ତାହଲେ ଉଠି ତାଳୁଇ ସାବ । ବେଯାଦବି ଯଦି କିଛୁ କରେ ଥାକି ମାଫ କରେ ଦିବେନ । ଆପନାର ପାଯେ ଧରି ।

ବଡ଼ମାମା ସତି ସତି ପା ଧରତେ ଏଗିଯେ ଗେଲେନ । ଦାଦାଜାନ ଚମକେ ସରେ ଦାଡ଼ାଲେନ ।
ଦୁଇ ଦିନ ପର ଆମି ମାମାର ସଙ୍ଗେ ରତ୍ନା ହଲାମ ।

ଗନ୍ତ୍ୟ ମୟମନସିଂହେର ହିରଣ୍ୟପୁର ।

ଆମାର ବାବା ଅନେକବାରଇ ବଲେଛେନ, ଆମାର ମାମାର ପିଶାଚ ଶ୍ରେଣୀର । କାଜେଇ ତାଁଦେର ସମ୍ପର୍କେ ଆଗେ ଥେକେଇ ଏକଟା ଧାରଣା ମନେର ମଧ୍ୟେ ଛିଲ । ଆମି ବଡ଼ ମାମା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ମାମାର ଆଚାର-ଆଚରଣେର ମୋଟେଇ ଅବାକ ହଲାମ ନା ।

ମାମାର ବାଡ଼ି ଉପର୍ଥିତ ହବାର ତୃତୀୟ ଦିନେର ଏକଟା ଘଟନାର କଥା ବଲି । ଏଇ ଘଟନା ଥେକେ ମାମାଦେର ମାନସିକତାର ଏକଟା ଆଁଚ ପାଓୟା ଯାବେ ।

ବଡ଼ ମାମାର ବାଡ଼ିତେ ତିନଟା ବିଡ଼ାଳ ଛିଲ । ଏରା ଖୁବଇ ଉପଦ୍ରବ କରତ । ବଡ଼ମାମାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ ବିଡ଼ାଳ ତିନଟାକେ ଧରା ହଲୋ । ତିନି ବଲଲେନ, ହାଦିସେ ଆଛେ ବିଡ଼ାଳ ଉପଦ୍ରବ କରଲେ ଆଳ୍ଲାହର ନାମେ ଏଦେର ଜବେହ କରା ଯାଯ । ତାତେ ଦୋଷ ହ୍ୟ ନା । ଦେଖି ବଡ଼ ଛୁରିଟା ବାର କର । ଏଇ କାଜ ତୋ ଆର କେଟ କରବେ ନା, ଆମାକେ କରତେ ହବେ । ଉପାୟ କୀ?

ମାମା ନିଜେଇ ଉଠାନେ ତିନଟା ବିଡ଼ାଳକେ ଜବାଇ କରଲେନ । ଏର ମଧ୍ୟେ ଏକଟା ଛିଲ ଗର୍ଭବତୀ । ଏ ବାଡ଼ିତେ ଆମାର ତେମନ କୋଣୋ ଅସୁବିଧା ହ୍ୟ ନି । ତିନ ମାମା ଏକସଙ୍ଗେ ସ୍କୁଲଘରେର ମତୋ ଲମ୍ବା ଏକଟି ଟିନେର ସରେ ଥାକିବେ । ପୁରୋ ବାଡ଼ିତେ ଛେଲେପୁଲେର ବିଶାଳ ଦଲ । ତାଦେର ଜଗନ୍ନ

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମିଶ୍ର । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଛିଲ ଭିନ୍ନ । ଏକସଙ୍ଗେ ପୁକୁରେ ଝାଁପ ଦେଯା, ଏକସଙ୍ଗେ ସନ୍ଧେୟବେଳା ପଡ଼ତେ ବସା, ଏକସଙ୍ଗେ କୁଲେ ଯାଓଯା । ଜାସୁରା ଦିଯେ ଫୁଟବଲ ଖେଳା, ଗୋଳାଛୁଟ ଖେଳା । ଖାଓଯାଓ ହତ ଏକସଙ୍ଗେ । ଏକ ମାମି ଭାତ ଦିଯେ ଯାଚେନ । ଆର ଏକ ମାମି ଦିଚେନ ଏକ ହାତା କରେ ତରକାରି, ଦୁଇ ହାତା ଡାଳ । ଚାମଚେ ଯା ଉଠେ ଆସେ ତାଇ । କେଉ ବଲତେ ପାରବେ ନା ଆମାକେ ଏଟା ଦାଓ ଓଟା ଦାଓ । ବଲଲେଇ ଚାମଚେର ବାଡ଼ି ।

ଆମାଦେର ମଧ୍ୟେ ମାରାମାରି ଲେଗେଇ ଛିଲ । ଏ ଓକେ ମାରଛେ । ସେ ତାକେ ମାରଛେ । ସେବ ନିଯେ କୋନୋ ନାଲିଶେ ହଚ୍ଛ ନା । ନାଲିଶ ଦେଯାଯ ବିପଦ ଆଛେ । ଏକ ଜନ ନାଲିଶ ଦିଲ - କାର ବିରଳକେ ନାଲିଶ, କୀ ସମାଚାର ଭାଲୋମତୋ ଶୋନାଇ ହଲୋ ନା । ହାତେର କାହେ ଯେ କଯ ଜନକେ ପାଓଯା ଗେଲ ପିଟିଯେ ଲାଶ ବାନିଯେ ଫେଲା ହଲୋ । ସତିକାର ଅପରାଧୀ ହୟତୋ ଶାନ୍ତିଓ ପେଲ ନା ।

ଆମି ଏଇ ବିଶାଲ ଦଲେର ସଙ୍ଗେ ଅବଲୀଲାଯ ମିଶେ ଗେଲାମ । ସୀମାହୀନ ସ୍ଵାଧୀନତା-ଯେ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଚରାଚର ଶିଶୁରା ପାଯ ନା ।

ଆମରା କୀ କରଛି ନା କରଛି ବଡ଼ରା ତା ନିଯେ ମୋଟେଓ ମାଥା ଘାମାୟାତ ନା ।

ଏକଜନେର ହୟତୋ ଜୁର ହୟେଛେ । ସେ ବିଛାନାଯ ଶୁଯେ କୁଁ କୁଁ କରଛେ । କେଉ ଫିରେ ତାକାଚେ ନା । ନିତାନ୍ତ ବାଡ଼ାବାଡ଼ି ନା ହଲେ ଡାଙ୍ଗାର ନେଇ । ମାସେ ଏକବାର ନାପିତ ଏସେ ସବକଟା ଛେଲେର ମାଥା ପ୍ରାୟ ମୁଢ଼ିଯେ ଦିଯେ ଧାନ ନିଯେ ଚଲେ ଯାଚେ । କାପଡ଼-ଜାମାରେ କୋନୋ ଠିକଠିକାନା ନେଇ । ଏ ଓରଟା ପରଛେ । ଓ ତାରଟା ପରଛେ ।

ମାମାଦେର ବାଡ଼ି ଥେକେଇ ଆମି ମେଟ୍ରିକ ପାସ କରି । ଯେ ବଚର ମେଟ୍ରିକ ପାସ କରି, ବଡ଼ ମାମା ସେ ବଚରଇ ମାରା ଯାନ । ତାଁର ଶକ୍ତର ଅଭାବ ଛିଲ ନା । ବଲତେ ଗେଲେ ଗ୍ରାମେର ସବାଇ ଛିଲ ତାଁର ଶକ୍ତ । ଏକ ଅନ୍ଧକାର ବୃଷ୍ଟିର ରାତେ ଏକଜନ କେଉ ମାଛ ମାରବାର କୋଁଚ ଦିଯେ ବଡ଼ମାମାକେ ଗେଂଥେ ଫେଲେ । ବିଶାଲ କୋଁଚ । ମାମାର ପେଟ ଏ ଫୋଁଡ଼ ଓ ଫୋଁଡ଼ ହୟେ ଯାଯ । କୋଁଚେର ଖାନିକଟା ପିଠ ଛେଦା କରେ

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ବେର ହୟେ ଥାକେ । ଉଠାନେ ଚାଟାଇ ପେତେ ମାମାକେ ଶୁଇୟେ ରାଖା ହୟ । ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖାର ଜନ୍ୟ ସାରା ଗ୍ରାମେର ଲୋକ ଭେଙ୍ଗେ ପଡ଼େ ।

ତାଙ୍କେ ସଦରେ ନିଯେ ଯାଓୟାର ଜନ୍ୟ ମହିସେର ଗାଡ଼ିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରା ହଲୋ । ମାମା ଠାନ୍ଡା ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ଏତକ୍ଷଣ ବାଁଚବ ନା । ତୋମରା ଆମାକେ ଥାନାଯ ନିଯେ ଯାଓ । ମରାର ଆଗେ ଆମି କାରା ଏହି କାଜ କରେଛେ ବଲେ ଯେତେ ଚାଇ ।

ମାମା କାଉକେଇ ଦେଖେନ ନି ତବୁ ତିନି ମୃତ୍ୟୁର ଆଗେ ଆଗେ ଥାନାର ଓସିର କାଛେ ଚାର ଜନ୍ୟର ନାମ ବଲଲେନ । ତିନି ବଲଲେନ, ତାଁର ହାତେ ଟର୍ଚ ଛିଲ । ତିନି ଟର୍ଚ ଫେଲେ ଫେଲେ ଏଦେର ଦେଖେଛେନ । ଓସି ସାହେବ ମାମାର ଦେୟା ଜବାନବନ୍ଦି ଲିଖିତେ ଲିଖିତେ ବଲଲେନ-ଭାଇ ସାହେବ, ଏହି କାଜଟା କରବେନ ନା, ଡେଥ ବେଡ କନଫେସନ ଖୁବ ଶକ୍ତ ଜିନିସ । ଶୁଧୁମାତ୍ର ଏର ଉପରଟି କୋଟ ରାଯ ଦିଯେ ଦେବେ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିଛୁ ମାନୁଷକେ ଆପନି ଜଡ଼ାଚେନ । ଏଦେର ଫାଁସି ନା ହଲେଓ ଯାବଜ୍ଜୀବନ ହୟେ ଯାବେ ।

ମାମା ବଲଲେନ, ଯା ବଲଛି ସବହି ସତି । କୋରାନ ମଜିଦ ଆନେନ । ଆମି ମଜିଦେ ହାତ ଦିଯା ବଲି- ।

ଓସି ସାହେବ ବଲଲେନ, ତାର ଦରକାର ହବେ ନା । ନିନ ଏଥାନେ ସହି କରନ୍ତ । ଏଟା ଆପନାର ଜବାନବନ୍ଦି ।

ମାମା ସହି କରଲେନ । ମାରା ଗେଲେନ ଥାନାତେଇ । ମରବାର ଆଗେ ମେଜୋମାମାକେ କାନେ କାନେ ବଲଲେନ, ଏକ ଧାକ୍କାଯ ଚାର ଶକ୍ତ ଶେଷ । କାଜଟା ମନ୍ଦ ହୟ ନା ।

ଚାର ଶକ୍ତ ଶେଷ କରାର ଗାଢ଼ ଆନନ୍ଦ ନିଯେ ମାମା ମାରା ଗେଲେନ । ତବେ ମୃତ୍ୟୁର ଆଗେ ମୌଳାନା ଡାକିଯେ ତୋବା କରଲେନ । ତାଙ୍କେ ଖୁବହି ଆନନ୍ଦିତ ମନେ ହଲୋ ।

ବଡ଼ମାମି ବ୍ୟାକୁଲ ହୟେ କାଁଦିଛିଲେନ । ତାକେ ଡେକେ ବଲଲେନ, ତୋବା କରେ ଫେଲେଛି । ଏଥନ ଆର ଚିନ୍ତା ନାହିଁ । ସବ ପାପ ମାପ ହୟେ ଗେଲ । ସରାସରି ବେହେଶତେ ଦାଖିଲ ହବ । ଖାମଖା କାନ୍ଦ କେନ? ତୋବା ସମୟମତୋ କରତେ ନା ପାରଲେ ଅସୁବିଧା ଛିଲ । ଆଜ୍ଞାହ ପାକେର ଅସୀମ ଦୟା । ସମୟ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରକାଶକୀଁ । ଶ୍ରୀ ଅମଗ୍ନି

ପାଓଯା ଗେଛେ । କାନ୍ଧାକାଟି ନା କରେ ଆମାର କାନେର କାହେ ଦରଂଦ ପଡ଼ । କୋରାନ ମଜିଦ ପାଠ କର ।

ମାମାର ମୃତ୍ୟୁର ପର ଆମି ଢାକାଯ ଚଲେ ଏଲାମ । ନତୁନ ଜୀବନ ଶୁରୁ ହଲୋ ବଡ଼ ଫୁପୁର ସଙ୍ଗେ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓଅମ୍ବେଦ । ମୃଦୁଳାଙ୍କ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ମୃଦୁଳାଙ୍କ୍ଷୀ ୪

ପ୍ରବଳ ଝାକୁନିତେ ସୁମ ଭାଙ୍ଗିଲ । ଚୋଖ ମେଲେ ଦେଖି ବଡ଼ଫୁପୁ । ପାଶେର ବିଛାନା ଖାଲି । ବାଦଲ ନେଇ ।

ସକାଳେ ସୁମ ଭାଙ୍ଗତେଇ ପ୍ରଥମ ଯେ ଜିନିସଟୀ ଜାନତେ ଇଚ୍ଛା କରେ-କଟା ବାଜେ?

ବଡ଼ଫୁପୁକେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବ ନା ଭାବଛି ତଥନ ତିନି କାଁଦୋ କାଁଦୋ ଗଲାଯ ବଲଲେନ, କେଳେଙ୍କାରି ହେୟଛେ ।

କି କେଳେଙ୍କାରି?

ମାନୁଷକେ ମୁଖ ଦେଖାତେ ପାରିବ ନା ରେ ।

ଆମି ବିଛାନାଯ ବସିବ ବସିବ ବଲଲାମ, ମେରିନ ଇଞ୍ଜିନିୟାର ରାତେ ଏସେଛିଲ, ତାରପର ଆର ରାତେ ଫିରେ ଯାଯ ନି-ତାଇତୋ?

ତୁଟି ଜାନଲି କି କରେ?

ଅନୁମାନ କରେ ।

ଆମି ସକାଳେ ଏକତଳାଯ ନେମେ ଦେଖି ଏ ଛେଲେ ଆର ରିନକି । ଛେଲେ ନାକି ରାତେ ତୋର ଫୁପାର ଅସୁଖେର ଖବର ପେଯେ ଏସେଛିଲ । ଝାଡ଼ବୁଢ଼ି ଦେଖେ ଆର ଫିରେ ଯାଯ ନି । ଆର ଏ ବଦ ମେଯେ ସାରାରାତେ ଏ ଛେଲେର ସଙ୍ଗେ ଗଲ୍ଲ କରେଛେ ।

ବଲ କି?

ଆମାର ତୋ ହାତ ଘାମଛେ । କୀରକମ ବଦ ମେଯେ ଚିନ୍ତା କରେ ଦେଖ । ମେଯେର କତବଡ଼ ସାହସ । ଏ ଛେଲେ ଏସେଛେ ଭାଲୋ କଥା । ଆମାକେ ତୋ ଖବରଟା ଦିବି?

ଆମି ଗଣ୍ଡିଓ ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ଏ ଛେଲେରଇ ବା କେମନ ଆକ୍ଲେଲ ରାତ ଦୁପୁରେ ଏଲ କୌଜନ୍ୟେ? ହାଁ ଦେଖ ନା କାନ୍ତ । ବିଯେ ହୟ ନି କିଛୁ ନା, ଶୁଦ୍ଧ ବିଯେର କଥା ହେୟଛେ-ଏର ମଧ୍ୟେ ନାକି ସାରାରାତ ଜେଗେ ଗଲ୍ଲ କରିବାକୁ ହବେ । ରାତ କି ଚଲେ ଗେଛେ ନାକି?

ଖୁବଇ ସତ୍ୟ କଥା ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଏଥିନ ଧର କୋନୋ କାରଣେ ବିଯେ ଯଦି ଭେଙ୍ଗେ ଯାଯ ତାରପର ଆମି ମୁଖ ଦେଖାବ କୀ ଭାବେ? ଆମି ଏକୁନି ନିଚେ ଯାଚିଛି ଫୁପୁ, ଏ ଫାଜିଲ ଛେଲେର ଗାଲେ ଠାଶ କରେ ଏକଟା ଚଡ଼ ମାରବ । ତାରପର ଦ୍ୱିତୀୟ ଚଡ଼ ରିନକିର ଗାଲେ । ମେଯେ ବଲେ ତାକେ କ୍ଷମା କରାର କୋନୋ ଅର୍ଥ ହ୍ୟ ନା । ତୁହି ସବସମୟ ଅଞ୍ଚୁଦ କଥାବାର୍ତ୍ତା ବଲିସ କେନ? ଏ ଛେଲେର ଗାଲେ ତୁହି ଚଡ଼ ମାରତେ ପାରବି? କେନ ପାରବ ନା?

ଯେ ଛେଲେ ଦୁଇ ଦିନ ପର ଏ ବାଡ଼ିର ଜାମାଇ ହଚ୍ଛେ ତାର ଗାଲେ ତୁହି ଚଡ଼ ମାରତେ ଚାସ? ତୋର କାହେ ଏଲାମ ଏକଟା ପରାମର୍ଶେର ଜନ୍ୟେ ।

ଆଜଇ ଓଦେର ବିଯେ ଲାଗିଯେ ଦାଓ ।

ଆଜଇ ବିଯେ ଲାଗିଯେ ଦେବ?

ହଁ । କାଜି ଡେକେ ଏନେ ବିଯେ ପଡ଼ିଯେ ଦାଓ-ଝାମେଲା ଚୁକେ ଯାକ । ତାରପର ଓରା ଯତ ଇଚ୍ଛା ରାତ ଜେଗେ ଗଲ୍ଲ କରନ୍ତକ । ଆସଲ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପରେ ହବେ । ବିଯେଟା ହଯେ ଯାକ ।

ଫୁପୁ ନିଶ୍ଚାସ ଫେଲିଲେନ । ମନେ ହଚ୍ଛେ ଆମାର କଥା ତାଁର ମନେ ଧରେଛେ । ଆମି ବଲଲାମ, ତୁମି ଚାଇଲେ ଆମି ଛେଲେକେ ବଲତେ ପାରି ।

ଓରା ଆବାର ଭାବବେ ନା ତୋ ଆମରା ଚାପ ଦିଚ୍ଛି?

ଚାପାଚାପିର କୀ ଆଛେ? ଛେଲେ ଏମନ କୀ ରସଗୋଳ୍ଲା? ମାର୍ବେଲେର ମତୋ ସାଇଜ । ବିଯେ ଯେ ଦିଚ୍ଛ ଏତେଇ ତୋ ତାର ଧନ୍ୟ ହୋଯା ଉଚିତ । ତାର ତିନ ପୁରୁଷେର ଭାଗ୍ୟ ଯେ ଆମରା...

ଫୁପୁ ବିରକ୍ତସ୍ଵରେ ବଲିଲେନ, ଛେଲେ ଏମନ କୀ ଖାରାପ?

ଖାରାପ ତା ତୋ ବଲଛି ନା-ଏକଟୁ ଶାର୍ଟ । ତା ପୁରୁଷ ମାନୁଷେର ଶଟ୍ଟେ କିଛୁ ଆସେ ଯାଯ ନା । ପୁରୁଷ ହଚ୍ଛେ ସୋନାର ଚାମଚ । ସୋନାର ଚାମଚ ବାଁକାଓ ଭାଲୋ ।

ଆଜଇ ବିଯେର ବ୍ୟାପାରେ ଛେଲେ କି ରାଜି ହବେ?

ଦେଖି କଥା ବଲେ । ଆମାର ଧାରଣା ହବେ ।

ତୋର କଥା ତୋ ଆବାର ସବସମୟ ମିଲେ ଯାଯ-ଏକଟୁ ଦେଖ କଥା ବଲେ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ହିମୁ ସମଗ୍ର

ଆମি ଆମାର ପାଞ୍ଜାବି ଖୁଁଜେ ପେଲାମ ନା । ଫୁପୁ ବଲଲେନ, ବାଦଳ ଭୋର ବେଲାଯ ଏ ପାଞ୍ଜାବି ଗାୟେ ଦିଯେ ବେର ହେଯେଛେ ।

ଆମି ବାଦଲେର ଏକଟା ଶାଟ୍ ଗାୟେ ଦିଯେ ନିଚେ ନାମତେଇ ମେରିନ ଇଞ୍ଜିନିୟାର ସାହେବ ଲାଜୁକ ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ହିମୁ ଭାଇ ଆପନାକେ ଏକଟା କଥା ବଲତେ ଚାଇ । ଖୁବ ଲଜ୍ଜା ଲାଗଛେ ଅବଶ୍ୟ । ବଲେ ଫେଲ ।

ରିନକିର ଖୁବ ଶଖ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରାତେ ସମ୍ଭ୍ର କେମନ ଦେଖାଯ ସେଟା ଦେଖବେ । ଦୁଇ ଦିନ ପରେଇ ପୂର୍ଣ୍ଣମା । ଓ ଆଛା-ଦୁଇ ଦିନ ପରେଇ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ତା ତୋ ଜାନତାମ ନା ।

ମାନେ କଥାର କଥା ବଲଛି ଧରନ ଆଜ ଯଦି ବିଯେଟା ହୟେ ଯାଯ-ତାହଲେ ଆଜ ରାତର ଟ୍ରୈନେ ରିନକିକେ ନିଯେ କକ୍ରବାଜାରେର ଦିକେ ରଗ୍ନା ହତେ ପାରି । ବିଯେର ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ଶେଷ କରେ ରାଖା ଆର କୀ । ପରେ ଏକଟା ରିସିପଶାନେର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନା ହୟ ହବେ ।

ତୋମାର ଦିକେର ଆତ୍ମୀୟସ୍ଵଜନରା...

ଓଦେର ଆମି ମ୍ୟାନେଜ କରବ । ଆପନି ଶୁଧ ଏଦେର ବୁଝିଯେସୁବିଯେ ଏକଟୁ ରାଜି କରାନ-ମାନେ ରିନକି ବେଚାରିର ଦୀର୍ଘଦିନେର ଶଖ । ଓର ଜନ୍ୟେଇ ଖାରାପ ଲାଗଛେ ।

ନା ନା, ତା ତୋ ବଟେଇ । ଦୀର୍ଘଦିନେର ଶଖ ଥାକଲେ ତା ତୋ ମେଟାନୋଇ ଉଚିତ । ରାତର ଟିକେଟ ପାଓଯା ଯାବେ ତୋ? ପୁରୋ ଫାସ୍ଟକ୍ଲାସ ବାର୍ଥ ରିଜାର୍ଡ କରତେ ହବେ ।

ରେଲେସ୍‌ସେଟେ ଆମାର ଲୋକ ଆଛେ ହିମୁ ଭାଇ ।

ତାହଲେ ତୁମି ବରଂ ଏଟାଇ ଆଗେ ଦେଖ । ଆମି ଏ ଦିକଟା ମ୍ୟାନେଜ କରଛି ।

ଆନନ୍ଦେ ଇଞ୍ଜିନିୟାର ସାହେବେର ଚୋଥେ ଚକଚକ କରଛେ । ସେ ଗାଡ଼ ଗଲାଯ ବଲଲ, ରିନକି ଆମାକେ ବଲେଛିଲ-ହିମୁ ଭାଇକେ ବଲଲେ ଉନି ମ୍ୟାନେଜ କରେ ଦିବେନ । ଆପନି ଯେ ସତି ସତି କରବେନ ବୁଝିନି ।

ଆମି ହାସତେ ହାସତେ ବଲଲାମ, କୀ ନିଯେ ଗନ୍ଧ କରଲେ ସାରାରାତ?

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମାଦୀ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷେତ୍ର । ହିମୁ ସମ୍ଭଗ

ଗଲ୍ଲ ଆର କୀ କରବ ବଲୁନ । ରିନକି ଏମନ ଅଭିମାନୀ-କିଛୁ ବଲଲେଇ ତାର ଚୋଖେ ପାନି ଏସେ ଯାଯ । ସୁପାର ସେନ୍‌ସେଟିଭ ମେଯେ । କଥାଯ କଥାଯ ଏକସମୟ ବଲେଛିଲାମ ଯେ ଇଉନିଭାସିଟିତେ ପଡ଼ାର ସମୟ ହେନା ନାମେର ଏକଟା ମେଯେର ସଙ୍ଗେ ସାମାନ୍ୟ ପରିଚୟ ହେଯେଛି-ଏତେଇ ରିନକି କେଂଦେ ଅଣ୍ଠିର । ଆମାକେ ବଲେଛେ ଆର କୋନୋଦିନ ଯଦି ଆମି ଐ ମେଯେର ନାମ ମୁଖେ ଆନି ସେ ନାକି ସୁଇସାଇଡ କରବେ । ଏ ରକମ ମେଯେ ନିଯେ ବାସ କରା କର୍ତ୍ତନ ହବେ । ଖୁବ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଲାଗଛେ ହିମୁ ଭାଇ ।

ଇଞ୍ଜିନିୟାର ସାହେବକେ କିନ୍ତୁ ମୋଟେଓ ଚିନ୍ତିତ ମନେ ହଲୋ ନା । ବରଂ ଖୁବଇ ଆନନ୍ଦିତ ମନେ ହଲୋ । ଆମାର ଧାରଣା ପ୍ରାୟଇ ସେ ହେନାର କଥା ବଲେ ରିନକିକେ କାଁଦାବେ । ରିନକିଓ କେଂଦେ ଆନନ୍ଦ ପାବେ । ଓଦେର ଏଥନ ଆନନ୍ଦରାଇ ସମୟ ।

ଆମି ବଲଲାମ, କଥା ବଲେ ସମୟ ନଷ୍ଟ କରାର କୋନୋ ମାନେ ନେଇ । ତୁମି ତୋମାର ଆତ୍ମୀୟମ୍ବଜନକେ ବଲ । ତାର ଚେଯେ ଯା ଜରୁରି ତା ହଚ୍ଛେ ଟିକିଟେର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଆମି ଫୁପୁ-ଫୁପାକେ ରାଜି କରାଚି । ରାଜି ହେଯେଛେ କି-ନା ଜେନେ ଗେଲେ ଭାଲୋ ହତୋ ନା-ହିମୁ ଭାଇ?

ଆମି ଭବିଷ୍ୟତ ବଲତେ ପାରି ତୁମି କି ଏଟା ଜାନୋ ନା?

ଜାନି ।

ଆମି ଚୋଖେର ସାମନେ ଦେଖିତେ ପାଛି ତୋମରା ଦୁଜନ ହାତ ଧରାଧରି କରେ ସମୁଦ୍ରେର ପାଡ଼େ ହାଁଟିଛ । ଅସନ୍ତବ ଜୋଛନା ହେଯେଛେ । ସମୁଦ୍ରେର ପାନି ରୂପାର ମତୋ ଚକଚକ କରଛେ ଆର ତୋମରା... ଆମରା କୀ?

ଥାକ ସବଟା ବଲଲେ ରହସ୍ୟ ଶେଷ ହେଯେ ଯାବେ ।

ଆପନି ଏକ ଅସାଧାରଣ ମାନୁଷ ହିମୁ ଭାଇ । ଅସାଧାରଣ ।

ଆମି ଏବଂ ବାଦଳ ଓଦେର ଏଗାରଟାର ଟ୍ରୈନେ ତୁଲେ ଦିତେ ଏଲାମ । ଫୁପା-ଫୁପୁ ଏଲେନ ନା । ଫୁପାର ଶରୀର ଖାରାପ କରଛେ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଓହମେଦ । ମୟୂରାକ୍ଷୀ । ଶିଖ ସମ୍ପଦ

ଟ୍ରେନ ଛାଡ଼ିବାର ଆଗମୃତେ ରିନକି ବଲଳ, ହିମୁ ଭାଇ ଆମାର କେମନ ଜାନି ଭଯ କରଛେ ।
କିସେର ଭଯ?

ଏତ ଆନନ୍ଦ ଲାଗଛେ । ଆନନ୍ଦେର ପରଇ ତୋ କଷ୍ଟ ଆସେ । ଯଦି ଖୁବ କଷ୍ଟ ଆସେ?
କଷ୍ଟ ଆସବେ ନା । ତୋଦେର ଜୀବନ ହବେ ଆନନ୍ଦମୟ । ତୋଦେର ଆମି ଆମାର ମୟୂରାକ୍ଷୀ ନଦୀ
ବ୍ୟବହାର କରତେ ଦିଯେଛି । ଏହି ନଦୀ ଯାରା ବ୍ୟବହାର କେଓ ତାଦେର ଜୀବନେ କଷ୍ଟ ଆସେ ନା ।
ତୁମି କୀ ଯେ ପାଗଲେର ମତ କଥା ମାଝେ ମାଝେ ବଲ । କିସେର ନଦୀ?
ଆଛେ ଏକଟା ନଦୀ । । ଆମି ଆମାର ଅତିପ୍ରିୟ ମାନୁଷଦେର ଶୁଦ୍ଧ ସେଇ ନଦୀ ବ୍ୟବହାର କରତେ ଦିଇ ।
ଅନ୍ୟ କାଉକେ ଦିଇ ନା, ତୁଇ ଆମାର ଅତି ପ୍ରିୟ ଏକଜନ । ଯଦିଓ ଖାନିକଟା ବୋକା । ତବୁ ପ୍ରିୟ ।
ତୁମି ଏକଟା ପାଗଲ । ତୋମାର ଚିକିତ୍ସା ହୋଯା ଦରକାର ।

ଟ୍ରେନ ନଡ଼େ ଉଠିଲ । ଆମି ଜାନାଲାର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏଣ୍ଟିତେ ଲାଗଲାମ । ରିନକିର ଆନନ୍ଦମୟ ମୁଖ
ଦେଖିତେ ଏତ ଭାଲୋ ଲାଗଛେ । ରିନକିର ଚୋଥେ ଏଖନ ଜଳ । ସେ କାଁଦିଛେ । ଆମି ମନେ ମନେ
ବଲଲାମ-ହେ ଈଶ୍ଵର, ଏହି କାନ୍ଧାଇ ରିନକି ନାମେର ମେଯୋଟିର ଜୀବନେର ଶେଷ କାନ୍ଧା ହୋକ ।

ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷୀ ୫

ପ୍ରାୟ ଦଶଦିନ ପର ଆସ୍ତାନାୟ ଫିରଲାମ ।

ଆସ୍ତାନା ମାନେ ମଜିଦେର ମେସ-ଦି ନିଉ ବୋର୍ଡିଂ ହାଉସ ।

ମଜିଦ ଏ ବୋର୍ଡିଂ ହାଉସେ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରେ ଆଛେ । କଲେଜେ ସଥନ ପଡ଼ତେ ଆସେ ତଥନ ଏହି ଅନ୍ଧ ଗନ୍ଧର ଖୁଜେ ବେର କରେ । ନାମମାତ୍ର ଭାଡ଼ାୟ ଏକଟା ଘର । ସେଇ ଘରେ ଏକଟା ଚୌକି, ଏକଟା ଟେବିଲ । ଚେଯାରେର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନେଇ କାରଣ ଚେଯାର ପାତାର ଜାଯଗା ନେଇ ।

ମଜିଦେର ଚୌକିତେ ଏକଟା ଶୀତଳ ପାଟି ଶୀତ-ଧୀର୍ମ ସବସମୟ ପାତା ଥାକେ । ମଶାରିଓ ଖାଟାନୋ ଥାକେ । ପ୍ରତିଦିନ ମଶାରି ତୋଳା ଏବଂ ମଶାରି ଫେଲାର ସମୟ ମଜିଦେର ନେଇ । ତାକେ ସକାଳ ଥେକେ ରାତ ଏଗାରଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାନାନ ଧାନ୍ତାୟ ଘୁରତେ ହୁଯ, ପ୍ରତିମାସେ ତିନଟି ମାନି ଅର୍ଡାର କରତେ ହୁଯ । ଏକଟା ଦେଶେର ବାଡ଼ିତେ, ଏକଟା ତାର ବିଧାବ ବଡ଼ବୋନେର କାଛେ ଏବଂ ତୃତୀୟଟି ଆବୁ କାଳାମ ବଲେ ଏକ ଭଦ୍ରଲୋକକେ । ଏହି ଭଦ୍ରଲୋକ ମଜିଦେର କୋନୋ ଆତ୍ମୀୟ ନନ । ତାକେ ପ୍ରତିମାସେ କେନ ଟାକା ପାଠାତେ ହୁଯ ତା ମଜିଦ କଥନୋ ବଲେ ନି । ଜିଜ୍ଞେସ କରଲେ ହାସେ । ଏହିସବ ରହସ୍ୟେର କାରଣେଇ ମଜିଦକେ ଆମାର ବେଶ ପଚନ୍ଦ । ଆମାକେ ମଜିଦେର ପଚନ୍ଦ କିନା ଜାନି ନା । ସେ ମାନୁଷେର ସଙ୍ଗେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟଗ୍ରହ ନିଯେ ମେଶେ । କୋନୋକିଛୁତେଇ ଅବାକ ବା ବିଷ୍ମଯ ପ୍ରକାଶ କରେ ନା । ସମ୍ଭବତ ଶୈଶବେଇ ତାର ବିସ୍ମିତ ହବାର କ୍ଷମତା ନଷ୍ଟ ହୁୟେ ଗେଛେ ।

ଇଉନିଭାସିଟିତେ ପଡ଼ିବାର ସମୟ ତାକେ ଏକବାର ଏକଟା ମ୍ୟାଜିକ ଶୋ ଦେଖାତେ ନିଯେ ଗିଯେଛିଲାମ । ଡାଚ ଏକ ଜାଦୁକର ଜାର୍ମାନ କାଲଚାରାଲ ସେନ୍ଟାରେ ଜାଦୁ ଦେଖାଚେନ । ବିଷ୍ମଯକର କାନ୍ତକାରଖାନା ଏକେର ପର ଏକ ଘଟେ ଯାଚେ । ଏକସମୟେ ତିନି ତାଁର ସୁନ୍ଦିର ସ୍ତ୍ରୀକେ କରାତ ଦିଯେ କେଟେ ଦୁଇ ଟୁକରା କରେ ଫେଲିଲେନ । ଭୟାବହ ବ୍ୟାପାର । ମହିଳା ଦର୍ଶକରା ଭଯେ ଉଁ ଉଁ ଜାତୀୟ ଶବ୍ଦ କରଛେ ତାକିଯେ ଦେଖି ମଜିଦ ଘୁମିଯେ ପଡ଼େଛେ । କ୍ଷୀଣ ନାକତାକାର ଶବ୍ଦଓ ଆସଛେ । ଆମି ଚିମଟି କେଟେ ତାର ଘୁମ ଭାଙ୍ଗିଲାମ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଓହିମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ମେ ବଲଳ, କୀ ହେଁଛେ? ଆମି ବଲଲାମ , କରାତ ଦିଯେ ମାନୁଷ କାଟା ହେଁଛେ ।

ମଜିଦ ହାଇ ତୁଲେ ବଲଳ, ଓ ଆଚ୍ଛା ।

ମେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଲିପ୍ତ ଭଙ୍ଗିତେ ତାକିଯେ ରହିଲ । ଅର୍ଥଚ ଆମି ଅନେକ ଝାମେଲା କରେ ଦୁଇଟା ଟିକିଟ ଜୋଗାଡ଼ କରେଛି ଯାତେ ଏକବାର ଅନନ୍ତ ମେ ବିଶ୍ଵିତ ହୟ । ଆମାର ଧାରଣା ତାଜମହଲେର ସାମନେଓ ଯଦି ତାକେ ନିଯେ ଯାଓଯା ମେ ହାଇ ଚାପତେ ଚାପତେ ବଲବେ ଓ ଏହଟାଇ ତାଜମହଲ । ଭାଲୋଇ ତୋ । ମନ୍ଦ କୀ ।

ମଜିଦକେ ଆମାର ଏକବାର ତାଜମହଲ ଦୋଖାନୋର ଇଚ୍ଛା । ଶୁଦ୍ଧ ଦେଖାର ଜନ୍ୟ-ସତି ସତି ମେ କୀ କରେ । ବା ଆସଲେଇ ମେ କିଛୁ କରେ କି-ନା ।

ଦଶଦିନ ପର ମଜିଦେର ସଙ୍ଗେ ଆମାର ଦେଖା-ମେ ଏକବାର ମାତ୍ର ମାଥା ସୁରିଯେ ତାକାଳ । ତାରପର ପତ୍ରିକା ପଡ଼ିତେ ଲାଗଲ । ବର୍ଷରଖାନେକ ଆଗେର ବାସି ଏକଟା ମ୍ୟାଗାଜିନ । ଏକବାର ଜିଜେସ ଓ କରଲ ନା, ଆମାର ଖବର କୀ । ଆମି କେମନ । ଏତଦିନ କୋଥାଯ ଛିଲାମ ।

ଆମି ବଲଲାମ , ତୋର ଖବର କିରେ ମଜିଦ ?

ମଜିଦ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଲ ନା । ଅପ୍ରୋଜନୀୟ କୋନୋ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ମେ ଦେଯ ନା ।

ତୋର ଆଜ ଟିଉଶନି ନେଇ? ଘରେ ବସେ ଆଛିସ ଯେ?

ଆଜ ଶୁକ୍ରବାର ।

ତଥନ ମନେ ପଡ଼ିଲ ଛୁଟିର ଦିନେ ଯଥନ ତାର ହାତେ କୋନୋ କାଜ ଥାକେ ନା ତଥନଇ ମେ ମ୍ୟାଗାଜିନ ଜୋଗାଡ଼ କରେ । ମ୍ୟାଗାଜିନେର ପାତା ଓଲ୍ଟାତେ ଓଲ୍ଟାତେ ସୁମାଯ, ଆବାର ଜେଗେ ଉଠେ ମ୍ୟାଗାଜିନେର ପାତା ଓଲ୍ଟାଯ ,କିଛୁକ୍ଷଣ ପର ଆବାର ସୁମିଯେ ପଡ଼େ । ଜୀବନେର କାହେ ତାର ଯେନ କିଛୁଇ ଚାଓଯାର ବା ପାଓଯାର ନେଇ । ଚାର-ପାଁଚଟା ଟିଉଶନି, ମାରେମଧ୍ୟେ କିଛୁ ଖୁଚରା କାଜ ଏବଂ ଗ୍ରଫ ଦେଖାର କାଜେଇ ମେ ଖୁଶି । ବିଏ ପାସ କରାର ପର କିଛୁଦିନ ମେ ଚାକରିର ଚେଷ୍ଟା କରେଛିଲ । ତାରପର-‘ଦୁର ଆମାର ହବେ ନା ।’ ଏହି ବଲେ ସବ ଛେଡ଼େଛୁଡ଼େ ଦିଲ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ଫିଲ୍ମ ସମଗ୍ରୀ

ଆମି ଏକବାର ବଲେଛିଲାମ ,ସାରାଜୀବନ ଏହି କରେ କାଟାବି ନାକି? ସେ ବଲଲ, ଅସୁବିଧା କୀ? ତୁଇ ତୋ କିଛୁ ନା-କରେଇ କାଟାଚିହ୍ନ ।

ଆମାର ଅବଶ୍ଥା ଭିନ୍ନ । ଆମାର ଭେବେଛିଲାମ , ଏକବାର ହୟତୋ ଜିଜ୍ଞେସ କରବେ କିମେର ଏକ୍ରପେରିମେନ୍ଟ, ତାଓ କରଲ ନା । ଆସଲେଇ ତାର ଜୀବନେ କୋନୋ କୌତୁଳ ନେଇ ।

ରୂପାକେ ଅନେକ ବଲେକରେ ଏକବାର ରାଜି କରେଛିଲାମ ଯାତେ ସେ ମଜିଦକେ ନିଯେ ଚିଡ଼ିଯାଖାନା ଥେକେ ଘୁରେ ଆସେ । ଆମାର ଦେଖାର ଇଚ୍ଛା ଏକଟି ଅସ୍ତ୍ର ରୂପବର୍ତ୍ତୀ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିମତୀ ମେଯେକେ ପାଶେ ପେଯେ ତାର ମନେର ଭାବ କୀ ହୟ । ଆଗେର ମତୋଇ ସେ କୀ ନିର୍ଲିଙ୍ଗ ଥାକେ, ନା ଜୀବନ ସମ୍ପର୍କେ ଖାନିକଟା ହଲେଓ ଆଗ୍ରହୀ ହୟ । ଆମାର ପ୍ରତ୍ତାବେ ରୂପା ପ୍ରଥମେ ଖୁବ ରାଗ କରଲ । ଚୋଖ ତୀକ୍ଷ କରେ ବଲଲ, ତୁମି ନିଜେ କଥନୋ ଆମାକେ ଚିଡ଼ିଯାଖାନାୟ ନିଯେ ଗିଯେଛ? ଚିନି ନା ଜାନି ନା ଏକଟା ଛେଲେକେ ନିଯେ ଆମି ଯାବ । ତୁମି ଆମାକେ ପେଯେଛ କୀ?

ସେ ଯତଇ ରାଗ କରେ, ଆମି ତତଇ ହାସି । ରୂପାକେ ଠାନ୍ଡା କରାର ଏହି ଏକଟା ପଥ । ସେ ଯତ ରାଗ କରବେ ଆମି ତତ ହାସବ । ଆମାର ହାସି ଦେଖେ ସେ ଆରୋ ରାଗବେ । ଆମି ଆରୋ ହାସବ । ସେ ହାଲ ଛେଡେ ଦେବେ । ଏବାରୋ ତାଇ ହଲୋ । ସେ ମଜିଦକେ ନିଯେ ଯେତେ ରାଜି ହଲୋ । ଆମି ଏକଟା ଛୁଟିର ଦିନେ ମଜିଦକେ ବଲଲାମ, ତୁଇ ଚିଡ଼ିଯାଖାନା ଥେକେ ଘୁରେ ଆସ । ପତ୍ରିକାଯ ଦେଖିଲାମ ଜିରାଫ ଏନେହେ ।

ମଜିଦ ବଲଲ, ଜିରାଫ ଦେଖେ କୀ ହବେ?

କିଛୁଇ ହବେ ନା । ତବୁ ଦେଖେ ଆସ ।

ଇଚ୍ଛେ କରଛେ ନା ।

ଆମାର ଏକ ଦୂର-ସମ୍ପର୍କେର ଫୁପାତୋ ବୋନ-ବେଚାରିର ଚିଡ଼ିଯାଖାନା ଦେଖାର ଶଖ । ସଙ୍ଗେ କୋନୋ ପୁରୁଷମାନୁଷ ନା ଥାକାଯ ଯେତେ ପାରଛେ ନା । ଆମାର ଆବାର ଜନ୍ମ ଜାନୋଯାର ଭାଲୋ ଲାଗେ ନା । ତୁଇ ତାକେ ନିଯେ ଯା ।

ମଜିଦ ବଲଲ, ଆଚା ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ଶିଖ ସମ୍ପଦ

ଆମାର ଧାରଣା ଛିଲ ରୂପାକେ ଦେଖେଇ ମଜିଦ ଏକଟା ଧାକ୍କା ଥାବେ । ସେ ରକମ କିଛୁଇ ହଲୋ ନା । ରୂପା ଗାଡ଼ି ନିୟେ ଏସେଛିଲ, ମଜିଦ ଗନ୍ଧିରମୁଖେ ଡ୍ରାଇଭାରେର ପାଶେ ବସଲ ।

ରୂପା ହାସି ମୁଖେ ବଲଲ, ଆପଣି ସାମନେ ବସଛେନ କେନ? ପେଛନେ ଆସୁନ । ଦୁ ଜନ ଗନ୍ଧ କରତେ କରତେ ଯାଇ । ମଜିଦ ବଲଲ, ଆଚା ।

ପେଛନେ ଏସେ ବସଲ । ତାର ମୁଖ ଭାବଲେଶହୀନ । ଏକବାର ଭାଲୋ କରେ ଦେଖିଲୋ ନା ତାର ପାଶେ ଯେ ବସେ ଆଛେ ସେ ମାନବୀ ନା ଅନ୍ଧରୀ ।

ଫିରେ ଆସାର ପର ଜିଜ୍ଞେସ କରଲାମ, କେମନ ଦେଖିଲି?

ଭାଲୋଇ ।

କଥା ହେଁବେ ରୂପାର ସଙ୍ଗେ?

ହଁ ।

କୀ କଥା ହଲୋ?

ମନେ ନେଇ ।

ଆଚା ରୂପାର ପରନେ କୀ ରଙ୍ଗେର ଶାଡ଼ି ଛିଲ ବଲ ତୋ?

ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ନି ତୋ ।

ଆମି ମଜିଦେର ସଙ୍ଗେ ଅନେକ ସମୟ କାଟାଇ । ରାତେ ତାର ସଙ୍ଗେ ଏକ ଚୌକିତେ ସୁମାଇ । ତାର କାଛ ଥେକେ ଶିଖିତେ ଚେଷ୍ଟା କରି କୀ ଆଶେପାଶେର ଜଗଃ ସମ୍ପର୍କେ ପୁରୋପୁରି ନିର୍ଲିଙ୍ଗ ହେଁବା ଯାଯ । ସାଧୁ-ସନ୍ଧ୍ୟାସୀରା ଅନେକ ସାଧନାଯ ଯେ ତୁରେ ପୌଛେନ ମଜିଦ ସେ ତୁରଟି କୀ ଏତ ସହଜେ ଅତିକ୍ରମ କରଲ ତା ଆମାର ଜାନତେ ଇଚ୍ଛା କରେ ।

ଆମାର ବାବା ତାର ଖାତାଯ ଆମାର ଜନ୍ୟ ସେବର ଉପଦେଶ ଲିଖେ ରେଖେ ଗେଛେନ ତାର ମଧ୍ୟେ ଏକଟାର ଶିରୋନାମ ହଚ୍ଛେ : ନିର୍ଲିଙ୍ଗତା । ତିନି ଲିଖେଛେ-

ନିର୍ଲିଙ୍ଗତା

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମାଦୀ । ମହିଳାକ୍ଷେତ୍ର । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ପୃଥିବୀର ସକଳ ମହାପୁରୁଷ ଏବଂ ମହାଜ୍ଞାନୀରା ଏହି ଜଗତକେ ମାୟା ବଲିଯା ଅଭିହିତ କରିଯାଛେ । ଆମି ଆମାର କ୍ଷୁଦ୍ର ବିବେଚନାୟ ଦେଖିଯାଛି ଆସଲେଇ ମାୟା । ସ୍ଵାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରେମ ଯେମନ ମାୟା ବହି କିଛୁଇ ନାୟ, ଭାତା ଓ ଭଣୀର ମେହ ସମ୍ପର୍କେଓ ତାଇ । ଯେ କାରଣେ ସ୍ଵାର୍ଥେ ଆଘାତ ଲାଗିବା ମାତ୍ର-ସ୍ଵାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରେମ ବା ଭାତା-ଭଣୀର ଭାଲୋବାସା କର୍ପୂରେର ମତୋ ଉଡ଼ିଯା ଯାଯ । କାଜେଇ ତୋମାକେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବବିଷୟେ ପୁରୋପୁରି ନିର୍ଲିଙ୍ଗ ହିତେ ହିବେ । କୋଣୋକିଛୁଇର ପ୍ରତିଇ ତୁମି ଯେମନ ଆଗ୍ରହ ବୋଧ କରିବେ ନା ଆବାର ଅନ୍ୟଗ୍ରହଓ ବୋଧ କରିବେ ନା । ମାନୁଷ ମାୟାର ଦାସ । ସେଇ ଦାସତ୍ତ ଶୂଙ୍ଖଳ ତୋମାକେ ଭାଙ୍ଗିତେ ହିବେ । ମାନୁଷେର ଅସାଧ୍ୟ କିଛୁଇ ନାହିଁ । ଚେଷ୍ଟା କରିଲେ ତୁମି ତା ପାରିବେ । ତୋମାର ଭେତରେ ସେ କ୍ଷମତା ଆଛେ । ସେଇ କ୍ଷମତା ବିକାଶେର ଚେଷ୍ଟା ଆମି ତୋମାଯ ଶୈଶବେଇ କରିଯାଛି । ଏକହି ସଙ୍ଗେ ତୋମାକେ ଆଦର ଏବଂ ଅନାଦର କରା ହେବେ । ମାତାର ପ୍ରବଳ ଭାଲୋବାସା ହିତେଓ ତୁମି ବଞ୍ଜିତ ହିଯାଛ । ଏହି ସମନ୍ତରୀ ଏକଟି ପରିକ୍ଷାର ଅଂଶ । ଏହି ପରିକ୍ଷାୟ ସଫଳକାମ ହିତେ ପାରିଲେ ପ୍ରମାଣ ହିବେ ଯେ ଇଚ୍ଛା କରିଲେ ମହାପୁରୁଷଦେର ଏହି ପୃଥିବୀତେ ତୈରି କରା ଯାଯ ।

ଯଦି ଏକଟି ସାଧାରଣ କୁକୁରକେ ଓ ଯଥାୟଥ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଓଯା ଯାଯ, ସେଇ କୁକୁର ଶିକାରି କୁକୁରେ ପରିଣିତ ହୁଏ । ଏକ ଜନ ଭାଲୋମାନୁଷ ପରିବେଶେର ଚାପେ ଭୟବହ ଖୁନିତେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୁଏ । ଯଦି ତାଇ ହୁଏ ତବେ କେନ ଆମରା ଆମାଦେର ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ ମାନବ-ସମ୍ପଦାୟ ତୈରି କରିତେ ପାରିବ ନା?

ବାବା ଆମାର ଭେତର ଥେକେ ମାୟା କାଟାନୋର ଚେଷ୍ଟା କରେଛେ । ଶୈଶବେର କଥା କିଛୁ ମନେ ଆଛେ । ଏକଟା ଖେଳନା ହୁଏତେ ଆମାର ଖୁବ ପଛନ୍ଦ ହଲୋ । ତିନି କିନେ ଆନଲେନ । ଗଭିର ଆନନ୍ଦେ ଆମି ଆୟୁହାରା । ତଥନ ହଠାତ୍ ବାବା ବଲଲେନ, ଆଚ୍ଛା ଆଯ ଏହିବାର ଏହି ଖେଳନା ଭେଣେ ଟୁକରୋ ଟୁକରୋ କରେ ଫେଲି । ଆମି ବିଶ୍ଵିତ ହୁୟେ ବଲଲାମ, କେନ?

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଏମନି ।

ବାବା ଏକଟା ହାତୁରି ନିୟେ ଖେଳନା ଭାଙ୍ଗତେ ବସତେନ । ଆମି କାଁଦୋ-କାଁଦୋ ଚୋଖେ ତାକିଯେ ଦେଖତାମ ।

ଏକବାର ଖାଁଚାଯ କରେ ଏକଟା ଟିଆପାଥି ନିୟେ ଏଲେନ । କୀ ସୁନ୍ଦର ସବୁଜ ରଙ୍ଗ । ଲାଲ ଟୁକ୍ଟୁକେ ଠୋଁଟ । ଆମି ବଲଲାମ, ବାବା ଆମାର କି ଏଟା ପୁଷ୍ଟି?

ତିନି ହାସିମୁଖେ ବଲଗେନ ହଁ । ଆନନ୍ଦେ ଆମାର ଚୋଖେ ପାନି ଏସେ ଗେଲ । ଆମି ବଲଲାମ, ଟିଆପାଥି କୀ ଖାୟ ବାବା?

ଶୁକନୋ ମରିଚ ଖାୟ ।

ବାଲ ଲାଗେ ନା?

ନା । ଏକଟା ଶୁକନୋମରିଚ ନିୟେ ଏସେ ଦାଓ ଦେଖିବେ କୀଭାବେ କପକପ କରେ ଖାବେ ।

ଆମି ଛୁଟେ ଗେଲାମ ଶୁକନୋମରିଚ ଆନନ୍ଦେ । ମରିଚ ଏନେ ଦେଖି ବାବା ଟିଆପାଥିଟା ଗଲା ଟିପେ ମେରେ ଫେଲେଛେନ । ଏମନ ସୁନ୍ଦର ଏକଟି ପାଥି ମରେ ଆଛେ । ଭୟଂକର ଏକଟା ଧାକ୍କା ଲାଗଲ । ବାବା ବଲେଲନ, ମନ ଖାରାପ କରବି ନା । ମୃତ୍ୟୁ ହଚ୍ଛେ ଏ ଜଗତେର ଆଦି ସତ୍ୟ ।

ତିନି ତାଁର ପୁତ୍ରେର ମନ ଥେକେ ମାୟା କାଟାତେ ଚେଷ୍ଟା କରେଛେନ ।

ତାଁର ଚେଷ୍ଟା କତଟା ସଫଳ ହେଯେଛେ? ମାୟା କି କେଟେଛେ? ଆମାର ତୋ ମନେ ହୟ ନା । ଏହି ଯେ ମଜିଦ ଚୁପଚାପ ବସେ ଆଛେ, ପତ୍ରିକାର ପାତା ଓଲ୍ଟାଛେ-କେନ ଜାନି ବଡ଼ ମାୟା ଲାଗଛେ ତାକେ ଦେଖେ । ଏହି ମାୟା ଆମାର ବାବା ଶତ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗେ କାଟାତେ ପାରେନ ନି । ଅର୍ଥାତ୍ ମଜିଦକେ ଛାତ୍ର ହିସେବେ ପେଲେ ବାବାର ଲାଭ ହତ ।

ମଜିଦ ।

କୀ?

ଆମାର ହାତେ ଏକଟା ଚାକରି ଆଛେ କରବି?

କୀ ଚାକରି?

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଓହମେଦ । ମୟୋକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

କୀ ଚାକରି ଜାନି ନା । ଆମାର ବଡ଼ଫୁପା ବଲେଛିଲେନ ଜୋଗାଡ଼ କରେ ଦିତେ ପାରେନ ।
ତିନି ଆମାକେ ଚେନେନ କୀଭାବେ?

ତୋକେ ଚେନ ନା । ଚାକରିଟା ଆମାର ଜନ୍ୟ । ତବେ ଆମି ତୋକେ ପାଇୟେ ଦେବ ।
ଦରକାର ନେଇ ।

ଦରକାର ନେଇ କେନ?

ଟାକା- ପଯସାର ଟାନାଟାନି ତୋ ଏଥିନ ଆର ଆଗେର ମତୋ ନେଇ । ଦେଶେ ଏବାର ଥେକେ ଆର
ପାଠାତେ ହବେ ନା ।

କେନ?

ବାବା ମାରା ଗେଛେ ।

ସେକି !

ଆମି ବିଶ୍ଵିତ ଚୋଥେ ତାକିଯେ ରଇଲାମ । ମଜିଦ ବଲଲ, ଏତ ଅବାକ ହଚ୍ଛିସ କେନ?
ବୁଡ୍ଗୋ ହେଁବେ ମାରା ଗେଛେ । କିଛୁଦିନ ପର ଆର ବୋନକେଓ ଟାକା ପାଠାତେ ହବେ ନା ।
ମେ ଓ କି ମାରା ଯାଚେ?

ନା । ତାର ଛେଲେ ପାସ କରେ ଗେଛେ । ବି ଏ ପାସ କରେଛେ । ଚାକରିବାକରି କିଛୁ ପେଯେ ଯାବେ ।
ତୁଇ ଚାସ ନା ତୋର ଏକଟା ଗତି ହୋକ?

ଆରେ ଦୂର ଦୂର । ଭାଲୋଇ ତୋ ଆଛି ।

ମଜିଦ ହାଇ ତୁଲଲ । ଆମି ବଲଲାମ ଭାତ ଖେଯେଛିସ?

ନା , ଚଳ ଖେଯେ ଆସି ।

ରାନ୍ତାଯ ନେମେଇ ମଜିଦ ବଲଲ, ବିଯେବାଡ଼ି ବୁ ଟାଡ଼ି କିଛୁ ପାଓୟା ଯାଯ କି ନା ଖୁଁଜେ ଦେଖବି?
ବିରିଯାନି ଖେତେ ଇଚ୍ଛେ କରଛେ ।

ଆମି ବଲଲାମ, ବିଯେବାଡ଼ି ଖୁଁଜିବା ହବେ ନା । ଚଳ ପୁରନୋ ଢାକାଯ ନିଯେ ଗିଯେ ତୋକେ ବିରିଯାନି
ଖାଓୟାବ । ଟାକା ଆଛେ ।

ମୁଖ୍ୟନ ଆଖ୍ୟାଦ । ମୁହଁରାଙ୍କୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବଗ

ଆବାର ଏତଦୂର ଯାବ? ଆଜ ଛୁଟିର ଦିନ ଛିଲ । ଏକଟୁ ହାଁଟଲେଇ ବିଯେବାଡ଼ି ପେଯେ ତୋକେ ବିରିଯାନି ଖାଓୟାବ । ଟାକା ଆଛେ ।

ତୁଇ କି ଏକଟା ବିଯେ କରବି ନାକି?

ଆମି? ଆରେ ଦୂର ଦୂର । ବିଯେ କରା ମାନେ ଶତକେ ଯନ୍ତ୍ରଣା । ଶତକେ ଦାୟିତ୍ୱ ଭାଲୋ ଲାଗେ ନା । ସିଗାରେଟ ଖାବି?

ମଜିଦ ହଁ-ନା କିଛୁଇ ବଲଲ ନା । ଦିଲେ ଖାବେ । ନା ଦିଲେ ଖାବେ ନା ।

ଆମି ରାଷ୍ଟାର ମୋଡେର ଦୋକାନ ଥେକେ ସିଗାରେଟ କିନଲାମ । ମଜିଦ ନିର୍ଲିଙ୍ଗ ଭଞ୍ଜିତେ ଟାନଛେ । ଆମି ବଲଲାମ, ତୁଇ ଦିନ ଦିନ କୀ ହୟେ ଯାଚ୍ଛିସ ବଳ ତୋ?

କୀ ହୟେ?

ଗାଛ ହୟେ ଯାଚ୍ଛିସ ।

ସତି ସତି ଗାଛ ହତେ ପାରଲେ ଭାଲୋଇ ହତ ।

ଆମରା ରିକଶାର ଖୌଜେ ବଡ଼ରାଷ୍ଟା ପଯନ୍ତ ଚଲେ ଏଲାମ । ରିକଶା ଆଛେ ତବେ ଓରା କେଉ ପୁରନୋ ଢାକାର ଦିକେ ଯାବେ ନା । ଦୂରେର ଟ୍ରିପେ ଓଦେର କ୍ଷତି । କାହେର ଟ୍ରିପେ ପଯସା ବେଶ, ପରିଶ୍ରମ ଓ କମ । ଏତକିଛୁ ମାଥାଯ ଢୁକବେ ନା ଏ ରକମ ବୋକା ଏକ ଜନ ରିକଶାଅଲାର ଜନ୍ୟ ଆମାଦେର ଅପେକ୍ଷା କରତେ ହବେ ।

ମଜିଦ ।

ବଳ ।

ତୁଇ ଦେଖ ରିକଶା ପାସ କିନା । ଆମି ଚଟ କରେ ଏକଟା ଟେଲିଫୋନ କରେ ଆସି ।

ଆଚା ।

ଆମି ଟେଲିଫୋନ କରତେ ଢୁକଲାମ ତରଙ୍ଗିଣୀ ନାମେର ଷ୍ଟେଶନାରୀ ଦୋକାନେ ।

ଆଜକାଳ ଚମତ୍କାର ସବ ଦୋକାନ ହୟେଛେ । ଏଦେର ନାମଓ ଯେମନ ସୁନ୍ଦର, ସାଜସଜ୍ଜାଓ ସୁନ୍ଦର । ଆମାକେ ଦେଖେଇ ଦୋକାନେର ସେଲସମ୍ଯାନ-ଜାମାନ ଏଗିଯେ ଏଲ । ଏଇ ଛେଲେର ବୟସ ଅଛି । ସୁନ୍ଦର

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଓହିମେଦ । ମୁଖ୍ୟାଙ୍କ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଚେହାରା । ଏକଦିନ ଦେଖି ଦୋକାନେ ଆର ଆସଛେ ନା । ମାସ ଦୁ ଏକ ପରେ ଆବାର ଏସେ ଉପାସିତ-
ସମନ୍ତ ମୁଖଭରତି ବସନ୍ତେର ଦାଗ । ବ୍ୟାପାରଟା ବିଶ୍ୱଯକର, କାରଣ ପୃଥିବୀ ଥେକେ ବସନ୍ତ ଉଠେ ଗେଛେ ।
ଏହି ଛେଲେ ସେଇ ବସନ୍ତ ପେଲ କୀ କରେ? ସବସମୟ ଭାବି ଜିଜ୍ଞେସ କରବ, ଜିଜ୍ଞେସ କରା ହେଁ
ଓଠେ ନା । ତାର ମୂଖେ ଦାଗ ହବାର ପର ତାର ବ୍ୟବହାର ଖୁବ ଭାଲୋ ହେଁଛେ । ଆଗେ ଖୁବ ଖାରାପ
ବ୍ୟବହାର ଛିଲ ।

ଜାମାନ ହାସି ମୂଖେ ବଲଲ, ସ୍ୟାର ଭାଲୋ ଆଛେନ?
ହଁ ।

ଟେଲିଫୋନ କରବେନ?

ଯଦି ଟେଲିଫୋନେ ଡାୟାଲ ଟୌନ ଥାକେ ଏବଂ ଟେଲିଫୋନେର ଚାବି ଥାକେ ତାହଲେ କରବ । ଦୁଇଟା
ଟେଲିଫୋନ କରବ- ଏହି ଯେ ଚାର ଟାକା ।

ଟାକା ଦିଯେ ସବସମୟ ଲଜ୍ଜା ଦେନ ସ୍ୟାର ।

ଲଜ୍ଜାର କିଛୁ ନେଇ । ଟେଲିଫୋନ ଶେଷେ ଆମି ଆପନାକେ ଏକଟା କଥା ଜିଜ୍ଞେସ କରବ । ପ୍ରାୟଇ
ଜିଜ୍ଞେସ କରବ ଭାବି କିନ୍ତୁ ମନେ ଥାକେ ନା । ଆଜ ଆପନି ମନେ କରିଯେ ଦିବେନ ।
ଜି ଆଚାହ ।

ଆମାର ସାମନେ ଟେଲିଫୋନ ଦିଯେ ଜାମାନ ସରେ ଗେଲ ।

ଏହିଟୁକୁ ଭ୍ରଦତା ଆଛେ । ଅଧିକାଂଶ ଦୋକାନେଇ ଟେଲିଫୋନ କରତେ ଦେଯ ନା ।

ଟାକା ଦିଯେଓ ନା । ଯଦିଓ ଦେଯ - ରିସିଭାରେର ଆଶେପାଶେ ସୁରସୁର କରେ କୀ କଥା ହଚ୍ଛେ ଶୁନବାର
ଜନ୍ୟ ।

ହାଲୋ କେ କଥା ବଲେଛେନ?

ତୁମି କୀ ମୀରା?

ହଁ ହଁ ଆମି ମୀରା । ଆପନି କେ ଆମି ବୁଝାତେ ପାରଛି - ଆପନି ଟୁଟୁଳ ।

ଆସଲ ଜନ ନା । ନକଳ ଜନ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମାନ୍ଦୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଏ ଦିନ ଖଟ୍ କରେ ଟେଲିଫୋନ ରେଖେ ଦିଲେନ କେନ? ଆମାର ଅସଂବ କଷ୍ଟ ହେଇଛି ।
ଟେଲିଫୋନ ନାମିଯେ ରାଖି ନି ତୋ , ହଠାତ୍ ଲାଇନ କେଟେ ଗେଲ ।
ଆମିଓ ତାଇ ଭେବେଛିଲାମ । ଅନେକକଷ୍ଣ ଟେଲିଫୋନେର ସାମନେ ବସେଛିଲାମ । ଲାଇନ କେଟେ ଗେଲ
ତାହଲେ ଆବାର କରଲେନ ନା କେନ?
ଟାକା ଛିଲ ନା ।
ଟାକା ଛିଲ ନା ମାନେ?
ଆମି ତୋ ବିଭିନ୍ନ ଦୋକାନ-ଟୋକାନ ଥେକେ ଟେଲିଫୋନ କରି । ଦୁଇଟା ଟାକା ପକେଟେ ନିଯେ ଯାଇ
। ଆରେକବାର କରତେ ହଲେ ଆରୋ ଦୁଇ ଟାକା ଲାଗିବେ । ବୁଝାତେ ପାରଛ?
ପାରଛି । ଏଥିନ ଆପନାର ସଙ୍ଗେ ଟାକା ଆଛେ ତୋ?
ଆଛେ ।
ଏହିଦିନ ଆପନାର ଟେଲିଫୋନ ପାଓୟାର ପର ବାବାକେ ସବ ବଲଲାମ । ବାବାକେ ତୋ ଚେନେନ ନା ।
ବାବା ଖୁବହି ରାଗି ମାନୁଷ । ତିନି ପ୍ରଥମେ ଆମାଦେର ଦୁଇ ଜନକେ ଖୁବ ବକା ଦିଲେନ- ଆପନାକେ
ରାସ୍ତା ଥେକେ ତୋଳାର ଜନ୍ୟ ଏବଂ ପଥେ ନାମିଯେ ଦେବାର ଜନ୍ୟ । ତାରପର...ଆଜ୍ଞା ଆପନି ଆମାର
କଥା ଶୁଣଛେନ ତୋ?
ହଁଁ ଶୁଣଛି ।
ତାରପର ବାବା ଗାଡ଼ି ବେର କରେ ଥାନାଯ ଗେଲେନ । ଫିରେ ଏଲେନ ମନ ଖାରାପ କରେ ।
ମନ ଖାରାପ କରେ ଫିରଲେନ କେନ?
କାରଣ ଓସି ସାହେବ ଆପନାର ସମ୍ପର୍କେ ଅନ୍ତ୍ରୁତ କଥା ବଲେଛେନ । ଆପନି ନାକି ପାଗଳ ଧରନେର ।
ତାର ଉପର କବି ।
ଆମି କବି?
ହଁଁ । ଆପନି ଯେ, କବିତାର ଖାତାଟା ଥାନାଯ ଫେଲେ ଏସେଛିଲେନ ବାବା ସେଇଟିଓ ନିଯେ ଏସେଛେନ ।
ତାଇ ନାକି?

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ହାଁ । ଆମି ସବଗୁଲୋ କବିତା ପଡ଼େଛି ।
କେମନ ଲାଗଲ ?
ଭାଲୋ । ଅସାଧାରଣ ।
ସବଚେ ଭାଲୋ ଲାଗଲ କୋନ୍ଟା ?
ବଲବ ? ଆମାର କିନ୍ତୁ ମୁଖସ୍ତ । କବିତାଟାର ନାମ ରାତ୍ରି ।
ପରୀକ୍ଷା ନିଛି । ଦେଖି ସତି ସତି ତୋମାର ମୁଖସ୍ତ କିନା କବିତାଟା ବଲ ।
ମୀରା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆବୃତ୍ତି କରଲ :

ଅତନ୍ତିଲା,
ସୁମାଓନି ଜାନି
ତାଇ ଚୁପିଚୁପି ଗାଢ଼ ରାତ୍ରେ ଶୁଯେ ବଲି ଶୋନ,
ସୌର ତାରା-ଛାଓୟା ଏହି ବିଛାନାୟ - ସୂଞ୍ଜାଳ ରାତ୍ରିର ମଶାରି
କତ ଦୀର୍ଘ ଦୁଜନାର ଗେଲ ସାରାଦିନ.
ଆଲାଦା ନିଶ୍ଚାସେ-
ଏତକ୍ଷଣେ ଛାୟା-ଛାୟା ପାଶେ ଛୁଟ୍ଟ
କୀ ଆଶର୍ଯ୍ୟ ଦୁଜନେ , ଦୁଜନା
ଅତନ୍ତିଲା,
ହଠାତ କଥନ ଶୁଭ ବିଛନାର ପରେ ଜୋଛନା ।
ଦେଖି ତୁମି ନେଇ ।

କବିତା ମେ ଆବୃତ୍ତି କରଲ ଚମକାର । ଆବୃତ୍ତିର ଶେଷେ ଛୋଟ ନିଶ୍ଚାସ ଫେଲେ ବଲଲ, କି ବଲତେ
ପାରଲାମ ?

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାଙ୍କୁଳୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ରଗ୍ନ

ହାଁ ପାରଲେ । ତୋମାର ସୃଜନଶକ୍ତି ଭାଲୋ , ତବେ କବିତା ସମ୍ପର୍କେ କୋଣୋ ଧାରଣା ନେଇ ।
କେନ ଏଟା କି ଭାଲୋ କବିତା ନା?

ଅବଶ୍ୟକ ଭାଲୋ । ତବେ ଆମାର ଲେଖା ନା । ଅମିଯ ଚତ୍ରବର୍ତ୍ତୀର ।

ଆପନାର ନୋଟବଇୟେର ସବ କବିତାହି କି ଅନ୍ୟେର?

ହାଁ । ମାଝେ ମାଝେ କିଛୁ କବିତା ପଡ଼େ ମନେ ହ୍ୟ ଏଣ୍ଟଲୋ ଆମାରଇ ଲେଖାର କଥା ଛିଲ, କୋଣୋ
କାରଣେ ଲେଖା ହ୍ୟ ନି । ତଥନ ସେଟା ନୋଟବୁକେ ଟୁକେ ରାଖି ।

ଆପନି କି ଖୁବ କବିତା ପଡ଼େନ?

ନା । ଏକେବାରେ ନା । ତବେ ଆମାର ଏକ ଜନ ବାନ୍ଧବୀ ଆଛେ ସେ ଖୁବ ପଡ଼େ ଏବଂ ଜୋର କରେ
ଆମାକେ କବିତା ଶୋନାଯ ।

ଓର ନାମ କୀ?

ଓର ନାମ ରଙ୍ଗା । ତବେ ଆମି ତାକେ ମାଝେ ମାଝେ ମୟୁରାକ୍ଷୀ ଡାକି ।

ବାହ୍ କି ସୁନ୍ଦର ନାମ ।

ସେ କିନ୍ତୁ ଏହି ନାମ ଏକବାରେଇ ପଛନ୍ଦ କରେ ନା ।

କେନ ବଲୁନ ତୋ?

କାରଣ ଏହି ନାମେ ଏଲିଫେନ୍ଟ ରୋଡେ ଏକଟା ଜୁତାର ଦୋକାନ ଆଛେ ।

ମୀରା ଖିଲାଖିଲ କରେ ହେସେ ଉଠଲ ।

ଅନେକକଷଣ ପ୍ରସରିତ ହାସଲ । ମନେ ହଲୋ ମେଯେଟା ଯେ ପରିବେଶେ ବଡ଼ ହଚ୍ଛେ ସେହି ପରିବେଶେ କେଉଁ
ରସିକତା କରେ ନା । ସବାଇ ଗନ୍ଧୀର ହ୍ୟେ ଥାକେ । ସାମାନ୍ୟ ରସିକତାଯ ଏହି କାରଣେଇ ସେ ଏତକଷଣ
ଧରେ ହାସଛେ ।

ହ୍ୟାଲୋ , ଆପନି କିନ୍ତୁ ଟେଲିଫୋନ ରାଖିବେନ ନା ।

ଆଜାହା ରାଖିବ ନା ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଏହିଦିନ ଆପନାର ସଙ୍ଗେ କଥା ବଲାର ପର ଥେକେ ଏମନ ହେଁବେ ଟେଲିଫୋନ ବାଜାର ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ଛୁଟେ ଯାଇ । ମନେ ହୁଯ ଆପନି ଟେଲିଫୋନ କରେଛେନ ।

ତାଇ ନାକି?

ହଁ । ଆରେକଟା ବ୍ୟାପାର ବଲି- ମା ଆପନାର ଜନ୍ୟ ଖୁବ ଚମକାର ଏକଟା ପାଞ୍ଜାବି କିନେ
ରେଖେଛେନ । ଏ ପାଞ୍ଜାବିଟା ନେଯାର ଜନ୍ୟ ହଲେଓ ଆପନାକେ ଆମାଦେର ବାସାୟ ଆସତେ ହବେ ।
ଆସବ ।

କବେ ଆସବେନ?

ଟୁଟୁଲକେ ଖୁଁଜେ ପେଲେଇ ଆସବ ।

ଆପନି ଓକେ କୋଥାଯ ଖୁଁଜେ ପାବେନ?

ଆମି ଖୁବ ସହଜେଇ ପାବ । ହାରାନୋ ଜିନିସ ଖୁଁଜେ ପାଓଯାର ବ୍ୟାପାରେ ଆମାର ଖୁବ ନାମ ଡାକ
ଆଛେ ।

ଆଜିଛା ଏହିଦିନ ଆପନି କୀ କରେ ବଲଲେନ ଯେ ଟୁଟୁଲ ଭାଇୟେର କପାଳେ ଏକଟା କାଟା ଦାଗ ଆଛେ?
ଆମାର କିଛୁ ସୁପାରନ୍ୟାଚାରାଲ କ୍ଷମତା ଆଛେ । ଆମି ମାଝେ ମାଝେ ଅନେକ କିଛୁ ବଲତେ ପାରି ।
ବଲୁନ ତୋ ଆମି କୀ ପରେ ଆଛି?

ତୋମାର ପରନେ ଆକାଶି ରଙ୍ଗେ ଶାଡ଼ି ।

ହଲୋ ନା । ଆପନାର ଆସଲେ କୋନୋ କ୍ଷମତା ନେଇ ।

ଠିକ ଧରଛେ ।

କିନ୍ତୁ ଆପନି ଯଥନ ବଲେଛିଲେନ ଯେ ଆପନାର ସୁପାରନ୍ୟାଚାରାଲ କ୍ଷମତା ଆଛେ, ଆମି ବିଶ୍ୱାସ
କରେଛିଲାମ ।

ମନେ ହେଁବେ ତୋମାର ଏକଟୁ ମନ ଖାରାପ ହେଁବେ?

ହଁ ହେଁବେ ।

ଟେଲିଫୋନ କି ରେଖେ ଦେବ?

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶିଶୁ ସମଗ୍ରୀ

ନା ନା - ପିଲି ଆପନାର ଠିକାନା ବଲୁନ ।

ଆମି ଟେଲିଫୋନ ନାମିଯେ ରାଖଲାମ । ଅନେକକଣ କଥା ହେଁଛେ । ଆର ନା । ମଜିଦ ବୋଧହୟ ରିକଶା ଠିକ କରେ ଫେଲେଛେ । ତବେ ଠିକ କରଲେଓ ସେ ଆମାକେ ବଲବେ ନା । ଅପେକ୍ଷା କରବେ । ଏର ମଧ୍ୟେଇ ଅତି ଦୃଢ଼ ରୂପାର ସଙ୍ଗେ ଏକଟା କଥା ସେଇ ନେଯା ଦରକାର ।

ଆମି ଟେଲିଫୋନ କରତେଇ ରୂପାର ବାବା ଧରଲେନ । ଆମି ଗନ୍ଧୀର ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ଏଟା କି ରେଳେଓଯେ ବୁକିଂ?

ତିନି କିନ୍ତୁ ଗଲାଯ ବଲେଲନ, ଫାଜିଲ ଛୋକରା, ହୁ ଆର ଇଟ? କୀ ଚାଓ ତୁମି?

ରୂପାକେ ଦେବେନ?

ରାସକେଳ, ଫାଜଲାମି କରାର ଜାଯଗା ପାଓ ନା । ଆମି ତୋମାକେ ଏମନ ଶିକ୍ଷା ଦେବ ।

ଆପନି ଏତ ରେଗେ ଗେଛେନ କେନ?

ଶାଟ ଆପ ।

ଆମି ଭଦ୍ରଲୋକକେ ଆରୋ ଖାନିକକ୍ଷଣ ହଇଚଇ କରାର ସୁଯୋଗ ଦିଲାମ । ଆମି ଜାନି ହଇଚଇ ଶୁଣେ ରୂପା ଏସେ ଟେଲିଫୋନ ଧରବେ । ହଲୋଓ ତାଇ, ରୂପାର ଗଲା ଶୋନା ଗେଲ- । ସେ କରଣ ଗଲାଯ ବଲଲ, ତୁମି ଚଲେ ଏସ ।

କଥନ?

ଏଇ ଏଥନ । ଆମି ବାରାନ୍ଦାଯ ଦାଢ଼ିଯେ ଥାକବ ।

ଆଚାହା ଆସଛି ।

ଅନେକବାର ଆସଛି ବଲେଓ ତୁମି ଆସ ନି- ଏଇବାର ଯଦି ନା ଆସ ତାହଲେ ....
ତାହଲେ କୀ?

ରୂପା ଖାନିକକ୍ଷଣ ଚୁପଚାପ ଥେକେ ବଲଲ, ଆମି ବାରାନ୍ଦାଯ ଦାଢ଼ିଯେ ଥାକବ ।

ରୂପାର ବାବା ସନ୍ତବତ ତାର ହାତ ଥେକେ ଟେଲିଫୋନଟା କେଡ଼େ ନିଲେନ । ଖଟ କରେ ରିସିଭାର ନାମିଯେ ରାଖାର ଶବ୍ଦ ହଲୋ । ଆଜ ଓଦେର ବାଡ଼ିତେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଁ ଯାବେ । ରୂପାର ବାବା, ମା, ଭାଇ-

ମୁଖ୍ୟନ ଓହମେଦ । ମୟୁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବଗ

ବୋନ କେଉ ଆମାକେ ସହ କରତେ ପାରେ ନା । ଝପାର ବାବା ତାଁର ଦାରୋଯାନକେ ବଲେ ରେଖେଛେ
କିଛୁତେଇ ଯେନ ଆମାକେ ଏ ବାଡ଼ିତେ ତୁକତେ ନା ଦେୟା ହୟ । ଆଜ କୀ ହବେ କେ ଜାନେ?
ବାଇରେ ଏସେ ଦେଖି ମଜିଦ ରିକଶା ଠିକ କରେଛେ । ରିକଶାଅଳା ରିକଶାର ସିଟେ ବସେ ସୁମାଚେ ।
ମଜିଦ ଶାନ୍ତମୂଳ୍କେ ଡ୍ରାଇଭାରେର ପାଶେ ବସେ ବିଶ୍ରାମ କରେଛେ । ଆମାର ମନ୍ଟା ଏକଟୁ ଖାରାପ ହେୟ
ଗେଲ । ଆଜଓ ଜାମାନକେ ଜିଜ୍ଞେସ କରା ହଲୋ ନା- ତାର
ମୁଖେ ବସନ୍ତର ଦାଗ ହଲୋ କୀ କରେ । କିଛୁ କିଛୁ ପ୍ରକ୍ଷଣ ଆଛେ ଯା କୋନୋଦିନଓ କରା ହୟ ନା ।
ଏଟିଓ ବୋଧହୟ ସେହି ଜାତୀୟ କୋନୋ ପ୍ରକ୍ଷଣ ।

ବିରିଯାନି ଖେଯେ ଅନେକ ରାତେ ଫିରଲାମ ।

ଅସହ୍ୟ ଗରମ ।

ସେହି ଗରମେ ଛୋଟୁ ଏକଟା ଚୌକିତେ ଆମି ଏବଂ ମଜିଦ ଶୁଯେ ଆଛି । ମଜିଦେର ହାତେ ହାତପାଥା
। ସେ ଦ୍ରୁତ ତାର ପାଥା ନାଡ଼ିଛେ । ଗରମ ତାତେ କମଛେ ନା, ବରଂ ବାଡ଼ିଛେ । ମନେ ହଚ୍ଛେ ମୟୁରାକ୍ଷୀ
ନଦୀଟାକେ ବେର କରତେ ହବେ । ନୟତୋ ଏହି ଦୁଃସହ ରାତ ପାର କରା ଯାବେ ନା ।

ମଜିଦେର ହାତପାଥାର ଆନ୍ଦୋଲୋନ ଥେମେ ଗେଛେ । ସେ ଗଭୀର ସୁମେ ଅଚେତନ । ସରେ ଶୁନଶାନ
ନୀରବତା । ଆମି ମୟୁରାକ୍ଷୀ ନଦୀର କଥା ଭାବତେ ଶୁରୁ କରଲାମ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦୃଶ୍ୟ ପାଲେ ଗେଲ ।
ଏହି ନଦୀ ଏକେକ ସମୟ ଏକେକ ଭାବେ ଆସେ । ଆଜ ଏସେହେ ଦୁପୁରେର ନଦୀ ହେୟ । ପ୍ରଥର
ଦୁପୁର । ନଦୀର ଜଳେ ଆକାଶେର ସନ ନୀଳ ଛାଯା । ବିଷ ଧରେ ଆଛେ ଚାରଦିକ । ହଠାତ ନଦୀ
ମିଲିଯେ ଗେଲ । ମଜିଦ ସୁମେର ମଧ୍ୟେଇ ବିଶ୍ରୀ ଶବ୍ଦ କରେ ଫୁଁପିଯେ ଫୁଁପିଯେ କାଁଦିଛେ ।

ଏହି ମଜିଦ ଏହି ।

ମଜିଦ ଚୋଖ ମେଲଲ ।

କୀ ହେୟେଛେ ରେ?

କିଛୁ ନା ।

ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖେଛିସ?

ମୁଖ୍ୟନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ହିନ୍ଦୁ ସମଗ୍ର

ହଁ ।

ଦୁଃସ୍ପଳ?

ନା ।

କୀ ସ୍ପଳ ଦେଖେଛିସ ବଲତ?

ମଜିଦ ଅନେକକଣ ଚୁପ କରେ ଥେକେ କ୍ଷିଣସ୍ଵରେ ବଲଲ, ସ୍ପଳେ ଦେଖିଲାମ ବାବା ଆମାର ଗାୟେ ହାତ
ବୁଲିଯେ ଦିଚ୍ଛେନ ।

ମଜିଦ ଶୁଯେ ପଡ଼ିଲ । ଆମି ଜାନି ନା ମଜିଦେର ବାବା କୀତାବେ ତାର ଗାୟେ ହାତ ବୁଲାତେନ ।
ଆମାର ଇଚ୍ଛା କରଛେ ଠିକ ସେଇ ଭଙ୍ଗିତେ ମଜିଦେର ଗାୟେ ହାତ ବୁଲାତେ ।

ହିନ୍ଦୁ ।

କୀ?

ଆମାର ବାବା ଆମାକେ ଖୁବ ଆଦର କରତ । ସବ ବାବାରାଇ କରେ । ଆମାର ବାବା ଖୁବ ବୈଶି କରତ
। ଏକଦିନ କୀ ହେଁବେଳେ ଜାନିସ-

ବଲ ଶୁଣଛି ।

ନା ଥାକ ।

ଥାକବେ କେନ ଶୁଣି । ଏଇ ଗରମେ ଘୁମ ଆସଛେ ନା । ତୋର ଗନ୍ଧ ଶୁଣିଲେ ଭାଲୋ ଲାଗିବେ ।

ଆମି ତଥନ ଖୁବ ଛୋଟ...

ତାରପର?

ନା ଥାକ ।

ମଜିଦ ଆର ଶବ୍ଦ କରିଲ ନା । ଘରେର ଭେତର ଅସହ୍ୟ ଗରମ । ଆମି ଅନେକ ଚେଷ୍ଟା କରେଓ ନଦୀଟା
ଆନତେ ପାରଛି ନା । ଆଜ ଆର ପାରବ ନା । ଆଜ ବରଂ ବାବାର କଥାଇ ଭାବି । ଆମାର ବାବା
କି ଆମାକେ ଭାଲୋବାସିଲେନ? ନାକି ଆମି ଛିଲାମ ତାଁର ଖେଳାର କୋନୋ ପୁତୁଳ? ଯେ ପୁତୁଳ
ତିନି ନାନାଭାବେ ଭେଣେ ନତୁନ କରେ ତୈରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେଛିଲେନ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ

କତ ରକମ ଉପଦେଶ ତିନି ତାଁର ଖାତା ଭରତି କରେ ରେଖେଛେ । ମୃତ୍ୟୁର ଆଗେର ମୂର୍ଖତେ ହ୍ୟତୋ ଭେବେଛେ- ଏଇସବ ଉପଦେଶ ଆମି ଅକ୍ଷରେ ଅକ୍ଷରେ ମେନେ ଚଲବ । ଆମି କି ସେଇସବ ଉପଦେଶ ମାନି? ନାକି ମାନାର ଭାନ କରି । ତାଁର ଖାତାଯ ଲେଖା:

ଉପଦେଶ ନସ୍ଵର ଏଗାର

ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାର ଅନୁସନ୍ଧାନ

ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବେ । ଇହାତେ ଆତ୍ମାର ଉନ୍ନତି ହିଁବେ । ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାକେ ଜାନା ଏବଂ ଆତ୍ମାକେ ଜାନା ଏକଇ ବ୍ୟାପାର । ସ୍ଵାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦେର ଏକଟି ଉତ୍କଳ ଏଇ ପ୍ରସଙ୍ଗେ ଶ୍ଵରଣ ରାଖିଓ-

ବହୁରୂପେ ସମ୍ମୁଖେ ତୋମାର ,

ଛାଡ଼ି କୋଥା ଖୁଜିଛ ଈଶ୍ଵର?

ମଜିଦ ଆବାର କାଁଦଛେ । ଫୁଁପିଯେ ଫୁଁପିଯେ କାଁଦଛେ । ତବେ କାଁଦଛେ ଘୁମେର ମଧ୍ୟେ । ସେ ଆବାର ଘୁମିଯେ ପଡ଼େଛେ । ସେ କି ପ୍ରତିରାତେଇ କାଁଦେ?

ମୁଖ୍ୟନ ଓହମେଦ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷୀ ୬

ବଡ଼ଫୁପୁ ଅବାକ ହୟେ ବଲଲେନ, ତୁଇ କୋଥେକେ?

ଆମି ବଲଲାମ, ଆସଲାମ ଆର କି । ତୋମାଦେର ଖବର କୀ?

ପନେର ଦିନ ପର ଉଦୟ ହୟେ ବଲଲି-ତୋମାଦେର ଖବର କୀ? ତୋର କତ ଖୋଜ କରଛି । ଗିଯେଛିଲି
କୋଥାୟ?

ମଜିଦେର ଗ୍ରାମେର ବାଡିତେ । ମଜିଦକେ ନିଯେ ଓର ବାବାର କବର ଜିଯାରତ କରେ ଏଲାମ ।

ମଜିଦ ଆବାର କେ?

ତୁମି ଚିନବେ ନା । ଆମାର ଫ୍ରେନ୍ । ଆମାକେ ଏତ ଖୋଜାଖୁଜି କରଛିଲେ କେନ?

ବଡ଼ଫୁପୁ ଦୀର୍ଘନିଶ୍ଚାସ ଫେଲେ ବଲଲେନ, ତୋକେ ଖୁଜିଛି ବାଦଲେର ଜଣ୍ୟ । ଓକେ ତୁଇ ବାଁଚା ।
ଅସୁଖ?

ତୁଇ ନିଜେ ଗିଯେ ଦେଖ । ଓ ତାର ପଡ଼ାର ବହିପତ୍ର ସବ ପୁଡ଼ିଯେ ଫେଲଛେ । ଏକ ସଞ୍ଚାହ ପରେ ପରୀକ୍ଷା
।

ବଲ କୀ !

ବାଦଲେର ଘରେ ଗିଯେ ଦେଖି ସେ ବେଶ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭଙ୍ଗିତେ ପଡ଼ାଣୁ କରଛେ । ପରିବର୍ତ୍ତନେର ମଧ୍ୟେ
ତାର ମାଥାର ଚୁଲ ଆରୋ ବଡ଼ ହୟେଛେ । ଦାଢ଼ିଗୋଁଫ ଆରୋ ବେଡ଼େଛେ । ଗାୟେ ଚକଚକେ ସିଙ୍କେର
ପାଞ୍ଜାବି । ବାଦଲ ହାସିମୁଖେ ଆମାର ଦିକେ ତାକାଳ ।

ଆମି ବଲଲାମ, ଖବର କିରେ?

ବାଦଲ ବଲଲ, ଖବର ତୋ ଭାଲୋଇ ।

ତୁଇ ନାକି ବହି ପୁଡ଼ାଚିସ ।

ସବ ବହି ତୋ ପୁଡ଼ାଚି ନା । ଯେ ଗୁଲୋ ପଡ଼ା ହଚ୍ଛେ ସେଗୁଲୋ ପୁଡ଼ିଯେ ଫେଲଛି ।

ଓ ଆଚାହ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓତ୍ତମେଦ । ମୁହଁରାଙ୍କୀ । ଶିଖ ସମଗ୍ର

ବାଦଳ ହାସତେ ହାସତେ ବଲଲ, ମା-ବାବା ଦୁଇ ଜନେରଇ ଧାରଣା ଆମାର ମାଥା ଖାରାପ ହୟେ ଗେଛେ ।
ତୋର କୀ ଧାରଣା ମାଥା ଠିକଇ ଆଛେ?
ହାଁ ଠିକ ଆଛେ-ତବେ ମାଥାଯ ଉଁକୁନ ହୟେଛେ ।
ବଲିସ କୀ?
ମାଥା ଝାଁକି ଦିଲେ ଟୁପଟାପ କରେ ଉଁକୁନ ପଡ଼େ
ବଲିସ କୀ?
ହାଁ ସତି । ଦେଖବେ?
ଥାକ ଥାକ ଦେଖାତେ ହବେ ନା ।
ହିମୁ ଭାଇ, ତୁମି ଏମେହ ଭାଲୋଇ ହୟେଛେ, ବାବାକେ ବୁଝିଯେ ଯାଓ । ବାବାର ଧାରଣା ଆମାର ସବ
ଶେଷ ।
ଫୁପା କି ବାସାଯ?
ହାଁ ବାସାଯ । କିଛୁକ୍ଷଣ ଆଗେ ଆମାର ଘରେ ଛିଲେନ । ନାନାନ କଥା ବୁଝାଚେନ ।
ଆମି ଫୁପାର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା କରତେ ଗେଲାମ । ତାଁର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଏହି କଦିନେ ମନେ ହୟ ଆରୋ ଭେଦେଛେ ।
ଚୋଥେର ଚାଉନିତେ ଦିଶେହରା ଭାବ । ତିନି ଆମାର ଦିକେ ବିଷଗ୍ନଚୋଥେ ତାକାଗେନ । ଯେ ଦୃଷ୍ଟି ବଲେ
ଦିଚ୍ଛେ ତୁମିଇ ଆମାର ଛେଲେର ଏହି ଅବସ୍ଥାର ଜନ୍ୟେ ଦାୟୀ । ତୋମାର ଜନ୍ୟେ ଆମାର ଏ ଅବସ୍ଥା ।
କେମନ ଆଛେନ ଫୁପା?
ଭାଲୋ ।
ରିନକି କୋଥାଯ? ଶ୍ଵଶୁରବାଡିତେ?
ହାଁ ।
ସନ୍ଧ୍ୟାବେଲାଯ ଘରେ ବସେ ଆଛେନ ଯେ? ପ୍ରାକଟିସେ ଯାବେନ ନା?
ଆର ପ୍ରାକଟିସ । ସବ ମାଥାଯ ଉଠେଛେ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମିଶ୍ର । ଫିଲ୍ମ ସମଗ୍ରୀ

ଆମି ଫୁପାର ଚେଯାରେ ବସଲାମ । ମନେ ହଚ୍ଛେ ଆଜଓ ତିନି ଖାନିକଟା ମଦ୍ୟ ପାନ କରେଛେ ।
ଆମି ସହଜ ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ଫୁପା ଏ ଚାକରିଟା କି ଆଛେ?
କୋନ ଚାକରି?

ଏ ଯେ ଆମାକେ ବଲେଛିଲେନ ବାଦଲକେ ଆଗେର ଅବସ୍ଥାଯ ନିଯେ ଗେଲେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଦେବେନ ।
ତୁମି ଚାକରି କରବେ? ନତୁନ କଥା ଶୁଣଛି ।

ଆମି କରବ ନା, ଆମାର ଏକ ବନ୍ଧୁର ଜନ୍ୟ ।

ଫୁପା ଚୁପ କରେ ରହିଲେନ । ଆମି ବଲଲାମ, ବାଦଲେର ବ୍ୟାପାରଟା ଆମି ଦେଖି-ଆପନି ଓର ଚାକରିଟା
ଦେଖୁନ ।

ବାଦଲେର କିଛୁ ତୁମି କରତେ ପାରବେ ନା । ଓ ଏଥିନ ସମସ୍ତ ଚିକିତ୍ସାର ଅତୀତ ।
ବହିପତ୍ର ପୁଡ଼ିଯେ ଫେଲିଛେ । ଛାଦେ ଆଗ୍ନ ଜ୍ବାଲିଯେଛେ । ସେଇ ଆଗ୍ନରେ ସାମନେ ମାଥା । ଝାଁକାଛେ
ଆର ମାଥା ଥେକେ ଉକୁନ ପଡ଼େଛେ ଆଗ୍ନରେ । ପଟ ପଟ ଶବ୍ଦ ହଚ୍ଛେ । ଛିଃ ଛିଃ କୀ କାନ୍ଦ । ଆମି
ହତ୍ତବସ୍ତ ହରେ ଦେଖିଲାମ । ଏକବାର ଭାବଲାମ ଏକଟା ଚଢ଼ ଲାଗାଇ , ତାରପର ମନେ ହଲୋ-କୀ ଲାଭ
!

ଫୁପା ଦୀର୍ଘନିଶ୍ଚାସ ଫେଲିଲେନ ।

ଆମି ହାସଲାମ ।

ଫୁପା ବଲିଲେନ, ତୁମି ହାସଛ? ତୋମାର କାହେ ପୁରୋ ବ୍ୟାପାରଟା ହାସ୍ୟକର ମନେ ହତେ ପାରେ , ଆମାର
କାହେ ନା ।

ଆମି ବାଦଲେର ବ୍ୟାପାରଟା ଦେଖି, ଆଜଇ ଦେଖି । ଆପନି ଆମାର ବନ୍ଧୁର ଚାକରିର ବ୍ୟାପାରଟା
ଦେଖିବେନ ।

ତୋମାର ବନ୍ଧୁ କି ତୋମାର ମତୋଇ?

ନା । ଓ ଚମକାର ଛେଲେ । ସାତ ଚଢ଼ ରା ନେଇ ଟାଇପ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୟୋକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଆମି ବାଦଲକେ ନିଯେ ବେର ହଳାମ ।

ବାଦଲ ମହାଖୁଣ୍ଡି ।

ରାତ୍ରାଯ ନେମେଇ ବଲଲ, ତୋମାର ପରିକଳ୍ପନା କୀ ହିମୁ ଭାଇ? ସାରାରାତ ରାତ୍ରାଯ ହାଁଟବ? ଦୁଇ ବଚର
ଆଗେର କଥା କି ତୋମାର ମନେ ଆଛେ? ସାରାରାତ ଆମରା ହାଁଟଲାମ । ଜୋଛନା ରାତ । ମନେ ହଚିଲ
ଆମରା ଦ୍ୱାରା ଉପନ୍ୟାସେର କୋନୋ ଚରିତ୍ର । ମନେ ଆଛେ?

ଆଛେ?

ଆଜଓ କି ସେଇ ରକମ କିଛୁ?

ନା । ଆଜ ଯାଚି ସେଲୁନେ ଦାଡ଼ିଗୋଫ କାମାବ ।

ବାଦଲ ହତଭସ୍ତ ହୟେ ଗେଲ । ଯେନ ଏମନ ଅନ୍ଧୁତ କଥା ସେ ଜୀବନେ ଶୁନେଛି ।

କ୍ଷୀଣସ୍ଵରେ ବଲଲ-ଦାଡ଼ିଗୋଫ, ଲସ୍ବା ଚୁଲେ ତୋମାକେ ଯେ କୀ ଅନ୍ଧୁତ ସୁନ୍ଦର ଲାଗେ ତା ତୋ ତୁମି
ଜାନୋ ନା । ତୋମାକେ ଅବିକଳ ରାସପୁଟିନେର ମତୋ ଲାଗେ ।

ରାସପୁଟିନେର ମତୋ ଲାଗଲେଓ ଫେଲେ ଦିତେ ହବେ । ଏକ ଜିନିସ ବେଶିଦିନ ଧରେ ରାଖିତେ ନେଇ ।
ଭୋଲ ପାଲ୍ଟାତେ ହୟ । ଅନେକଟା ସାପେର ଖୋଲସ ଛାଡ଼ାର ମତୋ । କିଛୁଦିନ ଅନ୍ୟ ସାଜେ ଥାକବ,
ତାରପର ଆବାର...

ତାହଲେ କି ଆମିଓ ଫେଲେ ଦେବ?

ଦେଖ ଚିନ୍ତା କରେ ।

ଅବଶ୍ୟ ଉକୁନେର ଜନ୍ୟ କଷ୍ଟ ହଚେ । ଭୟଂକର ଚୁଲକାଯ । ରାତେ ସୁମ ଭାଲୋ ହୟ ନା ।

ତାହଲେ ବରଂ ଫେଲେଇ ଦେ ।

ତୁମି ଫେଲଲେ ତୋ ଫେଲବଇ ।

ବାଦଲ ହାସତେ ଲାଗଲ । ମନେ ହଚେ ଗଭିର କୋନୋ ଆନନ୍ଦେ ତାର ହଦୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୟେ ଆଛେ ।

ଦୁଇଜନେ ଚୁଲ କେଟେ ଦାଡ଼ିଗୋଫ ଫେଲେ ଦିଲାମ ।

ବାଦଲ କରେକବାରଇ ବଲଲ, ଭୀଷଣ ହାଲକା ଲାଗଛେ । ମନେ ହଚେ ବାତାସେ ଉଡ଼େ ଯାବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାନ୍ଧୁର ପ୍ରକଳ୍ପିତ ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ ।

ଆମି ବଲଲାମ , ଆଯନାର ଦିକେ ତାକିଯେ ଦେଖ । ନିଜେକେ ଅନ୍ୟ ମାନୁଷ ବଲେ ମନେ ହଚ୍ଛେ ନା ?
ହଁ ହଚ୍ଛେ ।

ମାଝେ ମାଝେ ନିଜେକେ ଅଚେନା କରାଓ ଦରକାର । ସଥିନ ସେ ସାଜ ଧରବି, ସେଇ ରକମ ବ୍ୟବହାର
କରବି । ଏକେ ବଲେ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ରୂପାନ୍ତର । ବୁଝାତେ ପାରଛିସ ?
ପାରଛି ।

ଫୁପା ଏବଂ ଫୁପୁ ତାଦେର ଛେଳେକେ ଦେଖେ ଦୀର୍ଘକ୍ଷଣ କୋନୋ କଥା ବଲତେ ପାରଲେନ ନା । ସବାର
ଆଗେ ନିଜେକେ ସାମଲେ ନିଲେନ ଫୁପା । ଆମାର ଦିକେ ତାକିଯେ କୋମଲ ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ତୋମାର
ବନ୍ଧୁକେ ନିଯେ କାଳ ଆମାର *P&V *ଏସୋ । ଏଗାରଟା ଥେକେ ବାରୋଟାର ମଧ୍ୟେ । ମନେ
ଥାକବେ ?**

ହଁ ଥାକବେ ।

ହିମୁ ମେନି ଥ୍ୟାଂକ୍ସ ।

ଆମି ହାସଲାମ ।

ଫୁପା ବଲଲେନ, ଆମାର ସରେ ଏସୋ । ଗଲ୍ଲ କରି । ତୋମାର ସଙ୍ଗେ ଗଲ୍ଲଇ କରା ହ୍ୟ ନା ।

ଆମି ବଲଲାମ , ଆପନି ଯାନ ଆମି ଆସଛି । ଏକଟା ଟେଲିଫୋନ କରେ ଆସି ।

ଫୁପା ବଲଲେନ, ତୋମାର ଏଇ ଟେଲିଫୋନ ବ୍ୟଧିରେ ଏକଟା ଚିକିତ୍ସା ହେତ୍ୟା ଦରକାର । କାର ସଙ୍ଗେ
ଏତ କଥା ବଲ ? ସନ୍ତାର ପର ସନ୍ତା କଥା । ଆମାର ତୋ ଦୁଟୋ କଥା ବଲଲେଇ ବିରକ୍ତ ଲାଗେ ।
ଓ ପାଶ ଥେକେ ହାଲୋ ଶୁଣୋଇ ଆମି ବଲଲାମ , କେ ମୀରା ?

ଆପନି ଆମାଦେର ଏତ କଷ୍ଟ ଦିଚ୍ଛେନ କେନ ?

କଷ୍ଟ ଦିଚ୍ଛି ?

ହଁ ଦିଚ୍ଛେନ । ନା ହ୍ୟ ଏକଟା ଭୁଲ କରେଛିଲାମ । ସବ ମାନୁଷଇ ତୋ ଭୁଲ କରେ । ସାମାନ୍ୟ ଭୁଲେର
ଜନ୍ୟେ ଯଦି ଏତ କଷ୍ଟ ଦେନ ।

ଆମି ଟେଲିଫୋନ କରଲେ କଷ୍ଟ ପାଓ ?

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ହାଁ ପାଇ । କାରଣ ଆପନି ହଠାତ୍ ରେଖେ ଦେନ । ଆପନି କି ମାନୁଷଟାଙ୍କ ଏମନ, ନା ଇଚ୍ଛା କରେ ଏସବ କରେନ?

ବେଶିର ଭାଗ ସମୟ ଇଚ୍ଛା କରେଇ କରି ।

ଆପନି ଏକବାର ଆସବେନ ଆମାଦେର ବାସାୟ?

ଏଥିନୋ ବୁଝିତେ ପାରଛି ନା । ହୟତୋ ଆସବ ।

କବିତାର ଖାତାଟା ନିତେ ଆସବେନ ନା?

ଓଟା ଆମି ତୋମାକେ ଉପହାର ଦିଲାମ ମୀରା ।

ତାର ମାନେ ଆପନି ଆସବେନ ନା?

ନା । ମାନୁଷେର ମୁଖୋମୁଖୀ ହତେ ଆମାର ଭାଲୋ ଲାଗେ ନା । ଏତେ ଅତି ଦ୍ରଢ଼ ମାୟା ପଡ଼େ ଯାଯ ।

ଟେଲିଫୋନେ କଥା ବଲିଲେ ମାୟା ଜନ୍ମାନୋର ସଂଭାବନା କମ, ସେଇଜନ୍ୟେଇ ଟେଲିଫୋନ ଆମାର ଏତ ପ୍ରିୟ । ଟେଲିଫୋନେ କଥା ବଲିଲେ ମାୟା ଜନ୍ମାଯ ନା । ମାୟା ଜନ୍ମାନୋର ଅନେକ କଷ୍ଟ । ତା ଛାଡ଼ା

-

ତାଛାଡ଼ା କୀ?

ଥାକ ଆରେକ ଦିନ ବଲବ ।

ଆପନାର ବାନ୍ଧବୀ ରୂପାର ସଙ୍ଗେ କି ଆପନାର ପ୍ରାୟଇ ଦେଖା ହୟ?

ମାରୋ ମାରୋ ହୟ । ସଖନ ସେ ଯେତେ ବଲେ ତଥନ ଯାଇ ନା । ସଖନ ଯେତେ ବଲେ ନା ତଥନ ହଠାତ୍ ଉପାସ୍ଥିତ ହଇ ।

ଉନି କି ଖୁବଇ ସୁନ୍ଦର?

ତୋମାକେ ତୋ ଏକବାର ବଲେଛି- ଓ ଖୁବଇ ସୁନ୍ଦର ।

ଆପନି ଟେଲିଫୋନ ରେଖେ ଦେବାର ଆଗେ ଦୟା କରେ ଶୁଦ୍ଧ ଏକଟି ସତିକଥା ବଲୁନ ।

ଆମି ତୋ ସବହି ସତି ବଲଛି । କୀ ଜାନତେ ଚାଚ୍ଛ ବଲ ତୋ?

ଏଦିନ କି ପୁଲିଶ ଆପନାକେ ମେରେଛିଲ?

ପ୍ରମାଣେ ଆହୁମ୍ଭେଦ । ମୟୂରାଙ୍ଗୀ । ଶିଖୁ ସମଗ୍ର

ନା ।

ଏହିତୋ ମିଥ୍ୟା ବଲଲେନ ।

ଆଜ ସତି ବଲଛି । ଏହିତେ ମିଥ୍ୟା ବଲେଛିଲାମ ।

ଆପନାର କୋନ୍ଟା ସତି କୋନ୍ଟା ମିଥ୍ୟା କେ ଜାନେ?

ମେ ଦୀର୍ଘଶ୍ଵାସ ଫେଲେ ବଲଲ, ଆପନାକେ ଏକଟା ଖବର ଦେଇ । ଟୁଟୁଲ ଭାଇକେ ପାଓୟା ଗେଛେ । କାଉକେ କିଛୁ ନା ବଲେ ଏକମାସେର ଜନ୍ୟେ କୋଲକାତା ଗିଯେଛିଲ । ମଜାର ବ୍ୟାପାର କୀ ଜାନେନ ! ଏଥିନ ଆର ଆମାର ଟୁଟୁଲ ଭାଇକେ ଭାଲୋ ଲାଗଛେ ନା । ଏହିଦିନ ଟେଲିଫୋନ କରେଛିଲ ଆମି କଥାଓ ବଲି ନି । ଆମାର ଏ ରକମ ହଲୋ କେନ ବଲୁନ ତୋ?

ଆମି ଟେଲିଫୋନ ରେଖେ ଫୁପାର ଖୋଁଜେ ଗେଲାମ ।

ତିନି ଛାଦେ । ହିଂକିର ବୋତଳ ଖୋଲା ହେଯେଛେ । ବରଫେର ପାତ୍ର , ଠାନ୍ଡା ପାନି, ପ୍ଲେଟେ ଭିନିଗାର ମେଶାନୋ ଚିନାବାଦାମ । ଆମାକେ ଦେଖେଇ ତିନି ଖୁଶି-ଖୁଶି ଗଲାଯ ବଲଲେନ, ବାଦଲେର ପରିବର୍ତ୍ତନଟା ସେଲିବ୍ରେଟ କରଛି ।

ଫୁପୁ ରାଗ କରବେନ ନା?

ନା , ତାକେ ବଲେଛି । ଆଜ ମେ କୋନୋକିଛୁତେଇ ରାଗ କରବେ ନା । ବମି କରେ ଯଦି ସାରା ସର ଭାସିଯେ ଦେଇ ତବୁ ରାଗ କରବେ ନା । ତୁମି ବସ ହିମୁ । ଆରାମ କରେ ବସ । ସମ୍ପର୍କେ ମିଶ ଖାଚେ ନା । ମିଶ ଖେଲେ ତୋମାକେଓ ଖାନିକଟା ଦିତାମ ।

ଆପନି କ ପେପ ଖେଯେଛେନ?

ଆରେ ନା । ମାତ୍ର ତୋ ଶୁରୁ । ଆମି ନଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାରି । ଆମାର କିଛୁଟି ହ୍ୟ ନା ।

ଏହିଦିନ ବଲେଛିଲେନ ଛଟା ।

ବଲେଛିଲାମ? ବଲେ ଥାକଲେ

ଭୁଲ ବଲେଛି । ନଟା ହଚ୍ଛେ ଆମାର ଲିମିଟ । ନାଇନ । ଏନ ଆଇ ଏନ ଇ । ନାଇନ ।

ଆର ଖାବେନ ନା ଫୁପା ।

ଫୁପା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ମଗ୍ର

ଫୁପା ଥାମେ ନତୁନ କରେ ଢାଳତେ ଢାଳତେ ବଲିଲେନ, ଖେତେ ଖେତେ ତୋମାର କଥାଇ ଭାବଛିଲାମ ।
ତୁମି ମାନୁଷଟା ଖାରାପ ନା । ପଗଲା ଆହଁ ତବେ ଭାଲୋ । ତୋମାର ବାବା ପାଗଲା ଛିଲ ତବେ ଭାଲୋ
ଛିଲ ନା ।

ଭାଲୋ ଛିଲ ନା ବଲଛେନ କେନ?

ଦେଖେଛି ତୋ । ଓ ବାଡ଼ି ଛେଡ଼େ ପାଲାଲ ଆମାର ବିଯେର ଅନେକ ପରେ । ଉନ୍ମାଦ ଛିଲ ।

ଫୁପା ଆପନି କିନ୍ତୁ ବଡ଼ ଦ୍ରୁତ ଖାଚେନ । ଶୁଣେଛି ଦ୍ରୁତ ଖାଓୟା ଖାରାପ ।

ଫୁପା ଗଞ୍ଜୀର ଗଲାଯ ବଲିଲେନ, ନାହିଁ ହଚ୍ଛ ଆମାର ଲିମିଟ । ନାହିଁରେ ଆଗେ ସ୍ଟପ କରେ ଦେବ ।
ହାଁ ଯେ କଥା ବଲଛିଲାମ- ଆମାର ଧାରଣା ତୋମାର ବାବା ଛିଲେନ ଏକଜନ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀର ଉନ୍ମାଦ ।
ଏଟା ହଚ୍ଛ ଆମାର ଧାରଣା । ତୁମି ଆବାର ରାଗ କରଛ ନା ତୋ?
ନା ।

ଛେଲେକେ ମହାପୁରୁଷ ବାନାନୋର ଅନ୍ତ୍ରତ ଖେଯାଲ ଉନ୍ମାଦେର ମାଥାତେଇ ଶୁଦ୍ଧ ଆସେ ବୁଝଲେ? ଆରେ
ବାବା , ମାନୁଷ କୀ ହବେ ନା ହବେ ସବ ଆଗେ ଥେକେ ଠିକ କରା ଥାକେ ।

କେ ଠିକ କରେ ରାଖେନ, ଈଶ୍ଵର?

ପ୍ରକୃତିଓ ବଲତେ ପାର । ଫୋଟି ସିକାର କ୍ରମୋଜମେ ମାନୁଷେର ଭବିଷ୍ୟତ ଲେଖା ଥାକେ । ସେ କେମନ
ହବେ କୀ ସବ କିନ୍ତୁ ପ୍ରିଭିଟାରମିନ୍ତ । ଜୀନ ସବ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରାଇ । ଫୁପା ଆର ନେବେନ ନା ।
ଆରେ ଏଖନି ବନ୍ଧ କରବ କୀ? ନେଶାଟା ମାତ୍ର ଧରେଛେ । ତୁମି ମାନୁଷ ଖାରାପ ନା । I like you .
ତୁମି ପାଗଲ ଠିକଇ ତବେ ଭାଲୋ ପାଗଲ । ତୋମାର ବାବା ଛିଲ ଖାରାପ ଧରନେର ପାଗଲ ।
ବାବା ସମ୍ପର୍କେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଥାକ ।

ଫୁପା ନିଚୁଗଲାଯ ବଲିଲେନ, କାଉକେ ଯଦି ନା ବଲ ତାହଲେ ତୋମାର ବାବାର ସମ୍ପର୍କେ ଆମାର ଏକଟି
ଧାରଣା କଥା ବଲତେ ପାରି । ଆମି ଆର କାଉକେ ବଲି ନି । ଶୁଦ୍ଧ ତୋମାକେଇ ବଲଛି ।
ବାଦ ଦିନ, କିଛୁ ବଲତେ ହବେ ନା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମାଦୀ । ଶ୍ରୀମତୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଜାସ୍ଟ ଆମାର ଏକଟା ଧାରଣା । ଭୁଲଓ ହତେ ପାରେ । ଆମାର ବେଶିରଭାଗ ଧାରଣାଇ ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ ହ୍ୟ । ହା - ହା - ହା । ଆମାର ବୋଧହ୍ୟ ଆର ଖାଓୟା ଉଚିତ ହବେ ନା । ଶୁଦ୍ଧ ଲାସ୍ଟ ଓୟାନ ହ୍ୟେ ଯାକ । ଓୟାନ ଫର ଦି ରୋଡ । ହିନ୍ଦୁ ।
ଜି ।

ତୋମାର ଯଦି ଇଚ୍ଛା କରେ ଖାନିକଟା ଖେଯେ ଦେଖିତେ ପାର । ଉଲ୍ଟୋଦିକେ ଫିରେ ଖେଯେ ଫେଲ । ଆମି କିଛୁଇ ମନେ କରବ ନା । ଆମାର ମଧ୍ୟେ କୋନୋ ପ୍ରିଜୁଡ଼ିସ ନେଇ । ତୁମି ହଚ୍ଛ ବନ୍ଧୁର ମତୋ । ଆମି ଖାବ ନା । ଆପନିଓ ବନ୍ଧ କରଣ ।

ନଟା କି ହ୍ୟେ ଗେଛେ?

ହାଁ ।

ଦଶେ ଶେଷ କରା ଯାକ । ଜୋଡ଼ସଂଖ୍ୟା - ତାରପର ତୋମାର ବାବାର ସମ୍ପର୍କେ କୀ ଯେନ ବଲଛିଲାମ?
କିଛୁ ବଲଛିଲେନ ନା ।

ବଲଛିଲାମ । ମନେ ପଡ଼େଛେ - ଆମାର କୀ ଧାରଣା ଜାନୋ? ଆମାର ଧାରଣା ତୋମାର ବାବା, ତୋମାର
ମାକେ ଖୁନ କରେଛି ।

ଆମି ସହଜ ଗଲାଯ ବଲଲାମ, ଏ ରକମ ଧାରଣା ହବାର କାରଣ କୀ?

ଯଥନ ତୋମାର ବାବାର ସଙ୍ଗେ ଅନେକଦିନ ପର ଦେଖା ହଲୋ ତଥନ ସେ ଅନେକ କଥାଇ ବଲଲ, କିନ୍ତୁ
ଦେଖା ଗେଲ ନିଜେର ଶ୍ରୀ ସମ୍ପର୍କେ କିଛୁ ବଲଛେ ନା । ସେ କୀଭାବେ ମାରା ଗେଛେ ଜିଜ୍ଞେସ
କରେଛିଲାମ । ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁନେ ରେଗେ ଗିଯେ ବଲେଛିଲ- ଅନ୍ୟ ଦଶଟା ମାନୁଷ ଯେଭାବେ ମାରା ଯାଯ ସେଇଭାବେ
ମାରା ଗିଯେଛିଲ ।

ଆମି ଦୀର୍ଘଶ୍ଵାସ ଫେଲେ ବଲଲାମ, ଏଟା ଶୁନେଇ ଆପନି ଧରେ ନିଲେନ ବାବା ମାକେ ଖୁନ କରେଛେନ?
ହାଁ । ଅବଶ୍ୟ ଆମାର ଧାରଣା ଭୁଲଓ ହତେ ପାରେ । ଆମାର ଅଧିକାଂଶ ଅନୁମାନଇ ଭୁଲ ହ୍ୟ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଓହମେଦ । ମୁହଁମିକ୍ଷା । ହିନ୍ଦୁ ସମଗ୍ର

ଆମି ଚୁପ କରେ ରହିଲାମ । ଫୁପାର ଅଧିକାଂଶ ଅନୁମାନ ଭୁଲ ହଲେଓ ଏହି ଅନୁମାନଟି ଭୁଲ ନୟ । ଏଟା ସତି । ଆମି ଏଟା ଜାନି । ଆମି ଛାଡ଼ାଓ ଅନ୍ୟ କେଉ ଏଟା ଅନୁମାନ କରତେ ପାରେ, ଏଟା ଆମାର ଧାରଣାର ବାଇରେ ଛିଲ ।

ଫୁପା ମଦେର ଘୋରେ ଝିମ ମେରେ ବସେ ଆଛେନ । ଆମି ଆକାଶେର ତାରା ଦେଖଛି ।

ହିନ୍ଦୁ ।

ଜି ।

ତୋମାର ବନ୍ଧୁକେ କାଳ ନିଯେ ଏସୋ, ଚାକରି ଦିଯେ ଦେବ ।

ଆଜ୍ଞା ।

ବଡ଼ ସୁମ ପାଚେ । ଏଥାନେଇ ଶୁଯେ ପଡ଼ି କେମନ?

ଶୁଯେ ପଡ଼ୁନ ।

ଫୁପା କୁଣ୍ଡଳୀ ପାକିଯେ ଶୁଯେ ପଡ଼ିଲେନ । ଆମି ଆକାଶେର ତାରାର ଦିକେ ତାକିଯେ ରହିଲାମ । ଅନେକ ଅନେକ ଦିନ ଆଗେର କଥା ବାବା ଆମାକେ ଛାଦେ ଏନେ ଆକାଶେର ତାରା ଦେଖିଯେ ବଲେଛିଲେନ, ସଥନଇ ସମୟ ପାବି ଛାଦେ ଏସେ ଆକାଶେର ତାରାର ଦିକେ ତାକାବି, ଏତେ ମନ ବଡ଼ ହବେ । କୁନ୍ଦ ଶରୀରେ ଆକାଶେର ମତୋ ବିଶାଳ ମନ ଧାରଣ କରତେ ହବେ । ବୁଝଲି? ବୁଝେ ଥାକଲେ ବଲ - ହୁଁ ।

ଆମି ବଲଲାମ, ହୁଁ ।

ବାବା ହଷ୍ଟଗଲାଯ ବଲଲେନ, ତୋର ଉପର ଆମାର ଅନେକ ଆଶା । ଅନେକ ଆଶା ନିଯେ ତୋକେ ବଡ଼ କରଛି । ତୋର ମା ବେଁଚେ ନା - ଥାକାଯ ଖୁବ ସୁବିଧା ହେଁବେ । ଓ ବେଁଚେ ଥାକଲେ ଆଦର ଦିଯେ ତୋକେ ନଷ୍ଟ କରତ । ଆମି ଯେବବ ପରୀକ୍ଷା- ନରୀକ୍ଷା କରଛି ତାର କିଛୁଇ କରତେ ଦିତ ନା । ପଦେ ପଦେ ବାଧା ଦିତ । ଦିତ କି-ନା ବଲ?

ହୁଁ ଦିତ ।

ତୋର ମା ନା- ଥାକାଯ ତାହଙ୍କେ ଏକଦିକ ଦିଯେ ଭାଲୋଇ ହେଁବେ ତାହି ନା?

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ହାଁ ।

ବାବା ହଠାତ୍ ଗଲା ନିଚୁ କରେ ବଲଲେନ, ତୋର ମା ସେ ନେଇ ଏଇ ଜନ୍ୟ ଆମାର ଉପର କୋନ ରାଗ ନେଇ ତୋ?

ତୋମାର ଉପର ରାଗ ହବେ କେନ?

ବାବା ଅପ୍ରକଟିତ ହାସି ହାସଲେନ । ସେଇ ହାସି ଆମାର ବୁକେ ବିଧିଲ । ଚଟ କରେ ମନେ ପଡ଼ିଲ ଅନେକ ଅନେକ କାଳ ଆଗେ ସୁନ୍ଦର ଏକଟା ଟିଆପାଖିକେ ବାବା ଗଲା ଟିପେ ମେରେ ଫେଲେଛିଲେନ । ଆମି kvŚÍ-ଧ୍ୱିନୀ ବଲଲାମ, ମା କୌତାବେ ମାରା ଗିଯେଛିଲେନ ବାବା?

ବାବା ଅନେକକଣ ଚୁପ କରେ ଥେକେ ବଲଲେନ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଜୀବାବ ଆମି ଦେବ ନା । ତୋକେଇ ଖୁଁଜେ ବେର କରତେ ହବେ । ଶୁଦ୍ଧ ହୃଦୟ ବଡ଼ ହଲେଇ ହବେ ନା, ତୋକେ ବୁଦ୍ଧିମାନୀୟ ହତେ ହବେ । ତୋର ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି ହବେ ପ୍ରେରିତ ପୁରୁଷଦେର ମତୋ । ଶୁଦ୍ଧ ଏକଟା ଜିନିସ ମନେ ରାଖିବି ଆମି ଯା କରେଛି ତୋର ଜନ୍ୟେଇ କରେଛି । ଆଜ୍ଞା ଆଯ ଏଥନ ତୋକେ ଆକାଶେର ତାରାଦେର ନାମ ଶେଖାଇ । ଏକବାର କାଳ ପୁରୁଷଦେର ନାମ ବଲେଛିଲାମ ନା । ବଲ ଦେଖି କୋନ୍ଟା କାଳ ପୁରୁଷ? ଏତ ଦେଇ କରଲେ ତୋ ହବେ ନା । ତାଡ଼ାତାଡ଼ି ବଲ । ଖୁବ ତାଡ଼ାତାଡ଼ି । କୁଇକ ।

ଆମି ଛାଦ ଥେକେ ନିଚେ ନାମଲାମ ।

ଏକଧରନେର ଗାଢ଼ ବିଷାଦ ବୋଧ କରଛି । ଏହି ଧରନେର ବିଷାଦ ହଠାତ୍ ହଠାତ୍ ଆମାକେ ଆକ୍ରମନ କରେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ସମୟଇ ତା ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ ହୟ । ମହାପୁରୁଷଦେର କି ଏମନ ହୟ?

ତାରାଓ କି ମାଝେ ମାଝେ ବିଷାଦଗ୍ରହଣ ହନ? ହୟତୋ ହନ, ହୟତୋ ହନ ନା । କୋନୋ ଏକ ଜନ ମହାପୁରୁଷର ସଙ୍ଗେ ଦେଖା ହଲେ ଜିଜ୍ଞେସ କରତାମ । ଆମାଦେର କଥାବାର୍ତ୍ତ ତଥନ କେମନ ହତ? ମନେ ମନେ ଆମି କଥୋପକଥନେର ମହଡ଼ା ଦିଲାମ । ଦୃଶ୍ୟଟା ଏ ରକମ- ବିଶାଲ ବଟ୍ଟକ୍ଷେର ନିଚେ ମହାପୁରୁଷ ଦାଁଡ଼ିଯେ ଆଛେ । ତିନି ଶୀର୍ଣ୍ଣକାଯ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କେ ବଟ୍ଟକ୍ଷେର ଚେଯେଓ ବିଶାଲ ଦେଖାଚେ । ତାଙ୍କର ଗାୟେ ଶାଦା ଚାଦର । ସେଇ ଚାଦରେ ତାଙ୍କ ମାଥା ଢାକା । ଛାଯାମୟ ବୃକ୍ଷତଳ । ତାଙ୍କ ମୁଖ ଦେଖା

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମାଦୀ । ମହାପୁରୁଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଯାଚେ ନା, କିନ୍ତୁ କୋନୋ ଏକ ଅଡ୍ରୁଦ କାରଣେ ତାଁ ଜୁଲାଜୁଲେ ଚୋଥେର କାଳୋ ମଣି ଦୃଶ୍ୟମାନ । ମହାପୁରୁଷେର KE-ାଇ ଶିଶୁର KE-ାହୀ ମତୋ, କିନ୍ତୁ ଖୁବ ମନ ଦିଯେ ଶୁଣିଲେ ସେଇ KE-ାହୀ ଏକ ଜନ ମୃତ୍ୟୁପଥସାଗ୍ରୀ ବୃଦ୍ଧେର ଶ୍ଲୋଷଜଡ଼ିତ ଉଚ୍ଚାରଣେର ମିଳ ଖୁଁଜେ ପାଓଯା ଯାଯ । ଆମାଦେର ମଧ୍ୟେ କଥାବାର୍ତ୍ତ ଶୁରୁ ହଲୋ । ଏହି କଥୋପକଥନେର ସମୟ ତିନି ଏକବାରଓ ଆମାର ଦିକେ ତାକାଲେନ ନା । ଅର୍ଥଚ ମନେ ହଲୋ ତାକିଯେ ଆଛେନ ।

ମହାପୁରୁଷ : ବ୍ୟସ ତୁମି କୀ ଜାନତେ ଚାଓ?

ଆମି : ଅନେକ କିଛୁ ଜାନତେ ଚାଇ । ଆପନି କି ସବ ପ୍ରଶ୍ନେର ଉତ୍ତର ଜାନେନ?

ମହାପୁରୁଷ : ଆମି କୋନୋ ପ୍ରଶ୍ନେର ଉତ୍ତର ଜାନି ନା, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଶୁନତେ ଭାଲୋବାସି । ତୁମି ପ୍ରଶ୍ନ କର ।

ଆମି : ବିଷାଦ କି?

ମହାପୁରୁଷ : ବିଷାଦ କୀ ତାଇ ଆମି ଜାନି ନା । କାଜେଇ ବିଷାଦଗ୍ରହ ହଇ କି ହଇ ନା ତା କୀ କରେ ବଲି । ତୁମି ଆରୋ ପ୍ରଶ୍ନ କର ।

ତୋମାର ପ୍ରଶ୍ନ ବଡ଼ି ଆନନ୍ଦ ବୋଧ ହଚେ ।

ଆମି : ଆନନ୍ଦ କୀ?

ମହାପୁରୁଷ : ବ୍ୟସ ଆନନ୍ଦ କି ତା ଆମି ଜାନି ନା ।

ଆମି : ଆପନି ଜାନେନ ଏମନ କିଛୁ କୀ ଆଛେ?

ମହାପୁରୁଷ : ନା । ଆମି କିଛୁଇ ଜାନି ନା । ବ୍ୟସ ତୁମି ପ୍ରଶ୍ନ କର ।

ଆମି : ଆମାର ପ୍ରଶ୍ନ କରାର କିଛୁଇ ନେଇ । ଆପନି ବିଦେଯ ହୋନ ।

ମହାପୁରୁଷ : ଚଲେ ସେତେ ବଲଛ?

ଆମି : ଅବଶ୍ୟଇ - ବ୍ୟାଟା ତୁଇ ଭାଗ ।

ମହାପୁରୁଷ : ତୁମି କୀ ଆମାକେ ଅପମାନ କରାର ଚେଷ୍ଟା କରଛ?

ଆମି : ହଁ ।

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ଫୁଲାଙ୍କୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ମହାପୁରୁଷ : ତାତେ ଲାଭ ହବେ ନା ବେସ । ତୁମি ବୋଧହୟ ଜାନୋ ନା ଆମାଦେର ମାନ ଅପମାନ ବୋଧ ନେଇ ।

କଥୋପକଥନ ଆରୋ ଚାଲାନୋର ଇଚ୍ଛା ଛିଲ । ଚାଲାନୋ ଗେଲ ନା । ଫୁପୁ ଏସେ ବଲଲେନ, ଏହି ତୁଇ
ବାରାନ୍ଦାୟ ଦାଁଡ଼ିୟେ ବିଡ଼ିବିଡ଼ କରଛିସ କେନ?

ଆମି ବଲଲାମ, କଥା ବଲଛି ।

କାର ସଙ୍ଗେ ବଲଛିସ?

ମହାପୁରୁଷଦେର ସଙ୍ଗେ ।

ଫୁପୁ ଅସନ୍ତବ ବିରକ୍ତ ହୟେ ବଲଲେନ, ତୁଇ ସବସମୟ ଏମନ ରହସ୍ୟ କରିସ କେନ? ତୁଇ ଆମାକେ
ପେଯେଛିସ କୀ? ଆମାକେଓ କି ବାଦଲେର ମତୋ ପାଗଳ ଭାବିସ? ତୁଇ କି ଭାବିସ ବାଦଲେର ମତୋ
ଆମିଓ ତୋର ପ୍ରତିଟି କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରବ ।

ଆମି ମଧୁର ଭଞ୍ଜିତେ ହାସାର ଚେଷ୍ଟା କରଲାମ । ଫୁପୁ ଆମାର ସେଇ ହାସି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପେକ୍ଷା କରେ
ବଲଲେନ, ତୁଇ ଏକଟା ବିଯେ କର । ବିଯେ କରଲେ ସବ ରୋଗ ସେରେ ଯାବେ ।

ବିଯେ କରାଟା ଠିକ ହବେ ନା ଫୁପୁ ।

ଠିକ ହବେ ନା କେନ?

ଯେମବ ରୋଗେର କଥା ତୁମି ବଲଛ ସେଇସବ ରୋଗ କଥନୋ ସାରାତେ ନେଇ । ଯେ କାରଣେ
ମହାପୁରୁଷେରା ବିଯେ କରେନ ନା । ଆଜୀବନ ଚିରକୁମାର ଥାକେନ । ବିଯେ କରାର ପର ଯାରା
ମହାପୁରୁଷ ହନ ତାଁରା ଶ୍ରୀ- ସଂସାର ଛେଡ଼େ ଚଲେ ଯାନ । ଯେମନ ବୁଦ୍ଧଦେବ ।

ଫୁପୁ ହତଚକିତ ଗଲାୟ ବଲଲେନ, ତୁଇ ଆମାକେ ଆପନି ନା ବଲେ ତୁମି ତୁମି କରେ ବଲଛିସ କେନ?
ଆମି ତୋ ସବସମୟ ତାଇ ବଲି ।

କେ କି ! ଆମାର ତୋ ଧାରଣା ଛିଲ ଆପନି କରେ ବଲିସ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରକାଶକୀୟ ସମ୍ପଦ

ଜି ନା ଫୁପୁ ଆପନି ଭୁଲ କରଛେ । ଆମାର ଖୁବ ପ୍ରିୟଜନଦେର ଆମି ତୁମି କରେ ବଲି । ଆପନି ସଦିଓ ଖୁବ କଠିନ ପ୍ରକୃତିର ମହିଳା ତୁବ ଆପନି ଆମାର ପ୍ରିୟଜନ । ସେଇ କାରଣେ ଆପନାକେ ଆମି ତୁମି କରେ ବଲି ।

ଏହି ତୋ ଏଥିନ ଆପନି କରେ ବଲଛି ।

କହି ନା ତୋ । ତୁମି କରେଇ ତୋ ବଲଛି ।

ଫୁପୁ ଖୁବଇ ବିଭାନ୍ତ ହେଁ ଗେଲେନ । ମାନୁଷକେ ବିଭାନ୍ତ କରତେ ଆମାର ଖୁବ ଭାଲୋ ଲାଗେ । ସମ୍ଭବତ ଆମି ମହାପୁରୁଷେର ପର୍ଯ୍ୟାୟେ ପୌଁଛେ ଯାଚି । ମାନୁଷକେ ବିଭାନ୍ତ କରତେ ପାରଛି ।

ରୂପାର ସଙ୍ଗେ ଆମାର ପରିଚିଯେର ସୂତ୍ରଓ ହଚ୍ଛେ ବିଭାନ୍ତି । ତାକେ ପୁରୋପୁରି ବିଭାନ୍ତ କରତେ ପେରେଛିଲାମ । ତାର ସଙ୍ଗେ ପ୍ରଥମ ପରିଚଯ ହଲୋ ଶିତକାଳେ-

ମୁଦ୍ରଣ ଓତ୍ତମାଦ । ମୃଦୁଳାଙ୍କ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ମୃଦୁଳାଙ୍କ୍ଷୀ ୭

ପୌଷମାସ କିଂବା ମାଘମାସ ।

କିଂବା ଅନ୍ୟକୋନୋ ମାସଓ ହତେ ପାରେ । ତବେ ଶୀତକାଳ ଏହିଟୁକୁ ମନେ ଆଛେ, କାରଣ ଆମାର ଗାୟେ ଛିଲ ଗେରୁଯା ରଙ୍ଗେର ଚାଦର । ରୂପାର ଗାୟେ ହାଲକା ଲାଲ କାର୍ଡିଗାନ । ପ୍ରଥମେ ଅବଶ୍ୟ କାର୍ଡିଗାନେର ଦିକେ ଆମାର ଚୋଖ ପଡ଼ିଲ ନା । ଆମାର ଚୋଖ ପଡ଼ିଲ ତାର ମାଥାଯ ଜଡ଼ାନୋ ସ୍କାର୍ଫେର ଦିକେ । ସ୍କାର୍ଫେର ରଙ୍ଗ ଗାଡ଼ ସୋନାଲି । କାପଡ଼େ ସୋନାଲି ଏବଂ ରୂପାଲି ଏହି ଦୁଟି ରଙ୍ଗ ସଚରାଚର ଚୋଖ ପଡ଼େ ନା । ହ୍ୟତୋ ଏହି ଦୁଟି ରଙ୍ଗ କାଗଜେ ଖୁବ ଭାଲୋ ଧରେ, କାପଡ଼େ ଧରେ ନା । ସୋନାଲି ରଙ୍ଗେର ସ୍କାର୍ଫ ମାଥାଯ ଜଡ଼ାନୋ ବଲେ ଦୂର ଥେକେ ତାର ଚୁଲଗୁଲୋ ମନେ ହଚିଲ ସୋନାଲି । ଦେଖିଲାମ ମେ ଆମାର ଦିକେ ଏଗିଯେ ଆସଛେ । ଆମି ବସେ ଆଛି ଇଉନିଭାସିଟି ଲାଇସ୍ରେରିର ବାରାନ୍ଦାୟ । ବସେଛି ଛାଯାର ଦିକେ । ଶୀତକାଳେ ସବାଇ ରୋଦେ ବସତେ ଭାଲୋବାସେ । ଆମିଓ ବାସି, ତବୁ ଛାଯାମୟ କୋଣ ବେଛେ ନିଯୋଛି କାରଣ ଐ ଦିକଟାଯ ଭିଡ଼ କମ ।

ଆମି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି ରୂପା ଆସଛେ । ଆମି ତାକେ ଚିନି, ତାର ନାମ ଜାନି, ମେ ଯେ ଧବଧବେ ଶାଦା ଗାଡ଼ିଟାତେ କରେ ଆସେ ତାର ନସ୍ବରଓ ଜାନି, ଢାକା ଭ-୮୭୮୨ । ଶୁଦ୍ଧ ଆମି ଏକା ନାହିଁ ଆମାଦେର କ୍ଲାସେର ସବ ଛେଲେଇ ଜାନେ । ସବାଇ କୋନୋ-ନା-କୋନୋ ଛଲେ ରୂପାର ସଙ୍ଗେ କଥା ବଲେଛେ, ଅନେକେଇ ତାର ବାସାୟ ଗେଛେ । ଅତି ଉତ୍ସାହୀ କେଟ କେଟ ତାର ଜନ୍ୟେ ନୋଟ ଏବଂ ବହିପତ୍ର ଜୋଗାଡ଼ କରେଛେ । ରୂପାର ଜନ୍ମଦିନେ ସବ ଛେଲାରା ମିଳେ ଏକଟା ଜଳରଙ୍ଗ ଛବି ଉପହାର ଦିଲ । ଛବିଟାର ନାମ ବର୍ଷା । ଛବିର ବିଷୟବସ୍ତୁ ହଚ୍ଛେ ଏକଟି ମେଯେ କଦମଗାଛେର ଏକଟୁ ନିଚୁ ଡାଲେ ହାତ ଦିଯେ ମେଘମେଦୁର ଆକାଶେର ଦିକେ ତାକିଯେ ଆଛେ ।

ଚମକାର ଛବି ।

ଛବିଟା ପାଓଯା ଗିଯେଛିଲ ବିନା ପଯସାୟ, ତବେ ବାଁଧାତେ ଖରଚ ହଲୋ ପାଁଚ ଟାକା । ସେଇ ଟାକା ଆମରା ସବାଇ ଚାଁଦା ତୁଲେ ଦିଲାମ ।

ପ୍ରମାଣନ୍ତ ଆଖ୍ଯମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ରୂପା ହଚ୍ଛେ ସେଇ ଧରନେର ମେଯେ ଯାର ଜନ୍ୟେ ଚାଁଦା ତୁଲେ କିଛୁ ଏକଟା କରତେ କାରୋର ଆପନି ଥାକେ ନା । ଛେଲେରା ଗଭୀର ଆଗ୍ରହ ଏବଂ ଆନନ୍ଦ ନିଯେ ଏଦେର ସଙ୍ଗେ ମେଣେ ଏବଂ ଜାନେ ଏହି ଜାତୀୟ ମେଯେଦେର ସଙ୍ଗେ ତାରା କଥନୋଇ ଖୁବ ଘନିଷ୍ଠ ହତେ ପାରବେ ନା । ଏରା ସଥାସମୟେ ବାବା-ମାର ପଛନ୍ଦ-କରା ଏକଟି ଛେଲେକେ ବିଯେ କରବେ, ଯେ ଛେଲେ ସାଧାରଣତ ଥାକେ ବିଦେଶେ । ରୂପା ଆମାର ସାମନେ ଏସେ ଦାଁଡାଳ । ମାଥାର କ୍ଷାର୍ଫ ଖୁଲେ ଫେଲେ ବଲଲ, କେମନ ଆଛ? ରୂପାକେ ଯେମନ ସବାଇ ତୁମି କରେ ବଲେ, ରୂପାଓ ତେମନି ସବାଇକେ ତୁମି କରେ ବଲେ । ତାର ସଙ୍ଗେ ଦୀଘ ଦୁ ବଛରେ ଆମାର କୋନୋ କଥା ହ୍ୟ ନି । ଆଜ ହଚ୍ଛେ ।

ଆମି ତାର ଦିକେ ତାକିଯେ ହାସଲାମ । ଆନ୍ତରିକ ସୁରେ ବଲଲାମ, ଭାଲୋ ଆଛି । ଆପନି ଭାଲୋ ଆଛେନ?

ରୂପା ବିଭାନ୍ତ ହରେ ଗେଲ ।

ଆମି ଆପନି କରେ ବଲବ ତୋ ସେ ଆଶା କରେ ନି । ତାକେ ଅପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ ଲଜ୍ଜିତ ମନେ ହଲୋ । ସେ ଏଥିନ କୀ କରେ ତାଇ ଆମାରେ ଦେଖାର ଇଚ୍ଛା । ତୁମି କରେଇ ଚାଲିଯେ ଯାଯ , ନା ଆପନି ବ୍ୟବହାର କରେ । ବାଂଳା ଭାଷାଟା ବଡ଼ଇ ଗୋଲମେଲେ । ମାଝେ ମାଝେଇ ତରଣ-ତରଣୀଦେର ବିଭାନ୍ତ କରେ । ରୂପା ନିଜେକେ ସାମଲେ ନିଲ । ସହଜ ଗଲାଯ ବଲଲ, ଆପନି ଆପନି କରଛେନ କେନ? ଆମାକେ ଅସ୍ଵାସିତେ ଫେଲବାର ଜନ୍ୟେ? ଆମି ଏତ ସହଜେ ଅସ୍ଵାସିତେ ପଡ଼ି ନା ।

ଆମି ବଲଲାମ, ବସ ରୂପା ।

ରୂପା ବସତେ ବସତେ ବଲଲ, ଅନେକଦିନ ଥେକେଇ ଆପନାର ସଙ୍ଗେ ଆମାର କଥା ବଲାର ଇଚ୍ଛା । କଥା ବଲ ।

କେନ କଥା ବଲାର ଇଚ୍ଛା ତା ତୋ ଜିଜ୍ଞେସ କରଲେ ନା ।

ଜିଜ୍ଞେସ କରଲାମ ନା କାରଣ କେନ କଥା ବଲାର ଇଚ୍ଛା ତା ଆମି ଜାନି । ତୁମି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରେଛ ଯେ ଆମି ତୋମାର ପ୍ରତି ତେମନ କୋନୋ ଆଗ୍ରହ ବୋଧ କରି ନି । ଗାୟେ ପଡ଼େ କଥା ବଲତେ ଯାଇ ନି, ଟେଲିଫୋନ କରି ନା , ହଠାତ୍ ବାସାୟ ଉପାସିତ ହଇ ନା । ବ୍ୟାପାରଟା ତୋମାର ଅହଂକାରେ ଲେଗେଛେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାମୁଦ୍ରା । ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାମୁଦ୍ରା । ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାମୁଦ୍ରା

ସୁନ୍ଦରୀ ମେଯେରା ଖୁବ ଅହଂକାରୀ ହୟ । ତାରା ସବସମୟ ତାଦେର ଚାରପାଶେ ଏକଦଳ ମୁଞ୍ଚ ପୁରୁଷ ଦେଖିତେ ଚାଯ ।

ରୂପା ମାଥାର ଚୁଲ ଝାଁକିଯେ ବଲଲ, ତୋମାର କଥା ମୋଟେଓ ଠିକ ନା । ଆମି ସେଇନ୍ୟେ ତୋମାର କାଛେ ଆସି ନି । ଆମି ଶୁଣେଛି ତୁମି ଭବିଷ୍ୟତେର କଥା ବଲିତେ ପା, ହାତ ଦେଖିତେ ପାର । ଅଲୌକିକ କିଛୁ କ୍ଷମତା ତୋମାର ଆଛେ । ଆମି ସେଇ ସମ୍ପର୍କେ ଜାନିବାକୁ ଚାହିଁ । ଆମାର ସଙ୍ଗେ ମିଥ୍ୟାକଥା ବଲାର ଦରକାର ନେଇ । ସତିଯି କରେ ବଲ ତୋମାର କି ଏ ଜାତୀୟ କୋଣୋ କ୍ଷମତା ଆଛେ?

ଆଛେ ।

କୀ ଧରନେର କ୍ଷମତା?

ଆମାର କାଛେ ଏକଟା ନଦୀ ଆଛେ । ସେ କୋଣୋ ସମୟ ସେଇ ନଦୀଟାକେ ବେର କରିବାକୁ ପାରି ।
ରୂପା ବିରକ୍ତିତେ ଭୂରୁ କୁଁଚକେ ବଲଲ, ଏହିସବ ଆଜେବାଜେ କଥା ବଲେ ଲାଭ ନେଇ । ତୁମି ଆମାକେ କନଫିଡ଼ କରିବାକୁ ପାରିବେ ନା । ଆମାର ସମ୍ପର୍କେ କି ତୁମି କିଛୁ ବଲିବାକୁ ପାରି?
ଅବଶ୍ୟାଇ ପାରି । ତୁମି ଏକଟା ଲାଲ ଗାଡ଼ିତେ କରେ ଆସ । ଗାଡ଼ିର ନାମାବାର ଢାକା ଡ-୮୭୮୨ ।
ରୂପାର ଠୋଁଟେର କୋଣେ ହାସିର ଆଭାସ ଦେଖିଲାମ । ସନ୍ତ୍ଵନ୍ତ ଆରୋ କିଛୁ ବଲିବାକୁ ପାରି । ବଲବ?
ବଲ ।

ଖୁବ ଛୋଟବେଳାଯାଇ ତୁମି ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକର ତାରେ ହାତ ଦିଯେ ଦୁଇ ହାତ ପୁଡ଼ିଯେ ଫେଲେଛିଲେ ।
ରୂପା ଚୋଖ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କରେ ବଲଲ, କୀ କରେ ବଲଲେ?

ଅଲୌକିକ କ୍ଷମତାଯ ।

ଅଲୌକିକ କ୍ଷମତା ନା-ଛାଇ । ଆମାର ଏହି ଗଲ୍ଲ ସବାଇ ଜାନେ । ଆମି ଅନେକେର ସଙ୍ଗେଇ ହାତ ପୁଡ଼େ ଯାଓଯାଇ ଗଲ୍ଲ କରେଛି । ଆମାର ମନେ ହ୍ୟ ଆମାଦେର କ୍ଲାସେର ସବ ଛେଲେଇ ଜାନେ । ତୁମି ତାଦେର ଏକ ଜନ କାରୋ କାହିଁ ଥେବେ ଶୁଣେଛ-ଠିକ ନା?
ହାଁ ଠିକ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରକାଶକ୍ଷଣୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ

ତାହଲେ ତୋମାର କୋନୋ କ୍ଷମତା-ଟମତା ନେଇ?

ନା । ତବେ ଏକଟା ନଦୀ ଆଛେ । ନଦୀଟାର ନାମ ମୟୁରାକ୍ଷୀ ।

ଆବାର ଫାଜଳାମି କରଛ?

ଫାଜଳାମି କରଛ ନା । ନଦୀଟା ସତି ଆଛେ ଏବଂ ଆମାର କୋନୋ କ୍ଷମତା ଯେ ନେଇ ତାଓ ଠିକ ନା । କିଛୁ କ୍ଷମତା ଆଛେ ।

କେମନ?

ଯେମନ ଧର, ଆଜ ତୋମାକେ ନିତେ ଗାଡ଼ି ଆସବେ ନା । ତୋମାକେ ରିକଶା ନିଯେ ଫିରତେ ହବେ । ଏଟା ଠିକ ହେଁବେ । କାକତାଲୀୟଭାବେ ବଲେ ଫେଲେଛ । ଆମାଦେର ଗାଡ଼ି ଗ୍ୟାରେଜେ । ସାଇଲେନ୍ଡାର ପାଇପ ନଷ୍ଟ ହେଁ ଗେଛେ । ସାରାତେ ଦିଯେଛେ ।

ଏହାଡ଼ାଓ ଆମି ବଲତେ ପାରି ତୋମାର ହ୍ୟାନ୍ତବ୍ୟାଗେ କତଟାକା ଆଛେ ।

କତ ଆଛେ?

ଏକଶ ଟାକାର ନୋଟ ଆଛେ ଦୁଇଟା, ଏକଟା କୁଡ଼ି ଟାକାର ନୋଟ । ଏକ ଟାକାର ନୋଟ ଆଛେ ସାତଟା । କିଛୁ ଖୁଚରା ପଯ୍ସା ,କତ ବଲତେ ପାରଛି ନା ।

ରୂପା ହାସିମୁଖେ ତାକିଯେ ରହିଲ ।

ଆମି ବଲଲାମ, ବାକ୍ଷ ଖୁଲେ ତୁମି ଗୁନେ ଦେଖ ଠିକ ବଲଲାମ କି ନା ।

ଆମି ଗୁନତେ ଚାଇ ନା ।

ଗୁନତେ ଚାଓ ନା କେନ?

ଗୁନଲେ ଦେଖା ଯାବେ ତୁମି ଠିକ ବଲ ନି । ତଥନ ଆମାର ମନଟା ଖାରାପ ହେଁ ଯାବେ । ତୋମାର କିଛୁ ଅଲୌକିକ କ୍ଷମତା ଆଛେ ଏଟା ବିଶ୍ୱାସ କରତେ ଆମାର ଭାଲୋ ଲାଗଛେ । ଚାରଦିକ ଏତସବ ସାଧାରଣ ମାନୁଷ-ଏର ମଧ୍ୟେ କେଉ ଏକ ଜନ ଥାକୁକ ଯେ ସାଧାରଣ ନୟ, ଅସାଧାରଣ ।

ତୁମି ଗୁନେ ଦେଖ ନା ।

ରୂପା ଗୁନଲ ଏବଂ ଅବାକ ହେଁ ବଲଲ, କୀ କରେ ହଲୋ? କୀ କରେ ତୁମି ବଲତେ ପାରଲେ?

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମିଲାନ୍ଦୁ । ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷେତ୍ର । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବଗ

ଆମି ବଲଲା, ଆମି ଜାନି ନା ରୂପା । ମାରେ ମାରେ କାକତାଲୀୟଭାବେ ଆମାର କିଛୁ କିଛୁ କଥା ମିଳେ ଯାଏ । ଆଚହା ଆମି ଯାଇ ।

ଆମି ଉଠେ ଦାଁଡାମ । ରୂପା ପୁରୋପୁରି ବିଭାନ୍ତ ହେଁ ଗେଲ ।

ପରେର ତିନମାସ ଆମି ଇଉନିଭାର୍ଟି ଗେଲାମ ନା । ଆମି ଜାନି ନା ରୂପା ଆମାକେ ଖୁବିବେ । ଯା ପାଓଯା ଯାଏ ନା ତାର ପ୍ରତି ଆମାଦେର ଆଗହେର ସୀମା ଥାକେ ନା । ମେଘ ଆମରା କଥନୋ ସର୍ପଶ କରତେ ପାରି ନା ବଲେଇ ମେଘର ପ୍ରତି ମମତାର ଆମାଦେର ସୀମା ନେଇ ।

ତିନ ମାସ ପର ହଠାତ୍ ଏକରାତି ରୂପାଦେର ବାସାୟ ଟେଲିଫୋନ କରେ ବଲଲାମ, ରୂପା ତୁମି କେମନ ଆଛ?

ଭାଲୋ ।

ଚିନତେ ପାରଛ?

ଚିନତେ ପାରବ ନା କେନ? ତୁମି କୋଥାଯ ଡୁବ ମେରେଛିଲେ?

ମାମାର ବାଡ଼ି ଗିଯେଛିଲାମ ।

ମାମାର ବାଡ଼ି? କ୍ଲାସ ଫାଁକି ଦିଯେ ମାମାର ବାଡ଼ି?

ହାଁ ମାମାର ବାଡ଼ି । ହଠାତ୍ ଓଦେର ଖୁବ ଦେଖିତେ ଇଚ୍ଛେ କରଲ ।

ତାରା କି ଖୁବ ଚମକାର ମାନୁଷ?

ନା । ତାରା ପିଶାଚ ଶ୍ରେଣୀର ।

କୀ ସବ କଥା ଯେ ତୁମି ବଲ ।

ସତି ବଲଛି । ଆମାର ତିନ ମାମା । ତିନ ଜନଇ ପିଶାଚ । ତବେ ଏକ ଜନ ମାରା ଗେଛେନ । ଏଥନ ଦୁଇ ଜନ ଆଛେନ । ତାରା ପିଶାଚ ହଲେଓ ଆମାକେ ଖୁବ ମେହ କରେନ ।

ତୋମାର ବାବା-ମାର କଥା ବଲ ।

ମାର କଥା ବଲତେ ପାରବ ନା । ତେମନ କିଛୁ ଜାନି ନା ।

ତୋମାର ବାବାର କଥା ବଲ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରକାଶକ୍ଷଣୀ । ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବାବା ଛିଲେନ ଏକ ଜନ ଚମରକାର ମାନୁଷ । ତବେ ବାବା ଏକବାର ଏକଟା ଟିଆପାଥିକେ ଗଲା ଟିପେ
ମେରେ ଫେଲେଛିଲେନ ।

ତୁମି ଏମନ ସବ ଅଡ୍ରୁତ କଥା ବଲ କେନ?

କୀ କରବ ବଲ, ଆମାର ଚାରପାଶେ ଅଡ୍ରୁତ ସବ ସ୍ଟଟନା ଘଟେ ।

ରୂପା ଖାନିକକ୍ଷଣ ଚୁପ କରେ ଥେକେ ବଲଲ, ତୁମି କି ଜାନୋ ଆମି ତୋମାର କଥା ଖୁବ ଭାବି ।
ଆମି ଜାନି ।

ସତିଯ ଜାନୋ?

ହଁ ଜାନି ।

କୀ କରେ ଜାନୋ?

ଭାଲୋ ବାସା ଟେର ପାଓୟା ଯାଯ ।

ଅନେକକ୍ଷଣ ଚୁପ କରେ ଥେକେ ରୂପା ବଲଲ, କେନ ଜାନି ତୋମାର କଥା ସବସମୟ ମନେ ହ୍ୟ । ଏର
ନାମ କି ଭାଲୋବାସା?

ଆମାର ଜାନା ନେଇ ରୂପା ।

ତୁମି କି ଆସବେ ଆମାଦେର ବାସାୟ?

ଆସବ ।

କଥନ ଆସବେ ।

ଏକ୍ଷୁଣି ଆସଛି ।

ଏତ ରାତେ ଏଲେ ବାବା ହଇଚଇ ଶୁରୁ କରବେନ । ତୁମି କି ସକାଳେ ଆସତେ ପାର ନା?

ନା ରୂପା, ଆମାକେ ଏକ୍ଷୁଣି ଆସତେ ହବେ ।

ଆଚାହା ବେଶ ଆସ ।

ତୋମାର କୀ କୋନ ନୀଳ ରଙ୍ଗେର ଶାଡ଼ି ଆଛେ ।

କେନ ବଲ ତୋ ।

ମୁଖ୍ୟନ ଓହମେଦ । ମୁହଁରାକ୍ଷୀ । ଶ୍ରୀ ସମଗ୍ର

ଯଦି ଥାକେ ତାହଲେ ନୀଳ ରଙ୍ଗେ ଶାଡ଼ି ପରେ ଗେଟେର କାଛେ ଥାକୋ । ଆମି ଏଲେଇ ଗେଟ ଖୁଲେ ଦେବେ ।

ଆଚାହ ।

ଆମି ଗେଲାମ ନା । ଆବାରୋ ମାସଖାନିକେର ଜନ୍ୟେ ଡୁବ ଦିଲାମ । କାରଣ ଭାଲୋବାସାର ମାନୁଷଦେର ଖୁବ କାଛେ କଖନୋ ଯେତେ ନେଇ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରକାଶନ ମେଲିଂଗ୍ରାମ ପ୍ରକାଶନ କେନ୍ଦ୍ର

ମୃତ୍ୟୁକ୍ଷେଣ ୮

ଆମି କଥନୋ ରୂପାକେ ଚିଠି ଲିଖି ନି । ଏକବାର ହୟାଏ ଏକଟି ଚିଠି ଲିଖିତେ ଇଚ୍ଛା ହଲୋ । ଲିଖିତେ ବସେ ଦେଖି କୀ ଲିଖିବ ଭେବେ ପାଛି ନା । ଅନେକବାର କରେ ଏକଟି ଲାଇନ ଲିଖିଲାମ :

ରୂପା ତୁମି କେମନ ଆଛ?

ସମସ୍ତ ପାତା ଜୁଡ଼େ ଏକଟି ମାତ୍ର ବାକ୍ୟ ।

ମେହି ଚିଠିର ଉତ୍ତର ରୂପା ଖୁବ ରାଗ କରେ କରେ ଲିଖିଲ :

ତୁମି ଏତ ପାଗଳ କେନ? ଏତଦିନ ପର ଏକଟା ଚିଠି ଲିଖିଲେ, ତାରମଧ୍ୟେଓ ପାଗଲାମି । କେନ ଏମନ କର? ତୁମି କି ଭାବୋ ଏହିବିଷ ପାଗଲାମି ଦେଖେ ଆମି ତୋମାକେ ଆରୋ ବେଶି ଭାଲୋବାସବ? ତୋମାର କାହେ ଆମି ହାତଜୋଡ଼ କରଛି-ସ୍ଵାଭାବିକ ମାନୁଷେର ମତୋ ଆଚରଣ କର । ଏହିଦିନ ଦେଖିଲାମ ଦୁପୁରେର କଡ଼ା ରୋଦେ କେମନ ପାଗଲେର ମତୋ ହାଁଟଛ । ବିଡ଼ିବିଡ଼ କରେ ଆବାର କୀସବ ଯେନ ବଲଛ । ଦେଖେ ଆମାର କାନ୍ଦା ପେଯେ ଗେଲ । ତୋମାର କୀ ସମସ୍ୟା ତୁମି ଆମାକେ ବଲ ।

ଆମାର ସମସ୍ୟାର କଥା ରୂପାକେ କି ଆମି ବଲିତେ ପାରି? ଆମି ବଲିତେ ପାରି-ଆମାର ବାବାର ସ୍ଵପ୍ନ ସଫଳ କରାର ଜନ୍ୟ ସାରାଦିନ ଆମି ପଥେ ପଥେ ସ୍ଵର । ମହାପୁରୁଷ ହବାର ସାଧନା କରି । ଯଥନ ଖୁବ କ୍ଳାନ୍ତି ଅନୁଭବ କରି ତଥନ ଏକଟି ନଦୀର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖି । ଯେ ନଦୀର ଜଳ ଛୁଯେ ଛୁଯେ ଏକ ଜନ ତରୁଣୀ ଛୁଟେ ଚଲେ ଯାଯ । ଏକବାର ଶୁଦ୍ଧ ଥମକେ ଦାଁଡିଯେ ତାକାଯ ଆମାର ଦିକେ । ତାର ଚୋଥେ ଗଭୀର ମାୟା ଓ ଗାଢ଼ ବିଷାଦ । ଏହି ତରୁଣୀଟି ଆମାର ମା । ଆମାର ବାବା ଯାକେ ହତ୍ୟା କରେଛିଲେନ । ଏହି ସବ କଥା ରୂପାକେ ବଲାର କୋନୋ ଅର୍ଥ ହୟ ନା । ବରଂ କୋନ-କୋନୋଦିନ ତରୁଣୀଟି ସ୍ଟୋର ଥେକେ ତାକେ ଟେଲିଫୋନ କରେ ବଲି-ରୂପା, ତୁମି କି ଏକୁଣି ନୀଳ ରଙ୍ଗେର ଏକଟା ଶାଡ଼ି ପଡ଼େ

ପ୍ରମାଣନ ଓହମେଦ । ମୁହଁମିଶ୍ର । ଫିଲ୍ମ ସମଗ୍ରୀ

ତୋମାଦେର ଛାଦେ ଉଠେ କାର୍ଣିଶ ଧରେ ନିଚେର ଦିକେ ତାକାବେ? ତୋମାକେ ଖୁବ ଦେଖିତେ ଇଚ୍ଛା କରଛେ । ଏକଟୁଥାନି ଦାଁଡ଼ାଓ । ଆମି ତୋମାଦେର ବାସାୟ ସାମନେର ରାଷ୍ଟ୍ର ଦିଯେ ହେଁଟେ ଚଲେ ଯାବ । ଆମି ଜାନି ରୂପା ଆମାର କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନା, ତବୁ ଯତ୍ନ କରେ ଶାଢ଼ି ପରେ । ଚୁଲ ବାଁଧେ । ଚୋଥେ କାଜଲେର ଛୋଁୟା ଲାଗିଯେ କାର୍ଣିଶ ଧରେ ଦାଁଡ଼ାୟ । ସେ ଅପେକ୍ଷା କରେ । ଆମି କଥନୋ ଯାଇ ନା । ଆମାକେ ତୋ ଆର ଦଶଟା ସାଧାରଣ ଛେଳେର ମତୋ ହଲେ ଚଲବେ ନା । ଆମାକେ ହତେ ହବେ ଅସାଧରଣ । ଆମି ସାରାଦିନ ହାଁଟି । ଆମାର ପଥ ଶେଷ ହ୍ୟ ନା । ଗନ୍ତବ୍ୟହୀନ ସେ ଯାତ୍ରା ତାର କୋନୋ ଶେଷ ଥାକାର ତୋ କଥାଓ ନଯ ।

(ସମାପ୍ତ)

99